

<p>بِسْ محشم و بزرگواری پ (اروو) دیکھو پیشگاہ۔ ایک قسم جس سے مقابل حریف کو حرکت کی طاقت</p>	<p>پیشگی اسطلاح۔ بقول بھو و مؤید و اتند (۱) نہیں ہوتی جس کو معاصرین عجم نے پیش لنگ کہا ہے</p>
<p>انچہ بوقت افطار خورد و (۲) مرتبہ بلند و صید پیش <b>مصرع</b> اسطلاح۔ بقول اتند بھو از فرنگ</p>	<p>بہار بر معنی اول قانع مؤلف عرض کند کہ ظاہر فنکات بیجانہ را گویند مؤلف عرض کند کہ</p>
<p>پیشگی ہی است و اثر این تخفیف و تصرف محاورہ این در اصل بہ زای ہوز باشد بر سبیل تبدیل۔</p>	<p>پیش نباشد کہ مرادف معنی دوم و سوم اوست و این چنانکہ آذیر و آذیر۔ موافق قیاس است ولیکن</p>
<p>تخصیص متعلق از قیاس نیست (اروو) (۱) و (۲) معاصرین عجم استعمال بیجانہ کنند (اروو) بیجانہ</p>	<p>دیکھو پیشگی ہی کے دوسرے اور تیسرے معنی۔</p>
<p><b>پیشگیر</b> اسطلاح۔ اصل بشگیر است و اشارہ (الف) پیش مصرع اسطلاح۔ بقول بھو</p>	<p>این وصاحت معنی بہدر انجا کردہ ایم (اروو) بہار و راستہ و اتند مصرع اول بیت (سبب)</p>
<p>دیکھو بشگیر۔ (س) بہ اندک فرصتی از ہم خیالان پیش می افتد</p>	<p>تواند ہر کہ سائب پیش مصرع را رسانیدن پ (انلم)</p>
<p><b>پیش لنگ</b> اسطلاح۔ بقول رہنما بھو الہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار نام کی از فن گشتی</p>	<p>گیری مؤلف عرض کند کہ بہ فتح لام باشد اسطلاح وار و از خدائی پیش مصرع پ مؤلف عرض</p>
<p>جدید معاصرین عجم است گویند کہ حرف را در گشتی کند کہ از سند صاحب مصدر</p>	<p>پہ آئینی زیر کند کہ او نتواند حرکت کند و پائیں لنگ</p>
<p>پہ آئینی زیر کند کہ او نتواند حرکت کند و پائیں لنگ</p>	<p>می نماید و اتند اعلم (اروو) فن گشتی سے عادت شہرست کہ برای طبع آزمائی مصرعی عزت</p>

خوانند و گویند فی البدیہہ مصرع اول باید رسانند **خریتہ الامثال** و امثال فارسی ذکر این کرده اند  
 و ہمین است (ب) و (الف) یعنی حقیقی موافق معنی و محل استعمال ساکت **مؤلف** عرض کند  
 قیاس (ارو) (الف) پہلا مصرع (ب) پہلا کہ فارسیان این مثل را بچون کسی ز نزد کہ جاہل و  
 مصرع پنہا یعنی کسی ایک مصرع معروف کا پہلا ہیشیا رہا شد کہ خود را پیش شاعر اثر می گوید پیش  
 مصرع فی البدیہہ تصنیف کرنا۔  
 ناثر خود را شاعر ظاہری کند و اگر مخاطب او

**پیش** بقول برہان و سروری بفتح ثالث بروند شاعر و ناثر ہر دو باشد خود را ہیچدان ظاہری کند  
 یعنی لفظ خرم را گویند کہ از ان رسن تباہند و اگر مخاطب او جاہل باشد یعنی نہ از اثر خبر دار  
 صاحب نامری گوید کہ این را پیشند ہم خوانند و نہ از نظم این جاہل چالاک خود را پیش او شاعر  
 صاحب رشیدی بذیل پیش ذکر این ہم کرده و ناثر کار قرار می دہد (ارو) دکن میں چالاک  
**مؤلف** عرض کند کہ ما بر معنی دوم پیش اشارہ جاہل کے حق میں یہہ مثل مستعمل ہے یہ پیش حکیم  
 این ہم کردہ ایم خزینہ نیست کہ این مختلف پیشند قاضی و پیش قاضی حکیم و پیش برد و پیش ہیچ  
 باشد و پیش اسم جاہل فارسی زبان یا ان فریبیہ ہر دو و بعض معاصرین عجم کو بھی ہم نے اس مثل  
 این و بصورت اول پیش یعنی دوش مختلف کو استعمال کرتے ہوئے پایا ہے جو دکن میں مستعمل  
 (پیش) و انشا علیہ بحقیقہ آجال (ارو) ہے اور وہی میں بھی اسی کا استعمال ہے۔

دیکھو پیش کے دوسرے معنی۔  
**پیش** ناظم ناثر و پیش ناثر ناظم  
**پیش** ہر دو ہیچ و پیش ہیچ ہر دو  
 صاحبان **مؤلف** عرض کند کہ ما ہمد را بجا حقیقت این

بیان کرده ایم (اردو) دیکھو پیش۔

ہم سائز یعنی چون از ایوان بیرون آئند بر

**پیش نشین** اصطلاح بہار گوید کہ (۱۱) یعنی پیش نشین می نشینند کہ نسبت ایوان ہوا در تر

وایہ و ما چہ کہ ترجمہ قابلہ باشد (انوری ۵) می باشد و سزا نوری متعلق بہ پیش معنی عاقلت اللیل

خطبہ ملک ترا کہ و اندیاریب ہا کیست خطیبش بہار است کہ سزا معنی چہارم را برای معنی اول

کہ عرش پیش نشین است ہا معنی او می گوید کہ ازین نوشت (اردو) (۱۱) دیکھو پازاج (۱۲) آگے

بیت یعنی دیگر مستغاد می شود۔ صاحب برہان بیٹہ (۳) آگے بیٹھنے والا (۴) آگے بیٹھا ہوا

بذکر معنی اول فرماید کہ (۲) امر حاضر مصدر پیش آگے رکھا ہوا۔ و کن بین اس تحت کو پیش نشین

نشستن) صاحبان جہانگیری و جامع و ناسری و کہتے ہیں جو وراثت سے اور سابقان سے لگے گن

سروری و رشیدی و بحر و سراج بر معنی اول قانع میں مکان سے مشتمل بچھاتے ہیں یا اس کے عوض

صاحب مؤید بذکر ہر دو معنی گوید کہ (۳) یعنی کالہ کوئی چوترا بناتے ہیں۔ مذکر۔

ہم مؤلف عرض کند کہ (پیش نشستن یعنی خود پیش نماز اصطلاح۔ بقول بہار و بحر و آرت

مصدر بیت مرکب و این اسم فاعل ترکیبی است و انند امام کہ در نماز جماعت او پیش باشد و

و امر حاضرش ہم و معنی اول مجاز معنی سوم کہ پانچا دیگران خلف او نماز خوانند (والہ ہر وی ۵)

را نام است کہ پیش پای ہالہ می نشیند و این کتا جہہ سایان سجود و راجلال تراہ آسمان و صف

باشد و سلسلہ معنی سوم عرض می شود کہ (۴) ہم پس آمد و کان پیش نماز کہ مؤلف عرض کند کہ

مفعول ترکیبی ہم کہ کنایہ مقامی را ہم نام است اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس (اردو)

کہ پیش تخت پادشاہان درست کنند و پیش نماز پادشاہان پیش نماز مذکر۔ دیکھو پیش امام۔

**پیش نهاد** (الف)

بِقَوْلِ بَهَارِ مَبْجُورٍ وَ سَكُونٍ وَ اَوْ مَعْنَى مَقْتَدَى مُؤَلَّفٍ عَرْضِ كُنْدِ  
 وَ اَنْتَ (۱) مَقْدَمٌ وَ قَضِيَّةٌ (سَجْرُ كَاشِي) (۲) پيش که اسم فاعل ترکیبی معنی پیروی کننده و اقد گفته  
 نِهَادِ وَ خَاطِرِمْ اَيْ كِهْ هَلَاكِ اَوْ شَوْمْ پاتشه جام می بود (ار و و) مقتدی اقد گفته و الا مذکر  
 شاید اگر بشوم که صاحب بحر صراحت فرید کند (الف) پیشوا سطور ۱۱ بقول برهان مؤید

**پیشوا** (الف)

کِهْ اَرَادَهْ وَ تَنْظُورِ خَاطِرِ اَسْتِ مُؤَلَّفِ عَرْضِ كُنْدِ وَ اَمْرِي وَ جَامِعِ بَا اَرَادَهْ اَنْفِ كَشِيْدَهْ (۱) مَسْكُودِ  
 كِهْ مَقْصُودِ اَزْ مَقْصُوبِ بَاشَدِ وَ مَخْفِيفِ پيش نهاده و پیشرو مردمان که عبرتی مقتدا باشد (شیخ عطار  
 مَسْدُرِ اَيْشِ نِهَادِ) (۲) ماضی مطلق هم (۳) همه گیر بود و گیر پیشوا هم بود درین حیرت  
 (۴) یادش اندیشه سودای و گیر پیش نهاد هم برابر می نمایم که (۲) نوعی از جامه هم که زمان  
 بحر و طرب وصل فراموشش باد که صاحب آصفی بپوشند بهار گوید که معروف و (۳) مستقبل و

**پیش نهادون** (ب)

هَمْ كَرْدَهْ كِهْ مَعْنَى حَقِيقَتِي اَسْتِ اِسْتِقْبَالِ رَسُلَانِ (۱) شَعَارِ عَاشِقَانِ دَانِي  
 (اَوْ حِدِي سَهْ) چه نهی پیش بخته باد و خام بختی ره صیت ای رهرو با غمش را پیروی کردن  
 رَا نِيَزِ بَخْتِهْ بَا يَدِ جَامِ كِهْ (ار و و) الف (۱) بازار پیشوارفتن که وارسته هم زبان بهار غنا  
 مَقْدَمِ مَقْصُوبِ تَنْظُورِ خَاطِرِ اَرَادَهْ - نَذَرِ (۲) در سراج نذر معنی اول گوید که معنی مقتدا و سر کرده  
 آگِهْ رَكَاهِ سَا مَنِي رَكَاهِ سَا مَنِي رَكَاهِ رَوِيْدِ وَ بَوَالِ قَوْسِي مِي فَرْمَا يَدِ كِهْ اَنَكِهْ دَرِ رَسَالِهْ اَبْرَاهِيْمِيَهْ

**پیشوا** (ب)

سَاحِبِ سَفَرِكِ بَشْرَحِ (پنجاه و) معنی (۳) سر کرده بازار بیان واقع است معنی  
 هَفْتِي فَتْرَهْ نَامَهْ شَتِ وَ خَشَوَرِ يَاسِيَانِ) فِكْرِ اَيْنِ مَوْضُوعِ لَهْ اَنْ نِيْتِ بَلَكِهْ اَصْطِلَاحِ عَوَامِ اَسْتِ چِه  
 كَرْدَهْ گوید بفتح بای فارسی و سکون تخانی و فتح شین و شیراز و صفهان که فدای بازار را پیشوا گویند

مؤلف عرض کند که این مرکب است از پیش و آ ترجمه استقبال و ۱۲۱ جامه مقابل بغل بند که آن  
 یعنی حقیقی یعنی بازو کشاده پس معنی این پیش کشاده مخصوص زنان است بهار گوید که بمعانی پیش باز  
 و از نیک لباس مقتدایان مذہب چغ و قیاس است است که پیش گذشت (طغرائه) یک شهر جنگ  
 که پیش آن کشاده می باشد بر سبیل مجاز ایشان را پیشوا هر طرف آید پیشوا را چون رفته بود چو آن تند خو  
 گفتند کی از حاضرین عجم بار ازین ماخذ خبر داد که تو که در اول (اوله) بهار آمد از باغ فردوس باز می  
 قیاس است و خصوصیت بعض مقامات است که بر و نعمه را فرض شد پیشوا را (محسن تاشیرت) فروغ  
 سبیل مجاز سر کرده بالربان را هم پیشوا گویند و این لاله گلشن بسیمای تومی زبید و قبای پیشوا از گل  
 نفسی این را مخصوص دارند بمعنی اول و معنی دوم بیالای تومی زبید و مؤلف عرض کند که پیشوا  
 مختلف (پیشوا) که می آید و حق آنست که این مبدل اگر گذشت اصل است و این مبدلش و ما اشاره  
 و مختلف پیشوا است لفظاً و بمعنی سوم بیان کرده این همه را بجا کرده ایم و نسبت معنی اول و دوم  
 بهار و وارسته همه را بجا صراحت ماخذ کرده ایم و در اینجا تکمیل  
**باب پیشوارفتن** یعنی پیش رفتن و استقبال آن می گوئیم که پیشوا در اصل بجا معنی نام قبایل  
 کردن بر سبیل مجاز است و حقیقت این بر پیشوا شد بود که از پیش کشاده می باشد و جامه زنان هم اگر چه  
 عرض کرده ایم (ار و) الف (۱) پیشوا و پیش و امی باشد و لکن بغلبندی بران اضافه شد  
 آسفید - پنهان - هادی - رهبر (۲) و یک پیشوا (۳) در محاوره عجم پیشوا نام جامه زنان شد یعنی جامه  
 استقبال بندگ (۴) بازار کاس کرده (ب) شوقا بغل بند مردان عجم پیشوا زنی پوشند و قبایل و چو  
**پیشوا** اصطلاح بقول بحر و وارسته (۱) را پیشوا زنی گویند بلکه پیشوا نام لباس مخصوص

<p>زنان است که عالادریزند مخصوصاً ووسان است فعل۔ سامنے اور عقب میں۔ ایک کے بعد ایک۔</p>	<p>ولولیان ہم در وقت رقص زیب تن کنند زنان است کہ عالادریزند مخصوصاً ووسان است</p>
<p>پیشواں بقول برہان و جہانگیری و جامع بروز پیشواں ہم در وقت رقص زیب تن کنند</p>	<p>(ارو) دیکھو پیشاز کے دونوں معنی۔ پیشواں بقول برہان و جہانگیری و جامع بروز</p>
<p>پیشواں فرستادگان ریشہ (۱) رسی باشد کہ آن را از لیف خرما بنا اصطلاح بقول و باستانی مجبول (۲) شغل و کار و کسب را گویند</p>	<p>پیشواں فرستادگان ریشہ (۱) رسی باشد کہ آن را از لیف خرما بنا</p>
<p>بحر و مویذ و اندا اشارہ بجناب سرور عالم صلی بحر و مویذ و اندا اشارہ بجناب سرور عالم صلی</p>	<p>بحر و مویذ و اندا اشارہ بجناب سرور عالم صلی بحر و مویذ و اندا اشارہ بجناب سرور عالم صلی</p>
<p>علیہ وسلم مؤلف عرض کند کہ گناہیہ ایست ہم نوازند و آن را تو تک خوانند۔ صاحب سر علیہ وسلم مؤلف عرض کند کہ گناہیہ ایست</p>	<p>علیہ وسلم مؤلف عرض کند کہ گناہیہ ایست ہم نوازند و آن را تو تک خوانند۔ صاحب سر</p>
<p>سوافق قیاس (ارو) پیشواے انبیاء سے بر معنی دوم قناعت کر وہ۔ صاحب نامری ہنہ سوافق قیاس (ارو) پیشواے انبیاء سے</p>	<p>سوافق قیاس (ارو) پیشواے انبیاء سے بر معنی دوم قناعت کر وہ۔ صاحب نامری ہنہ</p>
<p>آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم مراد ہیں۔ اول را ترک کر وہ بذکر معنی دوم نسبت معنی سوم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم مراد ہیں۔</p>	<p>آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم مراد ہیں۔ اول را ترک کر وہ بذکر معنی دوم نسبت معنی سوم</p>
<p>پیش و پس استعمال بعضی تیسری است چنانکہ گویند کہ بقول رشیدی این بنون اول است۔ پیش و پس استعمال بعضی تیسری است چنانکہ</p>	<p>پیش و پس استعمال بعضی تیسری است چنانکہ گویند کہ بقول رشیدی این بنون اول است۔</p>
<p>گویند کہ ہر کہ از پیش و پس ہر کار خبردار و متقصان بای فارسی و تصفیہ آخر نکرو (ظہوری ۱۷) گویند کہ ہر کہ از پیش و پس ہر کار خبردار و متقصان</p>	<p>گویند کہ ہر کہ از پیش و پس ہر کار خبردار و متقصان بای فارسی و تصفیہ آخر نکرو (ظہوری ۱۷)</p>
<p>نہ بردارو، مؤلف عرض کند کہ سوافق دشمنی فکر کسان دوستی اندیشہ ماہ عیب شغل نہ بردارو، مؤلف عرض کند کہ سوافق</p>	<p>نہ بردارو، مؤلف عرض کند کہ سوافق دشمنی فکر کسان دوستی اندیشہ ماہ عیب شغل</p>
<p>قیاس است بمعنی ہرچہ گذشت و ہرچہ می آید است و گرانست ہنر پیشہ ماہ (نظامی ۱۷) قیاس است بمعنی ہرچہ گذشت و ہرچہ می آید</p>	<p>قیاس است بمعنی ہرچہ گذشت و ہرچہ می آید است و گرانست ہنر پیشہ ماہ (نظامی ۱۷)</p>
<p>و یکی بعد دیگری (ظہوری ۱۷) جملہ دل بارہ تجربہ کردم و ہر اندیشہ و غیرت نکوتر ز سنی و یکی بعد دیگری (ظہوری ۱۷) جملہ دل بارہ</p>	<p>و یکی بعد دیگری (ظہوری ۱۷) جملہ دل بارہ تجربہ کردم و ہر اندیشہ و غیرت نکوتر ز سنی</p>
<p>حشوق تو در پیش و پس اندک پیش پیش ہمہ ازوست پیشہ (۱) (خاقانی ۱۷) با تاج خسروی چہ کنی از حشوق تو در پیش و پس اندک پیش پیش ہمہ ازوست</p>	<p>حشوق تو در پیش و پس اندک پیش پیش ہمہ ازوست پیشہ (۱) (خاقانی ۱۷) با تاج خسروی چہ کنی از</p>
<p>عنان داود ماہ (ولہ ۱۷) آخرین گام اول گیا کلام کو با ساز بارہ چہ کنی پیشہ شبان کو صاحب عنان داود ماہ (ولہ ۱۷) آخرین گام اول</p>	<p>عنان داود ماہ (ولہ ۱۷) آخرین گام اول گیا کلام کو با ساز بارہ چہ کنی پیشہ شبان کو صاحب</p>
<p>قدمت کو راہر و پیش و پس نبی و اندک (ارو) رشیدی بذکر معنی اول نسبت معنی دوم می فرماید قدمت کو راہر و پیش و پس نبی و اندک (ارو)</p>	<p>قدمت کو راہر و پیش و پس نبی و اندک (ارو) رشیدی بذکر معنی اول نسبت معنی دوم می فرماید</p>
<p>آگے پیچھے بقول صاحب تصفیہ ہندی تا کہ حرفت و صنعت باشد و نسبت معنی سوم آگے پیچھے بقول صاحب تصفیہ ہندی تا</p>	<p>آگے پیچھے بقول صاحب تصفیہ ہندی تا کہ حرفت و صنعت باشد و نسبت معنی سوم</p>

(۱۷)

انکار کند و گوید که آن پیشه و نیچه باشد صاحب بلکه گویند که شمشیر سازی پیشه ماست پس مراد از  
 مؤید بر کار و حرفت قناعت کرده خان آرزو گرد و درینجا (گرد کردن) و (بلند شدن غبارها)  
 در سراج بزرگ هر سه معنی می طرازند که معنی سوم پیشه باشد و معنی بیت آنست که اگر ما آلوده باشیم دور  
 بنون اول صحیح است و معنی اول مرکب از پیش نیست پس لفظ اندیشه بمعنی خود نباشد بلکه بمعنی  
 و های نسبت به بار بزرگ معنی دوم گوید که ترکیب بود زیرا که از خاک جز بلند کردن غبار نمی آید و  
 آن با حاصل بالمصدر شائع چون جور پیشه و بیدار آن موجب آلودگیست (انتهی کلامه) مای گویند  
 پیشه کسی که پیشه او جور و بیدار باشد مؤلف معنی دوم مرادف شغل است نه حرفه عام  
 کند که اگر (ستم پیشه) را بگیریم بیان بهار غلط می شود را خاص کردن درست نباشد پس معنی شعر نظامی  
 که ستم حاصل بالمصدر نیست بیچاره نمی داند که ستم همین قدر است که از آلودگی ما را باکی نیست  
 پیشه و بیدار پیشه اسم فاعل ترکیبی است نه حاصل زیرا که خمیر را از خاک است و خاک را دائمی همین  
 بالمصدر این است نقد معلومات در قواعد شغل است که خود را گرد می گرداند و همین گرد  
 زبانی که محقق آنست که اسم فاعل ترکیبی را با حاصل ذریعه آلودگی است پس ضرورت ندارد که از  
 بالمصدر نمیداند هم او گوید که از ستم نظامی غما توجهات بهار کار گیریم محقق نامدار در معنی شعر  
 (س) گرد آلوده گردیم اندیشه نیست چه که خبر گرد بسکندری خورد و پی بحقیقت نبرد و بقدر معلومات  
 ره خاک را پیشه نیست به استفاد می شود که لفظ شمشیر کار گرفت غنی میباد که معنی شغل در هر سه اشعار سخن  
 برگرد و محمول تواند شد و حال آنکه بالمصدر یا آن دوم چنان است و اگر معنی حرفه و کسب استعمال  
 بدان ماند مستعمل می شود مثلاً گویند که شمشیر پیشه است کنیم می توان مگر به مجاز حال حاضر می شود و نسبت

<p>شیطان مخلوق از آتش است مؤلف عرض کند      که موافق قیاس است و مرکب اصافی (ارو) و      شیطانی کام نذکر شیطنت نافرمانی مؤنت      پیشه ساختن استعمال صاحب آصفی ذکر      این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که      یعنی شغل قرار دادن (شوکت بخاری ۵)      بیا چشم او صحرایشنی پیشه می سازم بی نگرش به      سومی نشانم پیشه می سازم بی و این مرادف پیشه      گردن که می آید (ارو) شغل قرار دینا      پیشه کردن استعمال صاحب آصفی ذکر      این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که      مرادف پیشه ساختن است که گذشت (نظامی      که هر پیشه و پیشه خود کند بخوابن گرچه پیشی      کند بد کند بی (ارو) و دیگر پیشه ساختن      استعمال صاحب آصفی ذکر      این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند      که یعنی پیشه شدن و شغل قرار یافتن است</p>	<p>معنی اول که خان آرزو و راحت ماخذش درست      کرد از اینکه پیش بر نشان دوش معنی لیف خراگند      و معنی سوم پیشه اصل است که بوجه گذشته      این مبادل آن چنانکه تب و تب و اشاره این هم      بعد را بجا کرده ایم و تحقیقت نتیجه پیشه را هم      ذکر کرده ایم فضولی رشیدی است که پیشه را صحیح      دانست و پیشه را غلط انگاشت اعتبار او از      صاحب جامع بیشتر نیست که این صاحب زبان است      و او محض زبان دان (ارو) (۱۶) و رستی جو پیشه      خرمایا کجور که چون بی بو مؤنت (۲) شغل      بقول آصفی عربی اسم نذکر کام کاج و بند      (۳) دیگر پیشه کے دوسرے معنی      پیشه آتش اصطلاح بقول برهان و بحر و شکی      و مؤید و اجناسگیری و طمحات کنایه از کارهای      شیطانی (نظامی ۵) تیرگی پیشه آتش بود و باز      نمائی زنگ آن خوش بود بخان آرزو و در سر      راحت فریدی کند که نافرمانی و شیطنت باشد زیرا      که</p>
---	--

(ابوالفرح رونی) خواب است حیدر فتنه **پیشاپیش** و صاحب شغل و بجزار یعنی صاحب  
 بیدار شده را چون گشته پیشه تیغ تراپا سبایا کسب و حرفه هم توان گرفت (اردو) پیشه  
 (اردو) شغل ہونا۔

**پیشہ مرغ** اصطلاح۔ بقول بکر یعنی مرغ قسم کا کام کرنے والا۔ دکاندار۔ تاجر۔

مردار خوار مؤلف عرض کند کہ خلاف قیاس **پیشی** بقول انس و موید بالکسر یعنی پیشدستی  
 می نماید و سند استعمال پیش نشد و معاصرین عجم بر کہ سبقت باشد صاحب سفرنگ یہ شرح (۱) می  
 زبان نداشتند و محققین اہل زبان و زبان دان این ہنتمی فقرہ نامہ شت و خورشوریا سان (۲) می فرمایند  
 ساکت بدون سند استعمال تسلیم نکنیم (اردو) کہ معنی تقدم و سبقت است مؤلف عرض کند  
 مردار خوار مرغ۔ مذکر۔ کہ اگرچہ ظہوری استعمال این کرده است لیکن

**پیشہ ور** اصطلاح۔ بقول بہار یعنی اہل حرفہ حالاً بدین معنی مستعمل نیست و معاصرین نمی پسندند

سند این از خواجہ نظامی ہمان کہ بر مقدمہ مرگب و استعمال سبقت کنند و پیشروی را فصیح و انند  
 پیشہ گردن گذشت صاحب ناصر می فرماید کہ (۳) نمی کشد چو ظہوری کمز پیشی کس با بجا فخر  
 یعنی کارکنندہ و کار گذرانندہ و عامل (حکیم ہنر کسی را کسی کہ پیش گرفت) (اردو) سبقت  
 خسرو) اجرام جملہ پیشہ وران باشند و کسیر پیشروی۔ مؤنث۔

بکار خویش درون مضطر **پیش** مؤلف عرض کند **پیش** یا **پیش** اصطلاح۔ بقول بہار برون

کہ از قبیل تاجور و بارور کہ کلمہ ورد در آخر کلمت و معنی پیشکار است کہ (۱) خادم و خدمتگار و  
 مرگب شد ما فادہ معنی فاعلی کند و معنی لغظی این (۲) شاگرد و (۳) مزدور و (۴) پیشدستی

<p>باشد و (۵) بمعنی پیشاب و شاش هم که عبری بول  گویند و (۶) قاروره بیمار را نیز گفته اند و آن  شیشه باشد که بول بیمار در آن کنند و پیش طیب  برند و فرماید که بمعنی آخر بجای حرف آخر نون هم  آمده (یعنی پیشان) صاحب جهانگیری بر معنی اول  و پنجم قانع صاحب سروری بر معنی دوم و سوم مالک است  و ششم قناعت فرموده صاحبان ناصری و رشیدی پیش  این را مرادف پیشکار قرار داده ذکر معنی پنجم هم  می کنند صاحبان جامع و بحر هم این را مرادف  پیشکار گویند و معنی پنجم و ششم را بران اصنافی  خان آرزو در سراج ذکر معنی اول گوید که بمعنی  و شاش مطلقاً و تخصیص قوسی به قاروره بیمار  خطاست و فرماید که در معنی آخر حرف آخر را  نون گرفتن اغلب که تصحیف باشد و صراحت  فرید کند که جمیع این لغات که مرکب اند و لغت پیش  دران واقع است در معنی موضوع له خود مستقل (۷)  میستند بلکه مجاز اند که بشهرت حقیقه گشته اند بهار پیش حکیمان پیشیار (۶) (ار و و) (داتام)</p>	<p>این را با پیشاب و پیشار مرادف کرده هر چه نوشت  با نقلش بر پیشاب کرده ایم مؤلف عرض کند که  پیشکار بمعنی اقل و دوم و سوم و چهارم گذشت  و استعمال این باین بر چهار معنی شک نیست که  باشد از آنکه معنی لغتی این یاری که پیش و روبرو  است و بمعنی پنجم عرض می شود که اصل این  پیش کار بود و اسم فاعول ترکیبی بمعنی آمده از پیش از  دو الف مدوده یک الف بدل شد به تحتانی  چنانکه تا زانه و تا زیانه و پیش آری بهین معنی  و معنی ششم مجاز آن که پیشاب را هم بمعنی قاروره  گفتند و آنچه بمعنی آخر نون می آید بدل این چنان  (استاد رودکی ۵) بخت و دولت  پیشکار تواند به نصرت و فتح پیشار تو با و  (انوری ۵) از نهیب تو شیر گردون را  آب ناخوره پیشار گرفت به شمس فخری  در رخ مرگت و چه سود به  از بهار پیش حکیمان پیشیار (۶) (ار و و) (داتام)</p>
--	---

<p>بای تخیالی است تسامح محققین بالا است</p>	<p>دکیو پیشکار - (۶۵) دکیو پیش آر -</p>
<p>تصحیف نقل کردند خان آرزو در سراج</p>	<p>پیشاره اصطلاح بقول برهان و جهانگیری</p>
<p>مشفق با با است (اردو) (۱۱) خوانچه بقول</p>	<p>بائالی ببول بر وزن بیچاره را خوانچه و طبعی</p>
<p>اسم مذکر - چپو خوان یا سنی</p>	<p>را گویند که تقلبات و گل در این کنند و مجلس</p>
<p>تعال (۲) دکیو پیشاره -</p>	<p>صاحب رشیدی گوید که (۲) علو اسی تنگ و نر</p>
<p>استعمال بقول بهار (۱) و پیشین</p>	<p>که از آرد و روغن و دو شتاب می پزند که بربی</p>
<p>مرادف پیشین گاه (حکیم رکنای کاشی)</p>	<p>شفا راج نام است و بکواله قاموس گوید که شفا</p>
<p>بیاسی همت من این دو عالم است دو کفش که کعبه</p>	<p>طبعی و معرب پیشاره و از فرنگ معلوم می</p>
<p>پوشم و پیشین بر بر نه پاگردم و مؤلف عرض کن</p>	<p>که بعد از شین بای حلی و از قاموس و سامی</p>
<p>است از نقطه پیش و یا و فون نسبت</p>	<p>می شود که بای فارسی است (انتهی کلامه) ص</p>
<p>بمعنی منسوب به پیش چنانکه وقت پیشین و دست</p>	<p>ناصری این را یعنی دوم آورده از ناصر خسرو</p>
<p>پیشین یعنی اول وقت و دستی که اول فت</p>	<p>و در که نقلش بر پیشاره به بای فارسی چهارم</p>
<p>چنانکه ظهوری گوید (۳) ز دم بر تیغ تا او تیغ</p>	<p>و در شعر هم پیشاره نقل کرد مؤلف عرض</p>
<p>دست پیشین را بدل نیست و -</p>	<p>کند که معنی اول درست است و موافق قیاس</p>
<p>این را معنی اول مجازا استعمال کرده اند</p>	<p>و ماخذ این هم همان که بر پیشارند کور شد</p>
<p>و مراد از آن شام است که بعد صبح می آید پیش</p>	<p>بای متوز در آخر یعنی اول مخصوص کرد و معنی</p>
<p>بمعنی قبل و بعد یکیش گذشت یعنی معنی حقیقی</p>	<p>دوم بر پیشاره گذشت که بای فارسی</p>

پیشین (۲) یعنی گذشته و آینده (ارو) یعنی شام مستعمل است پس ب هم مرادف  
 (۱) شام - مؤنث (۲) گزیرا هوا و آئیده الف باشد بهر دو معنی (ارو) الف  
 آنے والا ..  
 وب (۱) نماز ظهر کا وقت - مذکر (۲) آگے

**پیشین گاہ** - اصطلاح - بقول بحر

آنے والا وقت - مذکر -  
 (۱) وقت نماز ظهر و (۲) بہار گوید کہ معنی وقت پیشین نماز اصطلاح - بقول انشد و مؤلف  
 پیشین مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس و پیشین معنی امام کہ پس او نماز گذارند و پیش نماز  
 (گ) محقق این چنانکہ (حکیم زلالی ۱۷) فرست ہم خوانند مؤلف عرض کند کہ پیش نماز  
 پیشین کہی از ویرانہ ہوسوی بازار حلب دیوانہ بجای خودش بہ ہمین معنی گذشت ما این را  
 بہار ذکر - خلاف محاورہ دانیم کہ معاصرین عجم بزرگان

**پیشین گہان** - کردہ معنی الف گوید

کردہ معنی الف گوید گذارند و محققین اہل زبان و زبان دان ہم  
 بخیاں ما فرید علیہ (پیشین کہ) باشد زیادت و ذکر این نکرده بدون سزا استعمال تسلیم کنیم  
 الف و نون (نظامی ۱۷) ز پیشین گہان معنی غلیظی این وقت نماز پیشین است (ارو)  
 تا نماز دیگر پہ بیدار نشد رزم ساز دیگر و کچھ پیش نماز -

**پیشینہ** - بقول بہار و آئید معنی (۱) گذشتہ

بقول بہار و آئید معنی (۱) گذشتہ  
 و ازین سند نظامی تأئید معنی اول الف پیشینہ بقول بہار و آئید معنی (۱) گذشتہ  
 می شود کہ بمقابلہ وقت نماز صبح - وقت نماز (۲) آئیدہ (نظامی ۱۷) بفرمان شدہ  
 لہرہ پیشین کہ و پیشین گہان گفتند و این خضر خضر اخرام پہ بہ آہنگ پیشینہ برداشت  
 ہم مجاز باشد چنانکہ بحر و پیشین بمقابلہ صبح کلام پہ مؤلف عرض کند کہ ازین سند معلوم

می شود کہ (۳) یعنی روانگی و منزل آئندہ و (۱) گزشتہ (۲) آئندہ (۳) روانگی۔	مجازاً یعنی سبقت ہم پہنچو آئندہ قاتل (ارو) آگے کی منزل سبقت مؤنث۔
--	---

پنجار بقول خان آرزو در سراج بیای مجبول وغین (۱۶) یعنی عہد و پیمان و (۲) ہرزہ  
 مؤلف عرض کند کہ (بیچارہ و بیچارہ) بہ موحدہ اقل یعنی سرزنش و طعنہ گذشت نمیدانم  
 کہ خان آرزو این ہر دو معنی را از کجا پیدا کرد و حوالہ تحقیقی نداد و سزا استعمال ہم نکرد و معاصرین  
 عجم ہم بزبان نذرند ما مجرب بیا لش را تسلیم نکنیم (ارو) (۱) عہد و پیمان۔ مذکر۔  
 (۲) ہرزہ۔ بیچارہ۔ مذکر۔

پنجارہ بقول بہان و مؤید جامع باغین نقطہ دار بر وزن می خوارہ (۱) طعنہ و سرزنش  
 و (۲) بہتان را گویند صاحب ناصری و بہار بر معنی اول قانع (۳) بدو گفت شاہ امی  
 بد بدکش پسر او از پنجارہ و سرزنش پے خان آرزو در سراج مذکور معنی اول گوید کہ قبل بروز  
 پنجارہ و معنی دوم را ترک فرمودہ مؤلف عرض کند کہ بہین لغت در موحدہ ہم گذشت  
 یعنی اولش و این متبدل آنست چنانکہ اسب و اسب و اشارہ این ہمدراجا کردہ اہم معنی  
 دوم مجاز معنی اول باشد کہ باعتبار صاحب جامع کہ محقق اہل زبان است تسلیم کنیم (ارو)  
 (۱) طعنہ۔ مذکر۔ سرزنش۔ مؤنث (۲) بہتان۔ مذکر۔ تہمت۔ مؤنث۔

پنجارہ زدن استعمال صاحب آصفی کہ کردن (بدیعی سمرقندی ۱۵) پنجارہ زنی کہ	این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ بدو اگر روی پے گرد بد کرد و ہم بخوبی متین کرد و (ارو)
(۱) یعنی طعنہ زدن و (۲) سرزنش و (۳) تہمت (۱) طعنہ مارنا (۲) سرزنش کرنا (۳) تہمت کرنا۔	

<p>استعمال - مور و طغنه <b>پیشانی</b> آیدم باور به که گوش از عهد پعیار نشین</p>	<p><b>پعیار شنیدن</b> استعمال - مور و طغنه</p>
<p>برون آیدم (ار و و) طعنه سنا مور</p>	<p>مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - (ظهوری) زمانی از زبان لاف گفتن طعنه مونا -</p>

**پعیال** بقول برهان بروزن بگال (۱۱) قدح و کاسه شراب - صاحبان سروری ورشیدی گویند که (۲۱) یعنی شراب - صاحبان ناصری و جامع بر کاسه شراب قانع - خان آرزو در سراج بزرگ درو معانی گوید که ظاهر ابراهیم پیمان است که معرب آن فنجان باشد که کاف فارسی را بغین بدل کرده اند پس پنجاه بهر و نون خواهد بود و صاحبان برهان ورشیدی تصحیف خوانده اند مؤلف عرض کند که هیچ ضرورت این در و سری نیست و در محاوره کار از قیاس گرفتن و بر صاحبان تحقیق الزام تصحیف نهادن بوالهوسی است باعتبار صاحب جامع و ناصری که هر دو محققین اهل زبانند می گوئیم که اسم جابد است یعنی اول و معنی دوم مجاز آن (ار و و) (۱۱) کاسه شراب - قدح شراب بزرگ (۲۱) شراب - مؤنث -

<p>استعمال این در طعنه می آید مخفی مباد که در طعنهات پیام آیدم استعمال که مذکور شد درست باشد</p>	<p><b>پعیام</b> بقول بهار از زبان کسی چیزی گفتن و فرماید که پیغام زبانی هم گویند و پیغام کاغذی پیغامی که بتوسل مکتوب او کنند و صراحت مزید برای این هم (ظهوری) محرمی کو که بر پیش کند که بالفاظ آمدن و آوردن و برون و دادن کسی نام مراد و آنگذ سر سخن نامه و پیغام مراد و رسانیدن و کردن و گذاردن مستعمل بود (ار و و) و کیو پیام بزرگ -</p>
<p>استعمال - صاحب آصفی ذکر</p>	<p>عرض کند که با حقیقت این بر پیام بیان که <b>پعیام آمدن</b></p>

این گروه از معنی ساکت مؤلف عرض کند که رسیدن این همه پیغام بر وارو (ارو) پیغام کی پیغام بواسطه زبان یا نامہ (ناظم پروی) چنین برداشت کرنا پیغام کے بار کا متحمل ہونا۔ با اویسری بر وایام ہو کہ ناگہ آمد از یعقوب پیغام ہو پیغام بر وون استعمال یہ صاحب آصفی (ارو) پیغام آنا جیسے یہ موت کا پیغام آگیا۔ ذکر این گروه از معنی ساکت مؤلف عرض کند پیغام بر اصطلاح بقول بہار آنکہ ابلاغ پیغام کہ مرادف پیام بر وون است (تظیری فیثا پوری) کند عموماً و پیغام خدا خصوصاً مرادف پیغمبر حساب (شمر سارم از ول بی مسبر و بی آرام خوشی) بحر این را مرادف پیام برگفتہ صاحب رشیدی و خود بیار از بی قراری می بر ہم پیغام خوشی و بذیل پیام بر ذکر این گروه گوید کہ بمعنی مطلق پیام (سعدی) کسانی کہ پیغام دشمن بر بندگی آورندہ و بخذف الف آنکہ پیام از حق تعالی آرد از دشمن ہمانا کہ دشمن ترند (ارو) پیغام مؤلف عرض کند کہ ما بر پیام بر ہم صراحت کیا ایجانا۔ دیکھو پیام بر وون۔

گروه ایم و درینجا با صاحب رشیدی اتفاق پیغام واون استعمال یہ صاحب آصفی داریم کہ محاورہ فارسیان ہمین است (ارو) ذکر این گروه از معنی ساکت مؤلف عرض کند دیکھو پیام بر بندگی۔ کہ مرادف پیام واون است کہ گذشتہ ذمناً

پیغام بر و اشتتن مصدر اصطلاحی یعنی شیرازی (از و قاصد ششم آمد بن یار است) متحمل پیغام کردن است مؤلف عرض کند کہ پذیرائی و از مرگ می و در پیغام غمخوار است پیغام سوا حق قیاس (ظہوری) زبان خالی کنم (حافظ شیرازی) مر جی ای بیک شتاقان بدو از حرف چشم افتد چو بر قاصد گنی گویم لبش چون پیغام دوست ہو تا کنم جان از سر غربت فدای

<p>نام و نسبت با (ار ۱۹) دیکھو پیام و اون کہ مرادف پیام رسانیدن کہ گذشت (سلمان بن ابی جہل)</p> <p>پیغام داشتن استعمال بہتیا داشتن (۱۹) نسیم صبح پیغامی بخورشیدی رسان از ما</p> <p>آوردن پیغام مؤلف عرض کند کہ موافق کہ با یاد جمال او شب مامی کند روزی (ار ۱۹)</p> <p>قیاس است (ظہوری ۱۹) جواب قاصدان دیکھو پیام رسانیدن۔</p>	<p>پیغام داشتن استعمال بہتیا داشتن (۱۹) نسیم صبح پیغامی بخورشیدی رسان از ما</p> <p>آوردن پیغام مؤلف عرض کند کہ موافق کہ با یاد جمال او شب مامی کند روزی (ار ۱۹)</p> <p>قیاس است (ظہوری ۱۹) جواب قاصدان دیکھو پیام رسانیدن۔</p>
<p>بہر زبانیت (ظہوری ۱۹) راہم پیغام دارند</p> <p>(ار ۱۹) پیغام ہیا رکھا۔ پیغام رکھا جیسا اشارہ این کردہ مؤلف عرض کند کہ مقابل</p> <p>۱۹ ہم خالی نہیں آئے ہیں آپ کے معشوق کا پیغام تحریری است یعنی پیامی کہ زبان کسی فرستاد</p> <p>پیغام بھی رکھتے ہیں ۱۹ یعنی پیغام لئے ہیں۔ (میرزا معین فطرت ۱۹) تو ای قاصد بہر</p> <p>عنوان کہ خواہی شرح عالم کن کہ جواب نامہ شکر</p>	<p>بہر زبانیت (ظہوری ۱۹) راہم پیغام دارند</p> <p>(ار ۱۹) پیغام ہیا رکھا۔ پیغام رکھا جیسا اشارہ این کردہ مؤلف عرض کند کہ مقابل</p> <p>۱۹ ہم خالی نہیں آئے ہیں آپ کے معشوق کا پیغام تحریری است یعنی پیامی کہ زبان کسی فرستاد</p> <p>پیغام بھی رکھتے ہیں ۱۹ یعنی پیغام لئے ہیں۔ (میرزا معین فطرت ۱۹) تو ای قاصد بہر</p> <p>عنوان کہ خواہی شرح عالم کن کہ جواب نامہ شکر</p>
<p>پیغام داشتن استعمال۔ واقعہ بودن است پیغام زبانی ہم (ار ۱۹) زبانی پیغام</p> <p>از پیغام۔ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس پیغام ساختن استعمال۔ یعنی پیغام ساختن</p> <p>است (مرد نیروی ۱۹) از دل بدلت راہی و فرضی دلخوش کن رساندن مؤلف عرض کند</p> <p>می خواہم و دیگر ہیچ کہ مکتوب نمی ہم پیغام می دہم کہ موافق قیاس است یعنی پیغام فرستادن (ظہوری</p> <p>۱۹) (ار ۱۹) پیغام سے واقف ہونا پیغام (۱۹) خان از قاصدان بی تصرف کہ ز خود کیا</p> <p>سے واقف رہنا۔ پیغامی نہ سازند (ار ۱۹) پیغام میں بناؤ</p>	<p>پیغام داشتن استعمال۔ واقعہ بودن است پیغام زبانی ہم (ار ۱۹) زبانی پیغام</p> <p>از پیغام۔ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس پیغام ساختن استعمال۔ یعنی پیغام ساختن</p> <p>است (مرد نیروی ۱۹) از دل بدلت راہی و فرضی دلخوش کن رساندن مؤلف عرض کند</p> <p>می خواہم و دیگر ہیچ کہ مکتوب نمی ہم پیغام می دہم کہ موافق قیاس است یعنی پیغام فرستادن (ظہوری</p> <p>۱۹) (ار ۱۹) پیغام سے واقف ہونا پیغام (۱۹) خان از قاصدان بی تصرف کہ ز خود کیا</p> <p>سے واقف رہنا۔ پیغامی نہ سازند (ار ۱۹) پیغام میں بناؤ</p>
<p>پیغام رسانیدن استعمال۔ صاحب آصفی کرنا۔ فرضی اور دل خوش کن پیغام ہنہا نا۔</p> <p>ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند پیغام شنیدن استعمال۔ صاحب آصفی</p>	<p>پیغام رسانیدن استعمال۔ صاحب آصفی کرنا۔ فرضی اور دل خوش کن پیغام ہنہا نا۔</p> <p>ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند پیغام شنیدن استعمال۔ صاحب آصفی</p>

(۱۹)

(۱۹)

<p>ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند می توان پیام کردید (ارودو) پیغام بپایان -</p>	<p>له معنی حقیقی است یعنی سماعت کردن و گرفتن و الف (پیغام گذار) استعمال - الف بقول</p>
<p>حاصل کردن پیغام (معرفی نیشاپوری) با ب (پیغام گذار) صاحب اندک بوالهوس</p>	<p>و بوی گل آشفته هم اند پیغام اوزر ناله مای توان فرنگ بمعنی پیغامبر و قاصد صاحب آصفی ذکر با</p>
<p>شنید (ارودو) پیغام سندا -</p>	<p>کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که پیش کردن</p>
<p>پیغام کاغذی استعمال بقول بجز و است و فرستادن پیغام است (مطامی گنجوی)؛</p>	<p>پیغام کاغذی استعمال بقول بجز و است و فرستادن پیغام است (مطامی گنجوی)؛</p>
<p>و اند پیغامی که بوسیله کتوب او اکتند مقابل (پیغام چو بگذار و پیغام خویش و با تمیذ پاسخ سر</p>	<p>ربانی) که گذشت (خالص خان) آند به باز آنگذره پیش به مؤلف عرض کند که الف</p>
<p>تو پیغام کاغذی به خوردیم از نشاط می از جام کاغذی اسم فاعل ترکیبی از ب باشد و هر دو موافق</p>	<p>پیغام کاغذی به خوردیم از نشاط می از جام کاغذی اسم فاعل ترکیبی از ب باشد و هر دو موافق</p>
<p>به مؤلف عرض کند که بهار بنیل پیغام اشاره آقیاس (ارودو) الف و کیه پیغام سرب</p>	<p>کرده کنایه باشد از نامه و موافق قیاس (ارودو) پیغام پیش کرنا به پیما -</p>
<p>خط مذکر -</p>	<p>خط مذکر -</p>
<p>پیغام گردون استعمال صاحب آصفی ذکر کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که مراد</p>	<p>پیغام گردون استعمال صاحب آصفی ذکر کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که مراد</p>
<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که یعنی (پیام گفتن) است (جعفر قرابانی) نمی خوامم کس</p>	<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که یعنی (پیام گفتن) است (جعفر قرابانی) نمی خوامم کس</p>
<p>پیغام وادون و رسانیدن (واضح) نیست با یا تا زمین من سخن گوید اگر چه قاصدین باشد و پیغام</p>	<p>پیغام وادون و رسانیدن (واضح) نیست با یا تا زمین من سخن گوید اگر چه قاصدین باشد و پیغام</p>
<p>خون ما برگردن قاصد به بند و در نوشتن آنچه با من گوید (ارودو) و کیه پیغام گفتن -</p>	<p>خون ما برگردن قاصد به بند و در نوشتن آنچه با من گوید (ارودو) و کیه پیغام گفتن -</p>
<p>پیغان بقول برهان و چنانگی بری و ناصر و رشیدی و جاس و مؤید کبر اقل و ثانی بقول برهان</p>	<p>پیغان بقول برهان و چنانگی بری و ناصر و رشیدی و جاس و مؤید کبر اقل و ثانی بقول برهان</p>

(۱۹) شرط و عهد و پیمان را گویند و (۲۱) یعنی هرزه هم مؤلف عرض کند که این اصل می نماید تبدیل  
 پیغام که سیم بدل شد به نون چنانکه با هم و پان و تصرف این تبدیل است که معنی پیمان مستقل شد و پیمان  
 که می آید تبدیل این چنانکه غلغلیج و غلغلیج و این لغت حالا در محاوره متروک و معنی دوم مجاز معنی اول  
 (ار و و) (۱) و کمیو پیمان مذکور (۲) هرزه لغو.

<p>پی غلط اصطلاح بقول بحر (۱) یعنی راه غلط فریب بود و صراحت فریب کند که با لفظ زون و          نشان غلط کردن و فرماید که (۲) در محل فریب و درون مستقل باز گوید که (۳) یعنی ممکنه نقش          هم استعمال کنند خان آرزو در چراغ هدایت (حیاتی کیلانی ۵) در کعبه و در ویرجستیم و در تک          می فرماید که معنی راه و نشان غلط کردن است از پی غلط خود ز که پر سیم سرخی با مؤلف          (۵) ذوق از پی غلط عشق بیالده بر خویش پوشا عرض کند که پریشان بیانی محققین بالا قوا عذر بان          و گران گشته و بیگانه ما (۵) پی غلطی می گرانگاه نذار و بسند خلاف دعوی پیش می شود          تا که زبیدانیت که بهر چه افتاده سردر پی افغان حقیقه (۱) یعنی حقیقی نشان غلط و راه غلط است          ما که نسبت سنی دوم از طها سب قلی بیگی می گرب انسانفی با صافت پی بهمین است معنی او ش          سند و (۵) دشمن نه پی غلط زده بهر فریب و صراحت استعمال با معاد در طقات          که از بسکه کج روش شده تا نقش پا کجست که فرماید و جا وارو که (۲) یعنی اسم فاعل ترکیبی گریه          که این از عالم نعل و اثر و ن ژون است حساب بدون اصناف پی یعنی نشان غلط کننده و راه          اند می طرازو که (۱) گنایه از محو و ناپدید کردن غلط رونده و گیر همه معانی نتیجه بی غوری محققین          سرخ و ذکر معنی اول هم کرده گوید که این در محل بالاست (ار و و) (۱) غلط نشان غلط را</p>	<p>پی غلط اصطلاح بقول بحر (۱) یعنی راه غلط فریب بود و صراحت فریب کند که با لفظ زون و          نشان غلط کردن و فرماید که (۲) در محل فریب و درون مستقل باز گوید که (۳) یعنی ممکنه نقش          هم استعمال کنند خان آرزو در چراغ هدایت (حیاتی کیلانی ۵) در کعبه و در ویرجستیم و در تک          می فرماید که معنی راه و نشان غلط کردن است از پی غلط خود ز که پر سیم سرخی با مؤلف          (۵) ذوق از پی غلط عشق بیالده بر خویش پوشا عرض کند که پریشان بیانی محققین بالا قوا عذر بان          و گران گشته و بیگانه ما (۵) پی غلطی می گرانگاه نذار و بسند خلاف دعوی پیش می شود          تا که زبیدانیت که بهر چه افتاده سردر پی افغان حقیقه (۱) یعنی حقیقی نشان غلط و راه غلط است          ما که نسبت سنی دوم از طها سب قلی بیگی می گرب انسانفی با صافت پی بهمین است معنی او ش          سند و (۵) دشمن نه پی غلط زده بهر فریب و صراحت استعمال با معاد در طقات          که از بسکه کج روش شده تا نقش پا کجست که فرماید و جا وارو که (۲) یعنی اسم فاعل ترکیبی گریه          که این از عالم نعل و اثر و ن ژون است حساب بدون اصناف پی یعنی نشان غلط کننده و راه          اند می طرازو که (۱) گنایه از محو و ناپدید کردن غلط رونده و گیر همه معانی نتیجه بی غوری محققین          سرخ و ذکر معنی اول هم کرده گوید که این در محل بالاست (ار و و) (۱) غلط نشان غلط را</p>
---	---

(۲۷۷۳)

(۲۷۷۴)

(۲) غلط نشان کرنے والا غلط راست چلنے والا بی نشان شدن - وارسته ذکر معنی اول کرده

پی غلط بستن | مصدر اصطلاحی - یعنی نشان (سعدی ۵) ازان ره بجائی نیاورده اند

غلط انداختن و براه غلط رفتن - مؤلف عرض کرد که اول قدم پی غلط کرده اند، مؤلف

کند که موافق قیاس است (ظهوری ۵) دلا عرض کند که مرادف (پی غلط بستن و زدن) است

از مسجدیان کار اگر نه گردد راست پیکشتیان، معنی اول را تسلیم نکنیم که محو کردن نقش پاشا

سرکوی تو پی غلط بستند، (ار و و) غلط نشان و برای آنکه کسی پی نبرد ضرورت ندارد که نقش را

و النای غلط راسته پرچینا - را محو کند بلکه نقش غلط انداختن متعاقب را در

پی غلط زدن | مصدر اصطلاحی مرادف غلط اندازد و معنی دوم غلط محض است که از مصدر

پی غلط بستن است و سزا استعمال این بر پی متعدی معنی لازم پیدا نتوان کرد و هر دو معنی

غلط گذشت مؤلف عرض کند که موافق بالا را سندی نیست و نباشد و خلاف قیاس

قیاس است (ار و و) و کیوی پی غلط بستن - هم دیگر محققین اهل زبان و زبان دان هم ازین

پی غلط کردن | مصدر اصطلاحی - بقول ساکت و معاصرین عجم هم بزبان ندارد (ار و و)

بجود محو کردن نقش پاشا کسی پی نبرد و (۲) و کیوی پی غلط بستن و پی غلط زدن -

سنگلوش | بقول برهان بروزن نیم جوش (۱) کلیست از جنس سوسن و آن را سوسن

آسمان گون خوانند و برکنارهای او خالهای سیاه و چشمهای کوچک افتاده صاحب نامی

گوید که این مقلوب سنگلوش است و آن مبدل سنگلوش که بجهت پهنی برگ آن سنگلوش گفته

و گبوش پل تشبیه کرده اند و فرماید که این را البری لوف گویند صاحب مؤید سوال دستور گوید

(۲۰) خانه سورچه (۳۶) گوشه دهن صاحب محیط پر سیگوش می فرماید که اسم فارسی لوف کبیرا  
 و بر لوف می فرماید که اسم عربی است و برومی ابرنی و بفارسی پس گوش و معرب آن فیلوش و  
 بغزگی کونگلوس و پهندی (هشت کند) و آن نباتی است مانند مار ابلق و برگ آن شبیه برگ  
 لبلاب گرم و خشک در آخر دوم ملطف و مخرج و مقطع اخذ یا غلیظه لزجه و مفتوح سد و بلغایت  
 جالی و منافع بسیار دارد (الخ) مؤلف عرض کند که معنی اول قلب بعض است از پیشتر  
 که می آید چنانکه اسطر و اسطرخ و امثال آن و اصل این سیگوش چنانکه صاحب ناصری گفته و معنی  
 دوم و سوم را طالب سندی بشیم اگر بدست آید تو انیم قیاس کرد که کنایه باشد نظریه پهنائی خانه  
 سورچه که بالای آن شکل گوش پس ساخته می شود و گوشه دهن هم همچون گوش پس و وسیع و پهن  
 می باشد (ار و و) (۱۱) هشت کند بقول محیط اعظم سیگوش کاهندی نام حکو عربی من لوف  
 کبیره من - مذکر (۲) دیک کا گهر - مذکر (۳) با چمه بقول آصفیه - مؤنث گوشه لب کبیره من  
 پیغمبر بقول برهان و جامع بروزن رنگه (۱) یعنی کنج و گوشه خانه باشد و (۲) کنج گوشه  
 چشم را نیز گویند و (۳) یعنی برامه نیز آمده که تنقیض راه باشد صاحبان جهانگیری و رشیدی  
 گویند که مرادف پیغوله معنی مطلق گوشه و آن را کش خوانند صاحب سروری مذکر پیغولی  
 که بخذف و او هم معنی اول آمده (فردوسی ۱۷) گزیم ز گیهان یکی پیغوله که کنم آنچه دارم ز  
 گیتی یله پو و بجوال نسخه نیز از ذکر معنی دوم هم کرده صاحب ناصری بر معنی اول قانع دانسته  
 را مرادف پیغوله دانده که می آید - مؤلف عرض کند که در اینجا همین قدر عرض می شود که مخفف  
 پیغوله باشد و صراحت ماخذ میداریم (ار و و) (۱) گهر کا گوشه - مذکر (۲) گویا

بقول آصفیه بهندی اسم مذکر گوشه چشم - آنکه کاکونه - باق پیغوله چشم - کتج چشم (۳۱) بی راهی  
مذکر - راه کی ضد -

پیغمبر اصطلاح بقول بهار مرادف پیغامبر  
آنکه ابلاغ پیغام کند عموماً و پیغام خدا کند خصوصاً  
صاحب بحر مرادف پیام بر قانع صاحب شاهی  
درست گوید که بالف معنی عام دارد و بحدف الف  
مخصوص است با پیام بر حق مؤلف عرض کند  
که ما اشاره این بر پیام بر و پیغام بر کرده ایم  
تفسی نفسی

(ارود) پیغمبر بقول آصفیه فارسی اسم  
مذکر رسول خدا حکم لانی والا مرسل پیغمبر  
دین نبی نایب خدا -

پیغمبر اول و عا برای خود کند مثل  
ساحب خزینه الامثال ذکر این کرده از معنی محل  
از گم شدن یوسف بن یعقوب علیها السلام  
(ارود) یعقوب علیه السلام مذکر -

پیغمبر بقول برهان و جهانگیری و سروری بروزن بهمن سداب را گویند و آن گیاهی است  
دوائی مانند پودنه و خوردن آن دفع قوت باه و مباشرت کند و معرب آن فنجن صاحب نامی  
گوید که پیگن به کاف فارسی عوض ضین معجمه افصح است صاحب رشیدی هم برانش و خان آرزو  
در سراج هم بران رشیدی مؤلف عرض کند که می توان پیگن را که می آید اسم جابد فارسی

استعمال ساکت مؤلف عرض کند که فارسیان  
این مثل را برای آن استعمال کنند که در دنیا هر کس  
اول پس خواه خود و بعد از آن برای غیر چنانکه  
اللهم اغفر لی (ارود) دکن مین کتبه مین  
هر شخص اول اپنی خیر مناتا ہے اول  
تفسی نفسی

پیغمبر گم کرده فرزند اصطلاح بقول  
اندک جوارک منظر العجائب یعنی یعقوب علیه السلام  
مؤلف عرض کند که کنایه باشد و اشاره  
از گم شدن یوسف بن یعقوب علیها السلام  
(ارود) یعقوب علیه السلام مذکر -

دانیم و این را مبدل آن چنانکه گلوله و غلوله صاحب محیط ذکر این نکر دو بر سداب گوید که عربی است  
 و پیونانی فجن و سفاین و بلعت تمکابن و ویلی پیم و بسندی سداب پهنندی ساتول و ساتری  
 و سداب است و در بخاله تکی و آن نباتی است معروف بستانی و بری گرم و خشک در دومی و  
 حرارت سداب قویست و همچنین میوست آن و منافع بسیار دارد (ار و و) سداب مذکر  
 پیغوال بقول برهان و جامع بفتح اول و ضم ثالث بر وزن یعنی سگوباشد (۱) نام ولایتی  
 است مشهور و (۲) نام هر که پادشاه آن ولایت باشد و کبر اول (۳) پزند و ایست شکاری  
 از جنس باشد و (۴) یعنی متقارمرغان صاحب سروری صراحت معنی اول کند که یکی از بلاد  
 هند است (صابر) یعنی دارم که از وی نیکوئی کردند و امم و لعبتان خلغی و نیکوان پیغوی  
 و ذکر معنی دوم کرده (ناصر و) هر چند چهار خلق بگرفتند و امر و رنگین و ایک و پیغوی  
 صاحب ناصری گوید که نام ملکی است طرف چین و ذکر معنی دوم هم فرموده از معنی سوم و چهارم  
 می فرماید که مرادف سگواست صاحب رشیدی همزانش بخان آرزو در سراج بکر معنی اول و  
 دوم می طراز که در فارسی بودن این ترد و نسبت دیگر معانی گوید که طاسر انصیف پیغوز  
 معلوم می شود و الله اعلم مؤلف عرض کند که این مبدل سگواست که می آید چنانکه گلوله و غلوله  
 اسم جامد ملکی و معنی دوم مجاز معنی اول و نسبت معنی سوم باعتبار صاحب جامع که محقق این  
 است این را هم مجاز معنی اول دانیم جا دار و که این قسم پند از ملک سگوباشد یا اسم جامد معنی  
 سوم دانیم و معنی چهارم را مجازش صاحب محیط ذکر این معنی سوم نکر و (ار و و) (۱) سگوا  
 بقول آصفیه (برهما) اسم مذکر برش برهما که ایک شهر کا نام ہے جهان کا ٹوہنایت عمدہ

قدیم ہوتا ہے اور وہاں سے ایک قسم کا سبز پتھر بھی آتا ہے (۲) اس شہر کے حاکم کا نام فارسی  
 میں پیغوی مشہور ہے اور ہند میں اس ملک کے ٹٹو کو بھی پیغوی کہتے ہیں (۳) ایک شہر کی  
 پرند جو بادشاہ کے قسم سے ہوتا ہے جسکو فارسیوں نے پیغوی کہا ہے (۴) پرند کی چونچ بنقار  
 پیغوی لقبول برہان و ناصر بنفتح اول بروزن طیفور (۱) وہاں تنگ و (۲) مرطبان کوچک و اول  
 آن برہان گوید کہ کبر اول ہم درست است صاحب جامع بکر معنی اول نسبت معنی دوم (۳)  
 خم کوچک گوید۔ صاحب مؤید مطبوعہ ذکر ہر دو معانی بالاسی فرماید کہ گوید نول مرغ مؤلف  
 عرض کند کہ ما این لغت را در نسخ قلمی نیاقتیم تا معنی سوم چہ رسد کہ غیر از تصحیف مطبوعہ نوکتشور  
 نباشد و معنی اول اسم جامد فارسی زبان دانیم و معنی دوم مجاز آن (ارو) (۱) وہاں  
 تنگ۔ ذکر (۲) چھوٹا مرطبان۔ ذکر۔ مرطبان کی تعریف لغت ایشیو کے دوسرے معنوں پر بیان ہوئی

پیغولش لقبول مؤید قلمی کلان بمعنی پیغولش ترسم تنگ باشد جای تو بہ (۱) ایز خسرو (۲) ہمہ  
 کہ گذشت مؤلف عرض کند کہ قلب بعض باشد ہستی خود یکسو کنم و پیغولہ نیستی خود کنم و خان  
 کہ لام درین لغت بعد و او واقع شد چنانکہ اسطر در سراج گوید کہ معنی کنج و گوشہ و پیغولہ کہ بہین  
 و اسطر و اشارہ این ہمدراجا کردہ ایم (ارو) معنی گذشت مختلف این و بنا کر معنی بیرامہ (ضد) و  
 و یکسو پیغولش۔ گوید کہ اغلب کہ این مجاز باشد۔ صاحب ناصر

پیغول لقبول برہان و جاگیری مراد پیغولہ بہر این را مراد پیغولہ می دانند۔ صاحب سروری  
 سہ معنی (حکیم خاقانی) ای کہ در دل بر معنی کنج خانہ قانع مؤلف عرض کند کہ ما اشارہ  
 جای داری بر سر و چشم نشین پدگاندرین پیغولہ این بر پیغولہ کردہ ایم کہ ہمیں اصل است و اسم

جامد فارسی زبان (ارو) دیکھو پختہ۔ پس ہر دو صحیح باشد بہرہ و معنی کہ بر پیغان مذکور شد  
**پیغون** بقول برہان و سروری و جامع بروز و لغت علیحدہ بنا شد مؤلف عرض کند کہ شک  
 ہیمون بمعنی عہد و پیمان و شرط صاحب نام علی نیست کہ این سبب آنست چنانکہ تاغ و توغ  
 گوید کہ عمان پیغان کہ بجایش گذشت خان از (ارو) دیکھو پیغان کے دونوں معنی  
 و سراج یہ فرمایہ و الف و ر فارسی بدل شود بہ اس کا سبب ہے۔

**پیغہ** بقول برہان و ناصری و سراج و جامع کبر اول بروزن جیفہ چوبی باشد پوسیدہ و در ولایت  
 خوزستان آن را بجای آتش گیرہ بکار بر بند یعنی با سنگ و چخاق آتش بران زند مؤلف عرض کند  
 کہ اسم جامد فارسی زبان باشد یعنی دوم پدہ کہ گذشت (ارو) دیکھو پدہ کے دوسرے معنی۔

**پی فشرون** مصدر اصطلاحی بقول بکر و بس۔ طرز تعریف ہر دو محققین بالا و معنی  
 ثابت قدم بودن و استوار شدن و (۲) استوار قائم کرد و حقیقتگی است (ارو)  
 کردن و قدم نہادن۔ صاحب مؤید ہم جو اقصیہ قدم جانا بقول آصفیہ یا فشرون کا ترجمہ  
 ذکر ہمین ہر دو معنی کردہ و خیال مؤلف این۔ ڈٹ کر کہڑا ہونا۔ جم کر کہڑا ہونا۔ مستقل ہو کر  
 است کہ صاحب بجز از مؤید گرفتہ یعنی استوار رہنا (نسیم و پوری) دار فانی مقام نہ  
 کردن قدم خود و ثابت قدم بودن است ہے پگ کوئی اپنا قدم جمانسکا ہو

**پیغہ** بقول سروری و رشیدی و اندر بروزن نیغہ چوبی باشد خود رنگ پوسیدہ کہ در ولایت  
 خوزستان بجای پدہ و عراق بکار بر بند مؤلف عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان است  
 (ارو) دیکھو پدہ کے دوسرے معنی۔

**پیک** بقول بهار جماعه معروف مرکب از پی بمعنی قدم و کاف نسبت چرکه این مردم را بیشتر  
 سروکار به پای می باشد و در هندی اصلی پاک مطلق پیاده را گویند و پیک و پاک هر چند که من  
 حیث الماده کیفیت لیکن من حیث الاستعمال بینها نسبت عموم و خصوص است همچنانکه در میان  
 پیک و پیاده صاحب نامبری هم ذکر این کرده (عبدالواسع جبلی ص ۵) رسول خیر و برید ثواب  
 و فی صلاح که سفیر عقود و شیر نجات و پیک فلاح که می فرماید که مجازاً پیام گذار را گویند و مراحت  
 فرید کند که گاهی جمع به با و الف نمایند و معرب این (فیج) صاحب مؤید گوید که شیخ اوجدی با کاف  
 فارسی می خواند مؤلف عرض کند که بگانه عربی صحیح است معنی لفظی این مشوب به قدم و رونده  
 و کنایه از نامه بر یا خبر رسان که هر دو یکی است (ار و و) پیک - بقول آصفیه فارسی - اسم  
 مذکر - پیاده - سرکاره - قاصد - دوت -

**پیک آسمانی** اصطلاح - بقول نامبری بزرگتر معنی اول نسبت معنی دوم می فرماید که قصد و  
 پیک کنایه از فرشته مؤلف عرض کند که موافق اراده باشد خان آرزو در سراج معنی اول را  
 قیاس و مرکب توصیفی (ار و و) فرشته - مذکر - تسلیم می کند و معنی دوم را بی حقیقت می داند مؤلف  
**پیکار** بقول جهانگیری و سروری و نامبری (۱) عرض کند که غلطی طبع مؤید است که بر معنی دوم قضیه  
 بمعنی جنگ (شیخ سعدی ص ۵) بنده و آردم نوشت در دیگر نسخ قلمی همان قصد و اراده بر  
 به زبهارت که که در رم سلیح پیکارت پیکار است و معنی سوم لفظی و حقیقی و از همین است معنی  
 بزرگتر معنی اول گوید که (۲) بمعنی قضیه نیز آمده و دوم بر سبیل مجاز یعنی قصد و اراده و معنی اول مجاز  
 (۳) مرکب است یعنی و بنال کار - صاحب سروکار مجاز که جنگ و کارزار هم من وجه و بنال کار است

<p>آتش همه در آهن فولاد و بر باد نشینند هر جان چنان      چو از فتنه درین سوی فلک جامی نه بینند چو پیکار</p>	<p>و اسم جامد فارسی زبان یکی از معاصرین عجم درست      می فرماید که معنی اقول اسم مفعول ترکیبی است که      آورده پیک است یعنی رسم سلاطین سلف بود که</p>
<p>پرستان نه اهل رانه امان را پادشاه صاحب آصفی -      (پیکار پرستیدن) را از همین اصطلاح قائم کرده</p>	<p>بواسطه پیک اطلاع تصفیة آخر که جنگ بود میدادند      و پس از آن جنگ می آمدند (ارود) دلا پیکار</p>
<p>خان آرزو در سراج (پیکار پرستان) را بمعنی سپهسالار      نوشته سکندری خورد و صاحب جهانگیری در</p>	<p>بقول آصفیه فارسی اسم مؤنث جنگ لڑائی      (۲) قصد اراده مذکر (۳) کسی کام کاپیچا -      ملحقات معنی جنگجویان آورده صاحبان مؤید و جامع</p>
<p>بهر بانش مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی      است و موافق قیاس یکی از معاصرین عجم گوید که</p>	<p>بمعنی بکار (ارود) کسی کام کاپیچا -      مصدر اصطلاحی بقول است</p>
<p>پیکار پرستان (پیکار پرستان) شجعیان و دلاوران      را گویند ولیکن استعمال واحد این نیست مامی گوئیم</p>	<p>بمعنی بکار (ارود) کسی کام کاپیچا -      مصدر اصطلاحی بقول است</p>
<p>تو اعدا فارسی اجازت آن می دهد و ذوق زبان      هم برخلاف آن نیست قلت تلاش اگر استعمال</p>	<p>بمعنی بکار (ارود) کسی کام کاپیچا -      مصدر اصطلاحی بقول است</p>

است (ارود) نشانه تیرینا -

**پیکان حبستن**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند

(س) از فغانم ناله زنجیری آید گویش پور فضا  
سینه من بسکه پیکان چیده است پور (ارود)  
پیکان جمع یونما -

که معنی تلاش پیکان کردن است (اشانی شهیدی)

**پیکان خورون**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند

(س) دلم در سینه پیکان غم جانانه می جوید پور  
رفته است در دریا ولی در روانه می جوید پور

(ارود) پیکان تلاش کرنا -

**پیکان کشیدن**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

رطب شمارم پور چه کنم که نخل خرما پور ازین شمرند  
پور (ارود) پیکان کا نشانه بنما -

گوید که ذوق پیکان کشیدن یعنی نشانه پیکان کشیدن

**پیکان داشتن**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند

پور پنج پیکان برداشتن است (قدسی شهیدی)

شب دل نا کام من آرام با خنجر داشت پور

که مورد پیکان شدن است (شاپور طهرانی)  
از دل غیر پیران محبت دل من پور ان گران گشت

صد پیکان چشید و دست ز افغان برداشت پور

(ارود) نشانه پیکان بنما -

**پیکان چسیدن**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند

تراقا که پیکان تو داشت پور (ارود) پیکان  
صاحب کامور و بنما -

کنند که جمع شدن پیکان باست در جانی (صائب)

**پیکان دیدن**

اصطلاحی - صاحب آصفی  
ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف

نو لکشوریش نباشد و استعمال این با مصداق در ملحقات می آید مخفی مباد که پیکان مجازاً (۲۱) یعنی  
 مطلق تیر هم مستعمل است و سندان از ملحقات بدست می آید (ارو) (۱۱) پیکان - بقول آصفیه -  
 فارسی - نذکر - دیکھو برگ بید کے پہلے معنی (۲) تیر - نذکر -

**پیکان انداختن** | مصدر اصطلاحی یعنی **پیکان بخشیدن** | استعمال - یعنی تیر زدن  
 تیر انداختن است مؤلف عرض کند که این بجای است مؤلف عرض کند که موافق قیاس باشد  
 باشد از نیک تیر دانا با پیکانی باشد (ظهوری) (ظهوری) (۵) چه کنم شکر کرهای بجان ابرویان  
 (۵) جگرم راحت صد ساله جراحت دارد و بر دلم شست کشاید که پیکان بخشند و مخفی  
 از خدنگ مژده انداخته پیکانی چند (ارو) مباد که معنی لفظی این عطا کردن پیکان است و  
 تیر پھینکنا - تیر چلانا -  
 پیکان بهمان وقت حاصل می شود که کسی نشانی

**پیکان باریدن** | مصدر اصطلاحی کثرت تیر شود (ارو) تیر باران -  
 تیر زنی است یعنی بی بی تیر رسیدن چنانکه باران  
 می بار و مؤلف عرض کند که موافق قیاس است آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف یعنی  
 (ظهوری) (۵) بگلشن می نشینم شعله خنجر می کشد برین کند که چیزی را نشانه تیر قرار دادن مراد است  
 و بگلشن می روم پیکان ز شاخ بیدی بار و مخفی (ظهوری) (۵) بیاد تیر آن ابروگان بر چشم می بندم  
 مباد که درین شعر هم از پیکان تیر مراد است بر اگر در کارگاه عشق پیکانی شود پیدای مخفی مباد  
 سبیل مجاز (ارو) تیر بر بسا یعنی پای پلور که از سندان با مصدر (پیکان بندیدن) پیداست  
 کثرت سے تیرون کی بوچھا رہونا -  
 و مصدر بندیدن بجایش گذشت که مراد از

تیر زدن

(۱۵۷۷۱)

(۱۵۷۷۱)

<p>مؤلف عرض کند که کنایه باشد و مرکب</p>	<p>(ارود) دیکھو پی کار بودان -  <b>بیک الھی</b> اصطلاح بقول اندکوالہ          منظر الحجاب یعنی جبرئیل علیہ السلام - ذکر -</p>
--	---

سکبان بقول بہار ترجمہ (۱۱) فصل - آبدار و دلدوز و زور سر و ادوہ از صفات و برق و تخم  
 و پرخ و شعلہ و غنچہ و نیش از تشبیہات اوست. (ملا مفید لجنی ۱۷) زلف پرتاب تو در آتش  
 نهند ز بجزیرا برق پیکان تو چون شمع سوزد تیر را (امیر زارعی دانش ۱۷) نہال تیر قواز  
 خون زخم تازه کشیدہ بکشت سیدہ ما سیر تخم پیکان است (ملا مفید لجنی ۱۷) از ان سبب  
 شدہ پروانہ چمن بلبل (۱۷) کہ غنچہ ساخته روشن چراغ پیکانش (۱۷) بجای شمع گذارید تیر  
 قاتل را بس است شعلہ پیکان چراغ تربت ما (مفید لجنی ۱۷) بس کہ تیر غمزه آن شوخ مطرب  
 خورده ام (۱۷) مجموع قانون پہلوم از غنچہ پیکان پرست (۱۷) تا بزرگان تو گرد و آشنای  
 دیدہ را بر نیش پیکان می زخم (۱۷) و فرماید کہ بالخط باریدن و بستن و چیدن و خوردن و کشادن  
 و نشاندن مستقل صاحب ناصری فرماید کہ آنکہ بر تیر نهند و فرماید کہ جمع بیک با صاحب رشیدی ہمراہ  
 و صاحب مؤید مطبوعہ می فرماید کہ نیز بمعنی آسمان و نسبت معنی اول مراحت کند کہ آسمنی تیز کہ نیزہ  
 وصل کنند و آن انواع می باشد مؤلف عرض کند کہ در نسخ قلمی مؤید معنی آسمان را بنیاقیم و نسبت  
 معنی اول ہمین قدر مراحت کہ نوک تیز کہ بہ تیر وصل کنند عجب است از بہان و جامع و  
 سروری و سراج و غیاث و غیر ہم کہ این لغت معروف را ترک کرد و اند اسم جامد فارسی زبان  
 است و معاصرین عجم ہم بزبان دارند مراد از نوک تیز تیر است و معنی آسمان تصحیف مطبع

<p>بمعنی پیکارجوی مؤلف عرض کند که موافق قیاس است از قبیل داوگر و آمین گراسم عمل ترکیبی (اردو) جنگجو برائی کرنے والا <b>سکار گرفتن</b> مصدر استعلامی - باصناف</p>	<p>آوارا ب جویا (تا چند رود و دل پی کاری که نذار و تا کی بود آواره یاری که ندارد پیکار مخض کند که مخفف در پی کاری رفتن است یعنی به ملاش کاری و به تعاقب کاری بودن چنانکه اشاره</p>
<p>پی یعنی در پی و تعاقب و مشغول کاری شدن مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - (حافظ شیرازی) هر سه و قد که بر سه و خورشید می فروخت و چون تو در آمدی پی کار و گر گرفت (اردو) کسی کام که پی من هونا مشغول هونا</p>	<p>این معنی بر (پی کار بودن) کرده ایم و سند جویا به اصول ما متعلق به مصدر (پی کار رویدن) است و فرق گرفتن (و در رویدن) بجایش معلوم شود باجد این مرادف (پی کار بودن) باشد که گذشت مخفی مباد که باصناف پی باشد (اردو) کچھو</p>
<p><b>پی کار نشستن</b> مصدر استعلامی - بقول بهر مرادف (پی کار بودن) وارسته گوید که مشغول شدن بکار است (سلیم) شد بهار و رفت هر کس بر سر کاری سلیم و محتسب هم در پی کاری که می دانی نشست و مؤلف عرض کند که باصناف پی باشد و سند بالاستعلق ازین نیست بلکه برای (در پی کار نشستن) است و این مخفف آنست</p>	<p>پی کار بودن - <b>پیکار کردن</b> استعمال - صاحب آسنفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که بمعنی حقیقی جنگ کردن است (ازرقی پروی (بذرع مشکین از هیچ خصمستان زخم پختن مینا با سپیکس مکن پیکار و (اردو) جنگ کرنا لڑنا - مقابلہ کرنا -</p>
<p>و صراحت معنی بر (پی کار بودن) کرده ایم</p>	<p><b>سکار گرفتن</b> - بقول انند جوازه فرنگی</p>

(۱۳۹۱)

(۱۵۶۷۱)

عرض کند که مورد پیکان شدن است (ارزقی هروی)  
 (اگر بگوشد با خجرت پنگ و ذرم و دیگر پیند  
 پیکان تو بر بر زبان و (ار دو) مورد پیکان  
 پیکان ریختن استعمال صاحب آصفی ذکر (ار دو) نشانه تیر بنام

ساکت مؤلف عرض کند که مراد از نشانه تیر گرد  
 است (رفیع لبنانی) ز تیر غمزه که پیکان  
 در جگرم و چنان می شکستم که عتاب دل شکستش  
 (ار دو) نشانه تیر بنام

**پیکان ریختن**

این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که  
 یعنی تیر زدن است (ثانی مشهدی) غمزه  
 پیکان ریز و عاشق محو و امل بقتل و صید نا پیدا  
 و هر سو تیر باران دیده اند (ظهوری) بخت  
 بود خدنگ نگه ز شست غرور و که بر جگر قره های

پیکان فرو بردن مصدر اصطلاحی نشان  
 تیر شدن و مورد پیکان گردیدن مؤلف عرض  
 کند که موافق قیاس است (سیح کاشی) اما  
 ز بیم خوی تو افغان فرو بریم و تا کی نفس بر آرم  
 پیکان فرو بریم (ار دو) نشانه تیر بنام

**پیکان فرو بردن**

در از پیکان ریختن و (ار دو) تیر چنان تیر باران  
 پیکان زدن استعمال صاحب آصفی ذکر  
 استعمال صاحب آصفی ذکر نسبت الف گوید که

(الف) پیکان فشان اصطلاح بسیار  
 (ب) پیکان فشان نسبت الف گوید که

**پیکان زدن**

این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که یعنی  
 تیر انداختن است (منظامی) در کف و رع  
 تو جولان زند و بر سر و رع تو که پیکان زند  
 (ار دو) تیر باران

خیر المفسرین در شرح این بیت خوابه نظامی  
 ز بس خسته از تیر پیکان فشان و شده آبد دست  
 پیکان کشان و می فرماید که پیکان فشان بد و وجه  
 می تواند بود یکی آنکه گاهی استاد تیر پیکان را چنان

**پیکان شکستن و جگر با امثال آن**

استعمال صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی

خار دار می سازد که بگام مانند شست مایه که خار دار  
 در بدن نجلد باز بر آید نش متعذر بود و غرض این

(۱۵۶۷۱)

آن می باشد که جرات مجروح اندمال نپذیرد و جان (ار و و) (الف) را تیر چلانی و الا (۲) پیکان  
 بسلاست نبرد و وجه دیگر آنکه چون تیر از کمان سخت کوز خم من چپوژ وینے والا اب تیر چلانی -  
 سیانی یافته باشد هرگاه که در استخوان نشیند چنان **پیکان کمان** اصطلاح بقول مؤید مطبوعه آفتاب  
 بندی شود که اگر فی آن کشند پیکان همانجا میماند - و سیاراتی که در کانی مدود آفتاب اندکند ان **تقنی**  
 (انتهی) صاحب اند نقل بخار بهار **مؤلف** و بجز ادوات گوید که بجای نون یا نوشته و فرایند  
 عرض کند که خیر المقتسین و سراج المحققین رحمت که در ترکیب هر دو سعاست است و اغلب که حتی  
 بسیار برداشتند و حقیقت را ظاهر نگرد و ندیدند چنین خواهد بود یعنی آفتاب و سیاراتی که در کمان  
 بر سبیل مجاز یعنی تیر انداختن و (الف) اسم **مؤلف** عرض کند که در دیگر  
 فاعل ترکیبی است (الف) یعنی تیر انداز و در کلام نسخ قلمی می نویسد که در ادوات بجای با نون شسته  
 نظامی تیر را (پیکان نشان) گفته و اسم فاعل **مؤید** چه قدر تصرف با و ر لغات فرس راه  
 ترکیبی را بصفت تیر آورده و (۲) مراد از تیر یافته آری این برای تأیید فضلاست و مطیع  
 که پیکان خود را بیفتانند و در زخم گذارند و دیگر نوکشور مؤید (مؤید الفضلا) همان لغت بتیله  
 صحیح مخفی مباد که استادان تیر ساز نوک آهنی که پیکان حروف (پیکان کمان) بجایش گذشته و ما آن را  
 است بدین خوبی بر سر تیر می نشاندند که چون بر پشت لغو قرار داده ایم و بذیل آن (پیکان گان)  
 نشیند از نوک تیر جدا می شود و چون تیر از هدف هم مذکور و آن هم لغو متحقق شد و این لغو ثالث  
 کشند بدون پیکان بدست آید از اینجا است که است و هیچ لغت صحیح (پیکان کمان) است  
 فارسیان این قسم تیر را تیر پیکان نشان نام نهادند که می آید (ار و و) و کمی (پیکان کمان)

**پیکان کش**

اصطلاح - بقول بہار عبارت

(۷) پیکان شستہ ہر زول کی توان کشیدہ جان

از جراحتی است کہ برای علاج قصد بر آوردن پیکان

از شراب و غسل گری خیر شود (۸) (اردو) پیکان

از بدن مجروح می کند صاحب آن نقل نگارش -

کھینچنا زخم سے نکالنا -

**مؤلف**

معنی است کہ اسم فاعل ترکیبی است

(الف) پیکان کشان اصطلاح بقول بحر

بلا (اردو) جراح - مذکور پیکان شستہ

بمعنی آفتاب و ستارگان مؤلف عرض کند کہ

**پیکان کشاوند**

مصدر اصطلاحی - صاحب

و گیر ہمہ محققین اہل زبان و زبان دان انہی

اصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض

ساکت صاحب اند

**پیکان کشان**

معنی تیر افگندن است بر سبیل مبار (طالب

را بہ ہمین معنی آورده

آملی (۷) ذوق آسیب محبت میں کہ در میدان

و صاحب مؤید پیکان کشان بہ کاف عربی و (پیکان

عشق پو غمخیز چون پیکان کشاید چاک بر جوشن زخم

پیکان (۸) و (پیکان گان) ہم بہ ہمین معنی نوشہ معنی ل

(اردو) تیر چلانا -

ہمہ ہیچ و الف را ہم بدون سند استعمال تکریم

**پیکان کشیدن**

مصدر اصطلاحی - صاحب

کہ برای معنی بالا کنایہ لطیف نمی نماید (اردو)

اصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت مؤلف عرض

ساکت استارے - مذکر -

**پیکان گر**

اصطلاح - بقول بہار واہنگہ

کند کہ بر آوردن پیکان از زخم برای علاج و از

پیکان کش (۸) گذشتہ (پیکان کش) پیکانہا بسازد از عالم تیر گروگان گر (بطلب

پیکان کش) (پیکان کش) گذشتہ (پیکان کش) پیکانہا بسازد از عالم تیر گروگان گر (بطلب

نیز وی (۷) چون زوی بر دل من تیر کش پیکان

(۷) انقدر پیکان کہ در یک زخم است

را پیکان تو کردم جان را پیکان تو کردم جان

در دکان ہیچ پیکان گر نبود پ مؤلف عرض

را پیکان تو کردم جان را پیکان تو کردم جان

در دکان ہیچ پیکان گر نبود پ مؤلف عرض

(۲۷۹۰۱)

<p>که موافق قیاس است (ارو) پیکان ساز (س) پیکان پیکان پولادی که بنشانند و تیری پیکان گر - مذکر - پیکان بنانے والے کو کہہ سکتے ہیں۔</p>	<p>پیکان گر - مذکر - پیکان بنانے والے کو کہہ سکتے ہیں۔</p>
---	--

<p>پیکان نشستن ورودل استعمال حسب</p>	<p>پیکان گیر اصطلاح - قبول کنندہ و نشان</p>
--------------------------------------	---

<p>پیکان مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است (ظهوری س) کی شود و پنجه سو فار زخم پیکان عرض کند که (۱۱) یعنی حقیقی یعنی جا گرفتن پیکان در دل و (۲) در دست شدن دل (فتانی شیرازی س) هر که بشنید آه سر دم در دلش پیکان نشست پیکان دید این چشم خون بارم ز جانش</p>	<p>پیکان مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است (ظهوری س) کی شود و پنجه سو فار زخم پیکان عرض کند که (۱۱) یعنی حقیقی یعنی جا گرفتن پیکان در دل و (۲) در دست شدن دل (فتانی شیرازی س) هر که بشنید آه سر دم در دلش پیکان نشست پیکان دید این چشم خون بارم ز جانش</p>
--	--

<p>پیکان مقراضنه اصطلاح - بقول برهان</p>	<p>پیکان مقراضنه اصطلاح - بقول برهان</p>
--	--

<p>بجو و بهار و رشیدی و مؤید پیکانی را گویند که دو شاخه باشد مؤلف عرض کند که مرکب</p>	<p>بجو و بهار و رشیدی و مؤید پیکانی را گویند که دو شاخه باشد مؤلف عرض کند که مرکب</p>
---	---

<p>توصیفی است و موافق قیاس (ارو) وہ پیکان جو دو شاخه ہو - مذکر -</p>	<p>توصیفی است و موافق قیاس (ارو) وہ پیکان جو دو شاخه ہو - مذکر -</p>
--	--

<p>پیکان نشاندن مصدر اصطلاحی بنا در شرح این بیت خواجه نظامی (س) علف</p>	<p>پیکان نشاندن مصدر اصطلاحی بنا در شرح این بیت خواجه نظامی (س) علف</p>
---	---

<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که وصل کردن و درست کردن پیکان بر نوک تیر - موافق قیاس (سلمان ساو</p>	<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که وصل کردن و درست کردن پیکان بر نوک تیر - موافق قیاس (سلمان ساو</p>
---	---

<p>سخت می باشد سم آن اسپان هم سخت بود و سختی اسم فاعل ترکیبی است بمعنی مثل پیکان سم دارنده  سم اسپ تعرف اوست یا آنکه چنانکه پیکان بهر چیزی یعنی سم تیز و ارنده دیگر هیچ که تشبیه سم با پیکان  که می رسد آن را بشکافد سمهای آن اسپان نیز در تیزی بسیار لطیف است (اردو) تیزم  بهر چیز را که در تهنش می آید می شکافت یا آنکه چنان</p>	<p>پیکان برنی تیر استوار و راست چیده می باشد  بند سم اینها با ساق پا به همین استواری بود یعنی بند ساز و از عالم تیر گروگان گرفتار  گاه اسپان قوت تمام داشت و می توان گفت که کند که پیکان گر البته به همین معنی گذشت و این  ترکیب پیکان سم بای عربی کسور است از قبیل بگوش ما نخورد و معاصرین عجم هم بر زبان نزارند  مردمان آشنا یعنی بسبب ورود لشکرهای اطراف و بدون سند استعمال تسلیم کنیم (اردو) و  واکنف که قدم های ایشان به آن سر زمین آشنا بود</p>
<p>عطف و زراعت همه بر باد گشت و چون مقرر است  که اکثر تعریف انسان و حیوان بجا رفته می کنند که از آن  بجا رفته کاری که آن شخص به آن کار معروف و مطلوب  می برآید (الخ) بهار و رآخرش گوید که در بعض نسخ  خوشیده سم واقع شده و خوشیده بجای سوره یعنی  توشک شده که عبارت از سخت باشد و سختی هر چیزی به پیکان شوب که هر کدام به سبب خود باید  بمقدار خشکی اوست مؤلف عرض کند که پیکان سم</p>	<p>پیکان گروگان گرفتار  شیطانی (۱)، نوعی از لعل و فیروزه باشد و جنسی  از نوشاد در هم که بر شکل و هیئت پیکان واقع شود  و آن را لعل پیکان و فیروزه و نوشاد و پیکانی  گویند بهار گوید که الماس و نوعی از گل و لاله هم  پیکان شوب که هر کدام به سبب خود باید  سروری گوید که یکی از اقسام لعل و قسمی از نوشاد</p>

(مخلاق المعانی سے) از تاب ختم تو پیکان بیای معانی شود  
 پنجشم خصم تو در لعل پای پیکانی ہے (سیف اشرفی)  
 (۱) لعل پیکانی - فیروزہ پیکانی - یا قوت  
 (۲) لالہ پیکانی - نوشادر پیکانی - لالہ پیکانی - مذکر - (۲۱) پیکانی  
 (۳) گر سر مکشدر روزی در دیدہ حود تو ہے سے منسوب ہے۔  
 ہر ذرہ آن گرد و نوشادر پیکانی ہے خان آرزو **پیکانی وضع** اصطلاح - بقول رہنما بحوالہ  
 در سراج و گرامین کردہ و در چراغ ہدایت سند سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار ہر چیز مثلث و نوک دار  
 لالہ پیکانی آورده (تائیر سے) بی رخت در را گویند مؤلف عرض کند موافق قیاس و اسم  
 باغ تنہا گل کشیم خار بست ہا تیر بر دل می خورد فاعل ترکیبی است از قبیل پیکانی لعل و پیکانی فیروزہ  
 از لالہ پیکانی ہم کہ مؤلف عرض کند کہ معنی فعلی و پیکانی یا قوت و پیکانی نوشادر و پیکانی لالہ  
 این (۲) منسوب بہ پیکان است و بس از اینجا کہ بذیل پیکانی گذشت (ارو) بہ مثلث اور  
 کہ فارسیان دل پیکان خوردہ را دل پیکانی گفتہ اند نوک دار چیز جو پیکان کی شکل میں ہو۔  
 (ظہوری سے) غنچگی از دل پیکانی من پر نزدیک **پیک حرخ** اصطلاح - بقول بحر ماہ حساب  
 تا ز باد پر تیرت بہوائی نرسد از اسناد بالا ہم اند بحوالہ کشف گوید کہ این کنایہ باشد مؤلف  
 لعل پیکانی و نوشادر پیکانی و لالہ پیکانی پیدا عرض کند کہ موافق قیاس است و مرکب اضافی  
 و استعمال مجرور پیکانی بمعانی بالا یافتہ نمی شود و کہ سیر بر فلک کند و رفتار او از ہمہ سیارگان  
 مراد از لعل و فیروزہ و یا قوت و لالہ نوک دار است (ارو) چاند مذکر۔  
 و مثلث باشد مثل پیکان اگرچہ ما باعتبار محققین علی **پیک و واتیدن** استعمال - یعنی فرستان  
 زبان تسلیم کنیم و لیکن مشتاق سند استعمال می باشیم نامہ بر بہ تعجیل (عاقبت شیراز سے) صدائے فرنگ

(۳۸۵۹)

و آن شاه سواران پیکری ندوانید و پای نهشت (ار و و) پیک و وژانان نامند بر کو تیر مؤلف عرض کند که موافق قیاس است - کے ساتھ بمعنی -	
--	--

**پیکر** بقول برهان و جهانگیری و جامع بروزن قیصر (۱) قالب و کالبد و جثه و صورت هر چیزی را گویند صاحب سروری گوید که این را تندیسه نیز گویند (مسعود سعدی) بیار آن با و پای کوه پیکر  
پو زمین کوب و ره انجام و تگاور پیکر صاحب ناصر بنصر معنی بالا گوید که (۲) یعنی بت نیز آمده  
لهذا بتخانه را پیکرستان گویند که بتان در انجامی نهاده اند و پیکل یعنی پیکر مینت سیاره را  
ساخته و پیک را در خانه نهاده آن را (هفت پیکر) می خوانند صاحب سفرنگ و بشرح  
سینین فقره و سائیر آسمانی بفرز اباد و خشوران و خشور) ذکر معنی اول کرده مؤلف عرض  
کند که لغت ژند و پارتی است یعنی اول و معنی دوم مجاز آن (ار و و) (۱) پیکر بقول آصف  
فارسی - چهار صورت - شکل صیغه پیکر - (۲) بت - مذکر - و کیوبت -

<p><b>پیکر</b> ایا و اصطلاح - بقول سفرنگ (بشرح و بجز و) جهانگیری در لطحات) و سراج و تیر بست و سومی فقره نام سوم شست شای کلیو) کبر نون (۱) کنایه از ستارهای آسمان و بقول عالم صورت مؤلف عرض کند که مراد از صوفیه (۲) صورت های روحانی صاحب عالم ظاہر باشد مقابل عالم باطن و موافق قیاس - بر معنی اول قانع صاحب ناصر معنی اول را فاعل ترکیبی (ار و و) عالم ظاہر مذکر عالم بحواله سفرنگ و برهان نوشته گوید که بدین معنی باطن کا مقابل - خطاست و به بای عربی صحیح است که (بکیران پیکر ان و خوش اصطلاح - بقول برهان و خورش) یعنی روشنائی بی کنار مؤلف</p>	
---	--

به طبع آزمائی محقق اهل زبان هیچ و ما قطع نظر از و کنایه از عالم مثال (ار و و) عالم مثال -  
 جامع که او هم اهل زبانست باعتبار قیاس هم با بقول آصفیه عربی - اسم مذکر - اس عالم اجسام  
 فارسی را درست دانیم کنایه لطیف است - کی نسبت ایک نهایت لطیف عالم کا نام حسین  
 (ار و و) (ا اما سارے - مذکر (۲) صور اس دنیا کی تمام چیزوں کی نظیر موجود ہے خیالی دنیا  
 روحانی - مذکر - **سکیرانی** اصطلاح - بقول سفرنگ (شرح  
**سکیران و فرش** اصطلاح بقول مؤلف **سکیران** (پکیران و فرش) بہر دو معنی مؤلف  
 عرض کند کہ فرش ہم معنی فروغ و روشنی و چیز کہ معنی لفظی این منسوب بصورت (ار و و)  
 کہ درختان باشد آمدہ پس کنایہ لطیف و موافق پکیر سے منسوب یعنی منسوب بصورت -  
 قیاس است (ار و و) دیکھو پکیران و فرش - (الف) **سکیراگان** الف بقول برہان  
**سکیران مانا** اصطلاح - بقول برہان و **سکیراگان** و مؤید و سراج  
 و مؤید باہم و نون بالف کشیدہ عالم برزخ را (۱) کنایہ از ماہ است کہ قمر باشد و (۲) کنایہ از  
 گویند و آن عالمی است میان ملک و ملکوت سوداگر ہم و (۳) راہ گذری و (۴) باد صبا  
 خان آرزو در سراج بر عالم مثال قانع - صاحب را نیز گویند - صاحب بحر بر معنی اول و دوم و  
 جامع می فرماید کہ مرادف پکیرستان و عالم برزخ چہارم قانع و صاحب رشیدی بر معنی اول و  
 کہ عالم مثال و خیالی منفصلہ و ارض حقیقی نیز کہ چہارم قانعت کردہ مؤلف عرض کند کہ  
**مؤلف** عرض کند کہ معنی لفظی این مانند پکیراگان چیزی است کہ در راہ یا بند یا مفت بہر

<p>و آن را عوض و بدلی نباید و او پس این بجا از معنی جفتی <b>کرون</b> اسد را اصطلاحی بقول بحر و او است</p>	<p>و آن را عوض و بدلی نباید و او پس این بجا از معنی جفتی <b>کرون</b> اسد را اصطلاحی بقول بحر و او است</p>
<p>کنایه ایست برای قمر و باد صبا و سوداگر و معنی سوم مراد فانی برین که گذشت (ظهوری است که جو</p>	<p>کنایه ایست برای قمر و باد صبا و سوداگر و معنی سوم مراد فانی برین که گذشت (ظهوری است که جو</p>
<p>بجای صاحب (جهاگیری در لطحات) نسبت ب ذکر بر ناقه فاقه ره طی کنی پاکر آرزویش غنای کنی</p>	<p>بجای صاحب (جهاگیری در لطحات) نسبت ب ذکر بر ناقه فاقه ره طی کنی پاکر آرزویش غنای کنی</p>
<p>معنی اقبال و چهارم کرده و هم او نسبت معنی اول است <b>مؤلف</b> عرض کند که ذکر این بر (اسپ پی</p>	<p>معنی اقبال و چهارم کرده و هم او نسبت معنی اول است <b>مؤلف</b> عرض کند که ذکر این بر (اسپ پی</p>
<p>مزید کند که ماه نو باشد (ار و و) چاند کند <b>کرون</b> هم گذشت (ار و و) و کیهوی بریدن</p>	<p>مزید کند که ماه نو باشد (ار و و) چاند کند <b>کرون</b> هم گذشت (ار و و) و کیهوی بریدن</p>
<p>(۲) سوداگر مذکر (۳) رنگر مذکر و کیهوی و <b>کرون</b> امید اصطلاحی بقول</p>	<p>(۲) سوداگر مذکر (۳) رنگر مذکر و کیهوی و <b>کرون</b> امید اصطلاحی بقول</p>
<p>برهان و بحر و (جهاگیری در لطحات) کنایه از <b>سکریستان</b> اصطلاح بقول مغرب (بشرح چینی نا امید شدن <b>مؤلف</b> عرض کند که همین مصد</p>	<p>برهان و بحر و (جهاگیری در لطحات) کنایه از <b>سکریستان</b> اصطلاح بقول مغرب (بشرح چینی نا امید شدن <b>مؤلف</b> عرض کند که همین مصد</p>
<p>و پنجمی فقره دساتیر آسمانی بجز اباد و شوران و <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم گویند یا او خیال خام می نخت ما امیدش را</p>	<p>و پنجمی فقره دساتیر آسمانی بجز اباد و شوران و <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم گویند یا او خیال خام می نخت ما امیدش را</p>
<p>مصور و صورت <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس و فارسی قدیم <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس که پیکر یعنی بت آمده (ار و و) محسوس مقدار است و بار و اح از ان حیثیت</p>	<p>مصور و صورت <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس و فارسی قدیم <b>مؤلف</b> عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس که پیکر یعنی بت آمده (ار و و) محسوس مقدار است و بار و اح از ان حیثیت</p>
<p>(ار و و) مصور بقول اصفیه تصویر بنانے ہونا۔ نا امید کرنا۔</p>	<p>(ار و و) مصور بقول اصفیه تصویر بنانے ہونا۔ نا امید کرنا۔</p>

<p>دو بیان حاصل و ارض حقیقی خوانند مؤلف عرض کند که (۲) یعنی بتجانہ ہم اشارہ این بر پیکر گذشت</p>	<p>است که غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نمی آید۔</p>
<p>(ار دو) (۱) عالم برزخ بقول آصفیہ عربی است (ار دو) تصویر کھینچنا۔</p>	<p>محققین بر صا در این را ترک کرده اند قلت تلاش</p>
<p>اسم مذکر مقام ارواح جو موت اور قیامت پیکر گاو اصطلاح بقول برهان و بحر و اجابہ</p>	<p>کے درمیان ہے (۲) بتجانہ مذکر۔</p>
<p>پیکر ستم بقول سفرنگ (بشرح بست و بی ناصری مذکر معنی بالا گوید کہ طرفی کہ بصورت گاو</p>	<p>فقیر نامہ و شور تہمورس) یعنی تصویر کشیدن و صورت ساختہ باشند و در ان شراب خورد (حکیم خاقانی</p>
<p>بستن و پیکرید ماضی مطلق این است مؤلف (۳) در پیکر گاو آید و در کالب مرغ و جان</p>	<p>عرض کند کہ اصل این پیکریدن است کہ می آید مرز پر بیان کنز حقیم یافت رہائی و از گاو و مرغ آید</p>
<p>از اسم مصدر پیکر و یای معروف و علامت مصدر و از مرغ بمائی و زماہی سمین سو دلہای ہوا</p>	<p>و آن و پیکرید ماضی مطلق ہمین است و پیکر و مضارع و معنی مباد کہ مائی در مصرع سوم مبدل مای</p>
<p>این (کامل التصریف) فارسیان چون خواستند است چنانکہ شاہگان و شایگان پس این بدون</p>	<p>کہ ترکیب این با علامت مصدر تن کند تخانی انصاف و باضافت پیکر و دو توان خوانند مؤلف</p>
<p>را بدل کروند پسین مہلہ و بعضی بر آئند کہ این مرکب عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است معنی قالب گاو</p>	<p>است با اسم مصدر و سمین زائد و علامت مصدر و آرنده (ار دو) وہ طرف یا ساغر جو گاو کی</p>
<p>تن و این را با پیکریدن هیچ تعلق نیست عیبی ندارد شکل میں بنایا جاتا ہے جس میں شراب پیے میں</p>	<p>و این مصدر کامل التصریف نیست بلکہ سالم التصریف پیکر ہوش اصطلاح بقول سفرنگ (سفر</p>

(۳۸۹۹)

هشاد و نهی فقره ناره شت سان نخست) یعنی عقل و سراج کنایه از ماه که قمر باشد مؤلف عرض کند

مجسم مؤلف عرض کند که مرکب اصافی است که مرکب اصافی است و کنایه لطیف که ماه از مهر

و موافق قیاس (ار و و) عقل - مؤنت - سیارگان سریع التیسیر است (ار و و) چای پخته

سکریدن مصدریت که ذکر ماخذ و معنی سکیم بقول رشیدی بذیل حکم و شکم که گذشت

این بر (سکرستن) گذشت کامل التصریف محققین مراد فتن (ناصر خسرو ع) بسی گشتم پس از اندرین

مصادر ذکر این نکرده اند و حالا بر زبان معاصرین پیروزه گون سکیم بؤ مؤلف عرض کند که صراحت

عجم تروک مؤلف عرض کند که فارسی قدیم است مانند این بر یکیم کرده ایم که موقده و جمیم عربی گذشت

(ار و و) دیکم سکرستن - و در اینجا همین قدر کافی است که جمیم فارسی

سک فلک اصطلاح - بقول برهان و بدل شد به تهمانی چنانکه مورچه چانه و مور یانه -

بحر و رشیدی و (جهانگیری در ملحقات) و مؤنث (ار و و) دیکم حکیم - موقده و جمیم عربی -

(الف) سکند بقول برهان و سروری (۱) بفتح کاف بر وزن پیوند یعنی پیوست و در سک

در آورد و جمع نمود و (۲) بکسر اول بر وزن ریوند نام مقامی از توران زمین و هم او -

(ب) سکندن را یعنی پیوستن و جمع کردن و در سک کشیدن گوید (حکیم رودکی ۱۵)

هر آنچه داؤد آن را با لها پیوست و هر آنچه قارون آن را بهر با پیکند (فردوسی ۱۵)

ز در یای پیکند نام ز تور و از ان بخش گیتی نزدیک و دور و صاحب سروری ذکر

ب هم کرده صاحب ناصری بکر معنی اول الف نسبت معنی دوم گوید که تسامح برهان است

و بی بای موقده صحیح باشد که بجایش گذشت - صاحب مؤید بر معنی دوم الف قانع صاحب کج

نسبت (ب) می فرماید که بفتح اول و کاف تازی یعنی (۱) پیوستن و (۲) جمع کردن و (۳) در سنگ  
 کشیدن (سالم التصریف) که بدون ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید. صاحب مواروب را بذیل کین  
 آورده ذکر هر سه معنی بالا کند مؤلف عرض کند که (ب) اصل است و (الف) مشتق از آن و اصل  
 این پیوندن بهر سه معنی مذکور که بجایش می آید و بر سهیل تبدیل میکنند چنانکه پوپ و پوپک و پین  
 منقش و نسبت معنی دوم الف عرض می شود که باعتبار سروری که محقق اهل زبان است استعمال  
 این بوقده و بای فارسی هر دو باشد و بر سهیل تبدیل درست چنانکه اسب و اسپ (ار و و)  
 الف (ا) ب کا ماضی مطلق (۲) و کیهو بکنند (ب) (۱) و کیهو پیوستن و پیوندن (۲) جمع  
 کرنا (۳) لریاناً بقول آصفیه لری پرونا.

<p>پی کور کردن   مصدر اصطلاحی - بقول برنا و جهانگیری خلاف قیاس که تعدی را لازم می گرداند</p>	<p>کتابیه از پی نشان شدن است - صاحب جهانگیری و سند جهانگیری بر خلاف اوست و معنی بیان کردن</p>
<p>در ملحقات ذکر این کرده (حکیم ثنائی) چون</p>	<p>دارسته درست است و همه اسناد بالاجازش می خورد</p>
<p>مشتق بدست آمدن کور کن و خوش زی پا چون</p>	<p>و موافق قیاس (ار و و) نقش قدم شانا -</p>
<p>حاصل بی پای آمدن کور کن و خوش زی پا و ارسته</p>	<p>سیک هو الی   اصطلاح - بقول بگردانند و</p>
<p>این را مرادف پی غلط کردن یعنی محو کردن نقش</p>	<p>ابر مؤلف عرض کند که بفتح قیاس است</p>
<p>پا گفته (حیاتی گیلانی) بانگه ره مقصد خود</p>	<p>و کنایه لطیف که خبر باران می آورد (ار و و)</p>
<p>می دانم پی کور به فعل و از گون می کردم</p>	<p>و کیهو ابر - مذکر -</p>
<p>مؤلف عرض کند که معنی بیان کرده برهان</p>	<p>سیک   صاحبان مؤید و انند گویند که با فتح</p>

<p>که بکاف عربی گذشت یا آن متبدل این (ار و و) <b>پیکار</b> بکاف عربی گذشت و بجا</p>	<p>بکاف فارسی همان پیک که بکاف عربی گذشت و بجا</p>
<p>دیکو پیکار پرست -</p>	<p>فرزنگ علمی می فرماید که آنکه بکاف عربی خوانند خط است</p>
<p><b>پیکان کمان</b> اصطلاح - بقول مؤید آفتاب</p>	<p>مؤلف عرض کند که یکی از علمای معاصرین عجم <b>پیکان</b></p>
<p>دستیارانی که در کمان آفتاب اند کذا فی الاصطلاح</p>	<p>این می کند که همین است فارسی قدیم و متأخرین و</p>
<p>نظاوات لیکن در ترکیب نوع سقامت است</p>	<p>معاصرین بر سبیل تبدیل بکاف عربی بر زبان دارند</p>
<p>و در قیبه حرف و و م باست و در دیگر نسخ علمی</p>	<p>چنانکه کند و کند (ار و و) دیکو پیک -</p>
<p>بکاف عربی است مع مؤلف عرض کند که با هم در</p>	<p><b>پیکار</b> بقول برهان و رشیدی و اند و جات</p>
<p>حقیقت این تصرفات و تحریفات بیان کرده ایم</p>	<p>معنی همان پیکار که بکاف عربی گذشت مؤلف</p>
<p>عرض کند که مبدلش می نماید چنانکه کند و کند و ما</p>	<p>عرض کند که مبدلش می نماید چنانکه کند و کند و ما</p>

<p>اعتبار را شاید (ار و و) دکیو نگاه -  <b>بی گرفتن</b> مصدر اصطلاحی - بقول صاحب</p>	<p>(ظهوری سے) درنگ گرم روان تا زیاده بر وقت      و دو ال سخت روی پی گسنگان دارند</p>
<p>اصفی سراغ یافتن است (دانش شهیدی سے) (ار و و) چلنے سے معذور لوگ -      فتاد م صبح در فکر یہ چشمی ز جارتقم پڑ پی آہوی</p>	<p>پنی کلم کر و ان   مصدر اصطلاحی - بقول برہان      بضم کاف فارسی کنایہ از کاری است کہ کسی</p>
<p>مشکینی گرفتقم تا خطر رقم پڑ مؤلف عرض کن -      کہ از معنی حقیقی و سندش پیدا است کہ (۱۱) یعنی</p>	<p>پی مطلب و مقصد انگیس نبرد صاحب بحر نقل      عبارت برہان می طراز کہ راہ نہ بردن بہ کاری و</p>
<p>سراغ جستن و بر نشان قدم رفتن است محقق      بالاسکندری خورد کہ معنی سراغ یافتن نوشت</p>	<p>مفقود شدن نشان چنری - خان آرزو در سراج      گوید کہ بہ مطلب و مقصد رسیدن است مؤلف</p>
<p>و بہ تحقیق ما (۲) پیروی کردن ہم (سعدی سے) گویا کہ بہ مطلب و مقصد رسیدن است مؤلف      سنگ اصحاب کہف روزی چند پڑ پی نیکان</p>	<p>عرض کند کہ تعریف برہان لغو محض کہ قوت بیان      از صاحب بحر کہ نقلش را پسندید و</p>
<p>گرفت مردم شد (ظہوری سے) مایہ دارانہ و عجب از صاحب بحر کہ نقلش را پسندید و      ظہوری پی آن قوم گرفت پڑ کہ بود امی توانی</p>	<p>بصراحت از حقیقت خبر داد - خان آرزو حاصل      معنی رامی نگار و بمعنی حقیقی این گم کردن سراغ</p>
<p>سفر باخته اند (ار و و) (۱) پتا چلانا نشان      قدم بچانا (۲) پیروی کرنا -</p>	<p>و بر راہ غلط رفتن است (ار و و) راستہ بھونچا  <b>بی گسنگان</b> اصطلاح - آنا نگہ پی انہا</p>
<p>سستہ از رفتار معذور باشد مؤلف عرض      کہند کہ اسم فاعل ترکیبی است و موافق قیاس</p>	<p>فارسی ہمان معنی کہ گذشت مؤلف عرض      کنند کہ اشارہ این ہم عید را بخاکرودہ ایم نظر</p>

بہ

<p>همین اسل می نماید و آن مبتدل این چنانکه گورد و غلوه (۲) ایک نیز جو بهر معنوی کا نام مذکر -</p>	<p>پسین اسل می نماید و آن مبتدل این چنانکه گورد و غلوه (۲) ایک نیز جو بهر معنوی کا نام مذکر -</p>
<p>پی گور اصطلاح بقول بحر بی اصناف</p>	<p>(ارود) و کیهو پیچین -</p>
<p>بی نشان مؤلف عرض کند که همان (پی گور) معروف (۱) بکیست بجانب زیر باد و (۲) بکاف که به کاف تازی در پی کور کردن گذشت -</p>	<p>سگوار بقول بهار بافتح و کاف فارسی و و او</p>
<p>تساج کاتب می نماید که به کاف فارسی نقل کرد</p>	<p>از آگینه که در آن ملک سازند و سبز رنگ می باشد</p>
<p>یا تساج مؤلف که بر ماخذ غور نکر و (ارود) پی نشان</p>	<p>مانند زمر و چنانچه بر سبراق گذشت صاحبان نامی</p>
<p>پی گور کردن مصدر اصطلاحی بقول</p>	<p>ورشیدی و جامع فکر این با پیچیده کرده گویند که مزون</p>
<p>پی غلط کردن صاحبان رشیدی و سراج</p>	<p>آنست مؤلف عرض کند که بر سبراق پیچ اشرف</p>
<p>بکاف عربی سوم نوشته اند چنانکه مذکور شد مؤلف غرض</p>	<p>این معنی دوم نسبت تساج بهار و غیر آن دیگری</p>
<p>در اینجا هم تساج صاحب بگریافته می شود که بکاف فارسی</p>	<p>از محققین اهل زبان و زبان دان ذکر معنی دوم</p>
<p>سوم نوشت و بر ماخذ غور نکر و (ارود) و کیهو پی کور کردن</p>	<p>نکر و اعتبار را شاید (ارود) (۱) و کیهو پیچ</p>
<p>پیل   بقول برهان و جامع و مؤید (۱) بر وزن و معنی فیل است که جانور معروف باشد و (۲)</p>	
<p>بمعنی کبیه و خرطیه و (۳) گره نیز و ازین است غدود را و پیل گویند یعنی گره بد که دشت یعنی</p>	
<p>زشت و بد است صاحب جهانگیری نسبت معنی اول گوید که اسم جامد فارسی است و فیل معرب این</p>	
<p>و ذکر معنی دوم و سوم هم می فرماید صاحبان سبزی و رشیدی و سراج بر ذکر معنی اول و سوم قانع</p>	
<p>صاحب نامری بر معنی اول قناعت کرده بهار نیز بر معنی اول می فرماید که (۴) یعنی بزرگ و کلان</p>	
<p>مجاز است چون (پیل امرو) (البوطالب کلیم) صاحب رعد و شصیت پیل او که رزم پیل</p>	

که پای تا سر طوفان لشکر اعداست و صاحب محیط بر فیل گوید که بفارسی پیل و عبری شمعیل و عرو آر و  
 بهندی پاتھی و هیتی و گج و لغزنگی فاطمه و به انگریزی پیتیفن نامند حیوانی است همیب دندان پدید  
 و خرطوم دارد و مزاج این سرد و بسیار خشک و گوشت آن روی و بر او عجاج دندانش در تقویت  
 قلب نافع و منافع بسیار دارد الخ مؤلف عرض کند که بالمعنی دوم و سوم هم اسم جامد و انیم معنی  
 چهارم مجاز معنی اول (ارو) (۱۱) پاتھی - مذکر و کیوبان بریتیا (۲) کیسه خرطیله - مذکر (۳)  
 گرو - مؤنث (۴) بڑا -

<p><b>پیل آبکش</b> اصطلاح - بقول بجر (۱) ابرسیاه پیل آرام اصطلاح - بقول برهان باری</p>	<p>و (۲) نام کلی از جنس سوسن - صاحبان اند و قرشت به وزن یینا فام نام حصار است عظیم</p>
<p>مؤید و (جهانگیری در طحقات) بر معنی اول قاشق و بزرگد صاحب سروری گوید که به تخفیف شوقنا</p>	<p>مؤلف عرض کند که مرکب توصیفی است و (پل آرام) هم مستعمل چنانکه مسعودی گفته (۵)</p>
<p>معنی اول کنایه باشد که ابرسیاه هم مثل پیل قوی توبه لهاورد و توبل توبه رانذیب و توبه پل آرام</p>	<p>الیهیات و سیاه است و معنی دوم به تحقیق نیز پسته و سهل تو بخراسان و مؤلف عرض کند که هم</p>
<p>آر سندانستمال بدست آید وجه تشبیه این خربین فاعل ترکیبی یعنی آرام دهند پیلان که پیلانست</p>	<p>نباشد که این گل از شاخ خود آب بیار می کشد این حصار بر می کنند و آرام می گیرند و لیکن</p>
<p>در آبرسانی چنانکه پیل از خرطوم خود و الله اعلم است که صراحت این نشد که این حصار کجا واقع</p>	<p>بحقیقه الحال (ارو) (۱۱) کالی گشایوش است (ارو) پل آرام ایک بنداور بڑی حصار</p>
<p>مؤلف عرض کند که مرکب توصیفی است و (پل آرام) هم مستعمل چنانکه مسعودی گفته (۵)</p>	<p>مؤلف عرض کند که مرکب توصیفی است و (پل آرام) هم مستعمل چنانکه مسعودی گفته (۵)</p>
<p>معنی اول کنایه باشد که ابرسیاه هم مثل پیل قوی توبه لهاورد و توبل توبه رانذیب و توبه پل آرام</p>	<p>الیهیات و سیاه است و معنی دوم به تحقیق نیز پسته و سهل تو بخراسان و مؤلف عرض کند که هم</p>
<p>آر سندانستمال بدست آید وجه تشبیه این خربین فاعل ترکیبی یعنی آرام دهند پیلان که پیلانست</p>	<p>نباشد که این گل از شاخ خود آب بیار می کشد این حصار بر می کنند و آرام می گیرند و لیکن</p>
<p>در آبرسانی چنانکه پیل از خرطوم خود و الله اعلم است که صراحت این نشد که این حصار کجا واقع</p>	<p>بحقیقه الحال (ارو) (۱۱) کالی گشایوش است (ارو) پل آرام ایک بنداور بڑی حصار</p>
<p>مؤلف عرض کند که مرکب توصیفی است و (پل آرام) هم مستعمل چنانکه مسعودی گفته (۵)</p>	<p>مؤلف عرض کند که مرکب توصیفی است و (پل آرام) هم مستعمل چنانکه مسعودی گفته (۵)</p>
<p>معنی اول کنایه باشد که ابرسیاه هم مثل پیل قوی توبه لهاورد و توبل توبه رانذیب و توبه پل آرام</p>	<p>الیهیات و سیاه است و معنی دوم به تحقیق نیز پسته و سهل تو بخراسان و مؤلف عرض کند که هم</p>

<p>(الف) پیلاس بقول انندجو الہ فرنگ</p>	<p>(ب) پیل افگندن بقول برہان و شری</p>
<p>(ب) پیلاستہ فرنگ ہر دو بمعنی عاج</p>	<p>کنایہ از عاجز کردن صاحب بحر بزرگ این گوئی</p>
<p>کہ وندان پیل باشد دیگر محققین زباندان و اہل</p>	<p>کہ غالب آمدن ہم صاحب جہانگیری و طرقت</p>
<p>زبان ازین ساکت مؤلف عرض کند کہ صفا</p>	<p>با برہان متفق (مطامی ۵) چو در زین کند</p>
<p>نام سری براستہ گوید کہ استخوان حیوانات نام</p>	<p>سرو آزاد را پیراسپی کہ پیل افگندہ اورا</p>
<p>است چنانکہ پیستہ بمعنی عاج می آید پس متفق</p>	<p>خان آرزو در سراج بدل معنی بالا گوید کہ چه</p>
<p>شد کہ (الف) مخفف ب و ب موافق قیاس</p>	<p>طرح و ادون فیل درین صورت کمال غلبہ بازی</p>
<p>است (ار و و) (الف و ب) ہمتی دانست</p>	<p>شترنج است و صاحب مؤید ب الف گوید کہ</p>
<p>پیل افگن اصطلاح بقول بحر و بہار (۱)</p>	<p>یعنی پیل مات کرد (کذا فی القنیہ) مؤلف</p>
<p>قوی ہیکل و در (۲) اطلاق این بر اسپ نیز آمد</p>	<p>عرض کند کہ ب بمعنی حقیقی (۱) غلبہ حاصل کردن</p>
<p>(مطامی ۵) برون راند پیل افگن خویش را بر پیل</p>	<p>و افگندن پیل را و (۲) مجازاً پیل شترنج</p>
<p>پو رخ افگند پیل بدانندیش را پو مؤلف عرض</p>	<p>رازدن و بی کار کردنش و (۳) کنایہ از عاجز</p>
<p>کند کہ اسم فاعل ترکیبی است یعنی افگندہ و</p>	<p>کردن و غالب آمدن و الف ماضی مطلق (ب)</p>
<p>غلبہ حاصل کنندہ بر پیل اطلاق این بر شترنج</p>	<p>بسکون نون و مضارع آن بہ فتح نون طبع</p>
<p>و پہلوان و مجازاً بر اسپ است (ار و و)</p>	<p>آزمائی خان آرزو و صاحب مؤید فضولی است</p>
<p>(۱) قوی ہیکل پہلوان (۲) قوی گھوڑا مذکر</p>	<p>(ار و و) الف ب کا ماضی و مضارع (ب)</p>
<p>(الف) پیل افگندہ مصدر اصطلاحی</p>	<p>(۱) ہاتھی کو گرانہ (۲) شترنج کے ہاتھی کو مار لینا</p>

<p>(۳) مقابل کو عاجز کرنا اور اس پر غالب ہونا۔ بار کہ پیل برودار و از عالم خروار و شتر بار و پیل  <b>پیل امرود</b> اصطلاح۔ بقول بحر و سوری و ہم ہمین معنی می آید مؤلف عرض کند کہ بمعنی      (چنانگیری در لطافت) و رشیدی و برہان نوعی از دوم اسم فاعل ترکیبی و معنی اول مجاز آنست      امرود۔ صاحب ناصری گوید کہ نوعی از امرود (ارو) (۱) بہت (۲) اس قدر بوجہ جو      بزرگ است و خان آرزو در سراج مشفق ہاتھی اٹھاسکے۔ مذکر۔</p>	<p>بناصری مؤلف عرض کند کہ مرکب انصافی <b>پیلباران</b> اصطلاح۔ بقول بحر باران بزرگ      است باضافت تشبہی یعنی امرود مثل پیل نظر بہار گوید کہ پیل باران ہم و کنایہ از باران بزرگ      بہ کلانیت امرود و متعلق بہ معنی چارم پیل۔ و فرماید کہ از بعضی مسموعست کہ باران آخر زمستان      (ارو) بڑا امرود۔ مذکر۔</p>
<p><b>پیلان معبری</b> اصطلاح۔ بقول انند کجور <b>پیلباران</b> است لیکن چون بر شکل در و لای      فرنگ فرنگ بمعنی پیلان کلان کہ بر آہناشستہ نمی باشد ظاہر بارش آن موسم را گفستہ باشند۔      از دریا عبور کنند مؤلف عرض کند کہ این مؤلف عرض کند کہ پیل درینجا بمعنی چارم      محاورہ معاصرین عجم بلکہ تفریس شان است اوست و موافق قیاس بمعنی باران شدید      (ارو) وہ ہاتھی جن پر سوار ہو کر دیا عبور سطلقاً (ارو) زوردار بارش نوشت      کرین۔ مذکر۔</p>	<p><b>پیل بال</b> اصطلاح۔ بقول بحر و جامع (۱)      بہار مذکر معنی بالا گوید کہ بمعنی ترکیبی (۲) آنکہ برہان مذکر ہر دو معنی بالا نسبت معنی اول گوید</p>
<p><b>پیل بار</b> اصطلاح۔ بقول بحر بمعنی (۱) بسیار (۲) کنایہ از بلند و عظیم جسم      بہار مذکر معنی بالا گوید کہ بمعنی ترکیبی (۲) آنکہ برہان مذکر ہر دو معنی بالا نسبت معنی اول گوید</p>	<p>پیل بال اصطلاح۔ بقول بحر و جامع (۱)      بہار مذکر معنی بالا گوید کہ بمعنی ترکیبی (۲) آنکہ برہان مذکر ہر دو معنی بالا نسبت معنی اول گوید</p>

<p>تودہ و خرمن کرده ہم۔ صاحب نامری بر معنی (لا اوری س) کردند شامیانہ گلدوز شیب سیا  اول قانع و صاحب چانگیری در ملحقات ہمزایش، بر سپیند قلعه آن نیلگون حصار پر مؤلف  (حکیم خاقانی س) ماہ وی کرم پیلہ را از قوت و عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است (س) بمعنی بجز  پیل یا لانا فرستادی بخان آرزو در سر آ کہ در پای پیل بر تمام قیامش با ستون سنگ می بند  معنی دوم را اصل قرار می دهد و ذکر معنی اول بخوان معاصرین عجم تصدیق این می کنند و معنی دوم مجاز  بر بان کرده مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی معنی سوم کہ فیضان را پیش حصار قلعه پای بندگی  است بمعنی قد مثل پیل دارنده و کنایہ از معنی دوم و آن دیوار را ہم بدین نام خوانند و اکثر این مقام  و معنی اول مجاز آن (ار ۹۹) (۱۱) تودہ نیز در چپ و راست قلعه می باشد و بمعنی اول منصوب  نکر بہت (۲) بلند و بالا۔ قوی جثہ قوی کل شطرنج کہ از پیل شطرنج شاہ را بجایش بند کنند  سلیبان اصطلاح۔ بقول اندکجو الفونگ کہ تواند بخاندہ دیگر حرکت کند۔ کنایہ از مات است  فونگ از عالم شتر بان مؤلف عرض کند کہ بوسید پیل۔ محققین بالاتر ترف خوشی نکر دهند۔  آنکہ پیل راند (ار ۹۹) جہاوت۔ بقول منصف (ار ۹۹) (۱۱) شطرنج کے ایک منصوبہ کا نام ہے  ہندی۔ اسم نکر فیلبان۔ فوجدار۔ بات بیدریغہ پیل پاوشاہ کو اس کی جگہ سے  پیل بند اصطلاح۔ بقول بحر و انند (۱) حرکت کرنے نہیں دیتی۔ نکر (۲) فضیل قلہ  منصوبہ ایست از بازی شطرنج کہ بدو پیادہ کے بازو کی وہ دیوار میں جہان ہاتھی بانڈ ہے  ویک پیل بندی شود و (۲) دیوار چپ و راست جاتے میں۔ نوٹ (۳) وہ زنجیر جو ہاتھی کی تانہ  کہ در قلعه سازند صاحب مؤید بمعنی اول قانع گاہ پر اس کے پاؤں میں بانڈ می جاتی ہے۔</p>	<p>تودہ و خرمن کرده ہم۔ صاحب نامری بر معنی (لا اوری س) کردند شامیانہ گلدوز شیب سیا  اول قانع و صاحب چانگیری در ملحقات ہمزایش، بر سپیند قلعه آن نیلگون حصار پر مؤلف  (حکیم خاقانی س) ماہ وی کرم پیلہ را از قوت و عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است (س) بمعنی بجز  پیل یا لانا فرستادی بخان آرزو در سر آ کہ در پای پیل بر تمام قیامش با ستون سنگ می بند  معنی دوم را اصل قرار می دهد و ذکر معنی اول بخوان معاصرین عجم تصدیق این می کنند و معنی دوم مجاز  بر بان کرده مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی معنی سوم کہ فیضان را پیش حصار قلعه پای بندگی  است بمعنی قد مثل پیل دارنده و کنایہ از معنی دوم و آن دیوار را ہم بدین نام خوانند و اکثر این مقام  و معنی اول مجاز آن (ار ۹۹) (۱۱) تودہ نیز در چپ و راست قلعه می باشد و بمعنی اول منصوب  نکر بہت (۲) بلند و بالا۔ قوی جثہ قوی کل شطرنج کہ از پیل شطرنج شاہ را بجایش بند کنند  سلیبان اصطلاح۔ بقول اندکجو الفونگ کہ تواند بخاندہ دیگر حرکت کند۔ کنایہ از مات است  فونگ از عالم شتر بان مؤلف عرض کند کہ بوسید پیل۔ محققین بالاتر ترف خوشی نکر دهند۔  آنکہ پیل راند (ار ۹۹) جہاوت۔ بقول منصف (ار ۹۹) (۱۱) شطرنج کے ایک منصوبہ کا نام ہے  ہندی۔ اسم نکر فیلبان۔ فوجدار۔ بات بیدریغہ پیل پاوشاہ کو اس کی جگہ سے  پیل بند اصطلاح۔ بقول بحر و انند (۱) حرکت کرنے نہیں دیتی۔ نکر (۲) فضیل قلہ  منصوبہ ایست از بازی شطرنج کہ بدو پیادہ کے بازو کی وہ دیوار میں جہان ہاتھی بانڈ ہے  ویک پیل بندی شود و (۲) دیوار چپ و راست جاتے میں۔ نوٹ (۳) وہ زنجیر جو ہاتھی کی تانہ  کہ در قلعه سازند صاحب مؤید بمعنی اول قانع گاہ پر اس کے پاؤں میں بانڈ می جاتی ہے۔</p>
---	---

**پیل بند و اون**

اصطلاحی بجا مانده است و به معنی چارم  
 بجات کردن صاحب اندن پیل بند ذکر این را ترک کرده اند صاحب جامع تشفق بابر بهان در  
 کرده گوید که مات کردن به کشت پیل است - هر چهار معنی - خان آرزو در سراج گوید که همان  
 (نظامی ۵) چو در جنگ پیلان کشتائی کند (پای پیل) که بهر دو معنی گذشت و مرضی هم مؤلف  
 در بی شاه قنوج را پیل بند و مؤلف عرض عرض کند که (پای پیل) یعنی اول و دوم بجایش  
 کند که موافق قیاس است (ار و و) شرط آنکه کور و راحت ماخذ همدراجا کرده ایم معنی سوم  
 که با تخیل کے ذریعہ سے پادشاہ کو مات دینا - و چهارم هم یعنی بر بہان ماخذ و موافق قیاس است  
**پیلیا** اصطلاح - بقول بر بہان زیادت تخیل و معنی سوم و چهارم مشہور بہ تھا است عومض بای  
 زائد در آخر (۱) نام حربہ ایست کہ بیشتر رنگیان فارسی عیبی نذر و صراحت کامل معنی سوم بر پانچ  
 دارند و (۲) نوعی از قند بزرگ شراب خوری گذشت (ار و و) ۱ و ۲ و یکھو پیل (۳)  
 و (۳) مرضی کہ پای آدم ورم کند و بزرگ شود و یکھو پاغره (۴) فیل پایہ بقول اصفیہ - مذکر -  
 کہ آن را بہ عربی دار الفیل گویند و (۴) ستونی را تخم بستون - پیل پایہ -  
 نیز گویند کہ سقف بران قرار گیرد - صاحب سراج پیل پایہ اصطلاح - بقول بر بہان و بجز  
 ذکر معنی اول نسبت معنی دوم گوید کہ پایہ شراب باصری و اندر ادف معنی چهارم پیل پایہ مؤلف  
 کہ بزرگ تر بود (نظامی ۱۰) چو در پیل پایہ عرض کند کہ ہای نسبت در آخر (پیل پایہ) است  
 قدح می گنم یکو یک پیل پایہ پیل رانی گنم یکو و و جا دار و کہ آن را مختلف این گوئیم (ار و و)  
 ذکر معنی سوم کرده از معنی چهارم ساکت صاحب و یکھو پیل پایہ کے چوتھے معنی -

**سپلتن** اصطلاح - بقول برهان و بحر و جامع

و وسیع پلینه پیچ - صاحب بحر مذکور معنی بالا گوید که (۲)

وزن فیل کن (۱) یکی از القاب رستم دستاوست نام فنی از کشتی - خان آرزو در چراغ هدایت بر

و (۲) اسپ را نیز گویند صاحبان ناصری و جهانگیری معنی دوم قانع و سندی سنجات را که بالا مذکور شد

ورشیدی و سراج بر معنی اول قانع - بهار گوید که

برای معنی دوم می گیرد **مؤلف** عرض کند که سخن

(۳) بزرگ جبهه و قوی سیکل (خواججه نظامی ۵)

فهمی عالم بالا خوب معلوم شد معلوم می شود که از همین

در آمد بطیاره گویند و فرس پیل بالا و شسته سپلتن

غلط فهمی خود معنی دوم را قائم کرده صاحب بحر

**مؤلف** عرض کند که معنی سوم اسم فاعل ترکیبی یعنی

تقلش برداشته و گیرنده محققین اهل زبان و زبان

تن همچون پیل وارنده و مراد از قوی سیکل و معنی

ازین ساکت و معاصرین عجم هم بر زبان نداشتند

اول مجاز و اسپ را هم مجاز گفتند (ار و و) (۱) اینک معنی دوم لغواست و معنی اول اسم فاعل ترکیبی

سپلتن - رستم کالقب - مذکور (۲) قوی سیکل گهورا - قلب بعضی پلینه پیچ کنایه از کسی یا چیزی که همچون پلینه

(۳) قوی سیکل انسان - مذکور - کم قوت است و هیچ خصوصیت الواطیت بکند

زبان سوقیان عجم است که بعضی شعرا هم در استعمال

**سپلته پیچ** اصطلاح - بقول بهار و وارسته

زبان سوقیان عجم است که بعضی شعرا هم در استعمال

به اصطلاح الواط (۱) چیزی که مثل فتیله تاب خود جا داده اند (ار و و) (دواوه پیر مؤنث)

یافته باشد و این جامه فتیله را سپلته گویند (میرزا یا شخص مذکور جس من قوت نهو) (۲) گشتی کی ایک قسم

(۳) مدعی ورزش بیجا کنی پیچ پیچ و چند بار یک

سپل جاو و اصطلاح - صاحب انند گوید

بررسی شده پلینه پیچ مدعی فرماید که از سیر اصا و

در تصویر سلی که تصویر است دیگر اجزای او باشند

علیهن تحقیق پیوسته که پلینه زبان عوام است و این تخصیص بیجا بلکه (شیر جاو و) نیز آمده (مطالع)

و این تخصیص بیجا بلکه (شیر جاو و) نیز آمده (مطالع)

پیل جادو کہ در نوشت صفحہ مقابل کوب اثر درست	سحاب امثال فارسی ذکر این کرده از معنی و محل
از کوه پیکری پناہ چندین ہزار جانور است از وہی	استعمال ساکت مؤلف عرض کند کہ چون کسی
سہ) ہمانا شنیدی تو این داستان پہ کہ پیل	در مصیبتی شدید گرفتار شود فارسیان استعمال
جادو بہ ہندوستان پہ مؤلف عرض کند کہ	این مثل کنند مقصود آنست کہ برای رہا کردن
پیل جادو پیل را گویند کہ مصنوعی باشد وہ بہ	مصیبت زدہ از مصیبت قوت بسیار باید
صنعت کار پہ کند صاحب اند متعرف خوشی	(ارو) دکن میں کہتے ہیں یہ دلدل کے
(ارو) مصنوعی ہاتھی جو صنعت کے ذریعہ	پہننے کو ہاتھی نہ نکال سکے یہ یعنی جو شخص شدید
سے حرکات کرتا ہے نہ کر۔	مصیبت میں مبتلا ہوتا ہے تو اس کی رہائی کے

پیلخانہ اصطلاح بقول اند جانی کہ دران

پیلان را بہ ہند مؤلف عرض کند کہ اگرچہ

مقام فیلیان خانہ وقف نثار دو لیکن فارسیان

این میدان مخصوص را بدین اسم استعمال

می کنند عجب است از دیگر تحقیقین کہ این اصطلاح

مہروف را ترک کرده اند (ارو) فیلیا کہ خان آرزو نوشت مؤلف عرض کند کہ گویند

بقول آصفیہ فارسی اسم مذکر ہاتھیوں

کا طویلہ گج سالہ

پیل در گل ماندہ را شہ پیلان پیتا کشتہ امثل

پیل را ہندوستان یا وادان مصدر  
 اصطلاحی بقول بھر (۱) درستی و شور آوردن  
 پیل را صاحب اندھی فرماید کہ این مثل مختصر  
 اہل ایران و توران است از شرح سکندر نامہ  
 پیل در ہندوستان بستی آید از بیکہ آب و ہوا  
 ہند موافق او و جانور ہند است بر خلاف انیکہ  
 اگر او را بولایت می برند بچہ کشتی پیل نمی شود

و بستی نیاید. (۲) فارسیان این مثل را حتی پیل (۱) قوی اور پر زور کو پیل زور بقاعدہ فارسی  
 نمی زنند بلکه بحق او باشند استعمال این کلمہ گویند کہ سکتے ہیں (۲) گشتی کی ایک خاص قسم کو فارسیوں  
 سے آغا این پیل مست را مواجہہ یار و لغریب ہندوستان نے پیل زور کہا ہے۔ نوٹ۔

یا وادون است "مقصودشان این است کہ **پیل زہرہ** اصطلاح بقول بحر (۱) دلاور

اگر این جوان مست یار و لغریب را بیدار **پیل** و فرماید کہ (۲) اطلاق این بر اسپ ہم آمدہ  
 در ہندوستان بستی می آید (اردو) (۱) بہار گوید کہ مثل پیل افکن (نظامی) شہ

ہاتھی کو مستی میں لانا۔ (۲) دکن میں کسی اوہا **پیل زہرہ** بران شیر زور بہ بچو شید چون شیر  
 سڈے کے متعلق کہتے ہیں "اس سڈے کو بر صید گورہ مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل  
 عورت و کلانا شتر بے ہمار کرنا ہے"

**پیل زور** اصطلاح بقول بحر و بہار و **پیل** ترکیبی یعنی زہرہ پیل دارندہ موافق قیاس  
 (اردو) (۲) و یکھو پیل افکن۔

(۱) مردم قوی و پر زور و (۲) نام فنی از گشتی **پیل سنگین** بقول سروری و رشیدی کبر

خواجہ نظامی (۱) بحر پیل زور ان آہن کلاہ کا **پیل سنگین** و فتح لام و تائی قرشت آنچه  
 چہل پیل جنگی بس پشت شاہ بہ مؤلف عرض از عا ج سازند چہ پیلستہ عا ج باشد (فخر گرجانی

کند کہ اسم فاعل ترکیبی است۔ معنی اول موافق **پیل سنگین** دو دست بر روی ہا کن  
 قیاس و معنی دوم را مشتاق سند استعمال می ہا **پیل سنگین** از ماہ تابان غبرین موی بہ مؤلف عرض کند

کہ معاصرین عجم بر زبان نذرند و دیگر محققین کہ بر پستہ یا ونون نسبت زیادہ کردہ اند و بقا  
 اہل زبان و زبانان ازین ساکت (اردو) فارسی ہا ی ہوز بدل شد بہ کاف فارسی چنانکہ از

گذشتہ گذشتگان (اردو) وہ چیز جو با تخیلی فرماید کہ آنچہ موجدہ گذشتہ بمعنی گلی است و درینجا  
وانت سے بنائی جائے۔ موتث۔  
معنی سوم و چہارم درست باشد و بمعنی اول و دوم  
سیستہ اصطلاح بقول برہان و سروری غلط مؤلف عرض کند کہ از دو لفظ صحیح و غلط <sup>ن</sup>  
و جامع بر وزن بیدستہ (۱۱) رخسارہ و روی محبت کار گرفتن آسان است ولیکن اثرش تحقیق  
و (۲) ساعد دست و (۳) انگشت دست و (۴) خلی بعید۔ محقق را نمی رسد کہ برای یک لغت زبانی  
عاج کہ استخوان دندان فیل باشد صاحب نامہی خلاف محققین اہل زبان رود۔ قول صاحبان جامع  
گوید کہ بیای موجدہ ہم گذشتہ ولیکن اصح بیای و سروری کہ محقق اہل زبانند معتبر تر از زبان آرزو  
فارسی است و معنی چہارم اصل است و دیگر معانی ہندو ادا است۔ شک نیست کہ معنی چہارم اصل  
بواسطہ سپیدی دست و ساعد و انگشت زبان جامع است و معنی اول بر سبیل مجازت بظہر سپیدی رخسارہ  
آن و این مرگب است از پیل و استہ و استہ بمعنی و روی و معنی دوم و سوم با دندان دراز فیل  
استخوان گذشتہ و استخوان پیل عاج است و استہ شبیہی ہم دارد کہ بعض دندانہش دراز است  
رشدی بر معنی چہارم قانع و صاحب مؤید مطبوعہ و بعض آن مختصر پس ساعد دست و انگشتان سپید  
بر معنی اول و دوم قناعت فرمودہ و در بعض نسخ رنگہ را پستہ گفتن استعارہ ایست عجب است  
قلی مجرب معنی اول (حکیم عنصری ۱۵) چو بر روی از بعض محققین کہ ہمین شعر حکیم اسدی را کہ بالا گذشتہ  
ساعد ہند سرخواب پکسمن را ز پستہ سازد ستوان در بای موجدہ بر پستہ ہم نقل کردہ اند و ما بر  
(حکیم اسدی ۱۵) ز پستہ سنبلی می دستہ کردہ و پستہ ہم اشارہ اصلیت این لغت کردہ ایم  
پدی ز پستہ را ختمہ کردہ و پخان آرزو و سر <sup>ن</sup> (اردو) (۱) رخسارہ اور چہرہ۔ مگر (۲)

<p>ساعده نذکر (۳۱) ہاتھ کی انگلی بیونٹ (۳۲) ہاتھی در سراج می فرماید کہ بفتح و ضم سین ہر دو صحیح و</p>	<p>وانت - نذکر -</p>
<p>بر معنی اول قناعت کردہ می فرماید کہ وزیر و سپہ سالار افراسیاب بود مؤلف عرض کند کہ</p>	<p>سلسلہ اصطلاح - بقول برہان و جامع بفتح را</p>
<p>معنی دوم اصل است و بضم سین ہملہ موافق قیاس</p>	<p>وسکون ہم (۱) برادر پیران ولیہ است و او</p>
<p>و معنی سوم مجاز آن نظر بیاہی ہم پیل و معنی اول</p>	<p>بر دست رستم کتہ شد و بضم رابع (۲) ششم</p>
<p>لقب است یا جا دارد کہ علم باشد ولیکن بہر دو</p>	<p>سطر و سخت را گویند و (۳) شب سیاہ و تاریک</p>
<p>حالت تعلق مجاز دارد با معنی دوم و بضم سین</p>	<p>ساحب سروری نسبت معنی اول گوید کہ نام کی از</p>
<p>مہملہ صحیح است و استعمالش بالفتح تصرف شعرا</p>	<p>مبارزان شہور کہ بار رستم جنگ کرد و کتہ شد</p>
<p>دگر بچ (ار و و) (۱) پسیم افراسیاب کے</p>	<p>(فردوسی ۱۵) بیار است آن جنگ پسیم</p>
<p>وزیر اور سپہ سالار کا نام یا لقب - نذکر (۲)</p>	<p>ہمی راند چون شیر با باد و دم کہ صاحب نام</p>
<p>سخت سم - نذکر (۳) اندھیری رات بیونٹ</p>	<p>بہم بر معنی اول قانع (خاقانی ۵) آتش تنگش</p>
<p>اصطلاح - بقول برہان و جامع</p>	<p>تافت پیہ شود و بویس کہ باد نہایش چون تافت</p>
<p>گلی است از جنس سوسن و (۲) گل نیلوفر</p>	<p>شود پسیم کہ صاحب رشیدی نذکر معنی اول (۱)</p>
<p>چہمی ہم کہ آن را مانند پیل از</p>	<p>می فرماید کہ از قافیہ شعر فردوسی ظاہری شود کہ ہم گویند و (۳) چہمی ہم کہ آن را مانند پیل از</p>
<p>نقرہ و مس وغیرہ سازند و خاک انداز (گویند</p>	<p>بضم سین ہملہ باشد و معنی ترکیبی این سم چون پیل</p>
<p>ساحبان جہانگیری و سروری بر معنی اول قانع</p>	<p>دارندہ در گندگی و محکمی و قوت و اطلاق سم</p>
<p>این را مراد فیلگوش قرار می دہ</p>	<p>برپای انسان ہم آمدہ چنانکہ می آید (انتہی) خان</p>

(۱) ما این را مبدل گوئیم چنانکہ گلولہ و غلولہ (۱) و جوج کافی است کہ این مبدل پیکوش است کہ می آید و  
 (۲) گیاهی ہم کہ برگ پہن دارد و بارش چون صاحب نام سری بر پیغوش معنی اول و چهارم را یکی  
 بار چنار و بخش گرد و لوف ہم گویندش و بدگر دانستہ ولیکن درینجا معلوم می شود کہ چیز دیگر است  
 معنی اول می فرماید کہ (۵) قومی از یا جوج کہ و صاحب محیط پیغوش و پیغوش ہر دو را ترک کردہ  
 گوش دراز و پہن دارند و نسبت معنی سوم است بر پیگوش قناعت کرد کہ سرحاقت بیانش بر پیغوش  
 نزدیکند کہ یک جانب او پست گذارند و از سہ کردہ ایم و نتیجہ تحقیق آنست کہ معنی اول و چهارم  
 طرف کنارہ ہائش بلند کنند و دستہ کوتاہ دارد ہر دو یکی است و ہمان کہ سرحاقتش بر پیغوش بقول  
 کہ فراشان چون جاروب کردہ خاک و خاشاک محیط گذشت و جا دارد کہ بقول بہمان و جامع  
 جمع کنند بوسیلہ آن بیرون اندازند خان آرزو گل نیلوفر را ہم بدین اسم موسوم کردہ باشند و بعضی  
 در سراج ذکر معنی اول بجواز قوسی کردہ کسانیاں (۱) سوم ہم مجاز باشد کہ شکل این آہ ہم شکل گوش سل  
 یا سمن لعل پوش سوسن گوہر فروش و بزنج پیغوش می باشد و خیال ما این است کہ این ہمہ معانی پیگوش  
 منقطع ز دستہ کنند و ذکر معنی چهارم بجواز شیدا (۱) و معنی پنجم ہم موافق قیاس (ارو) (۲)  
 فرمودہ طرز بیانش این را بر ہمہ معانی پیگوش شامل (۱) و کچھ پیغوش کے پہلے معنی (۲) گل نیلوفر بندگر  
 نمی کند و ہمین جا ذکر پیغوش بہ تقدیم غنیمت معجزہ (۳) وہ آہ جو پیتل یا تانبے وغیرہ سے مثل کنگیر  
 لام کردہ آن را صحیح نداند و لطف عرض کند کہ بناتے ہیں جو ہاتھی کے کان سے مشابہ ہوتا ہے  
 پیغوش بہ تقدیم غنیمت معجزہ بر لام بجایش گذشت جس سے فراتر تھی اور کچھ اٹھاتے ہیں۔ مذکر  
 و ما سرحاقت ماخذ ہمد را بنا کردہ ایم و درینجا ہمین (۴) دیکھو پہلے معنی (۵) یا جوج بقول آصفیہ

سریانی۔ اسم مذکر۔ برادر ماجوج جو یافت  
 ابن نوح کا بیٹا تھا اور نیز اسکی قوم اور اولاد  
 جو طوفان نوح کے بعد کوہ الطائی کے شمال میں  
 رہے پڑھی تھی اصل میں اس وحشی بر فانی خونخوار  
 قوم کا نام ہے جو ساہرا میں رہتی ہے اور انگریز  
 میں (اسکوٹو) کہلاتی ہے۔

**پیل کش** اصطلاح۔ بقول سحر نوعی از سلاج  
 مواتت عرض کن کہ بضم کاف عربی و آ کہ است  
 مثل نیزہ سر نیز کہ از ان در چشم پیل می نهند کہ آن  
 کورش کند و تا دماغش می رسد و گویند کہ در طرف  
 و لش ہم می زنند و این صراحت یکی از معاصرین عجم  
 است (اردو) فارسی میں پیل کش ایک بتیا  
 کا نام ہے جس سے ہاتھی کو ہلاک کرتے ہیں۔ مذکر۔

**پیلگوش** اصطلاح۔ بقول برہان و جامع باکا  
 بقول لفظ (لوف الجعدہ) و نزد بعضی اسم مندی  
 فارسی بر وزن و معنی پیلغوش است (۱) نام (آذان الفیل) کہ بفارسی پیل گوش نامند و بر گوش  
 و والی کہ آن را لوف خوانند (۲) گل نیلوفر بسبب کلانی مشابہ گبوش فیل۔ مرکب لغوی مائل  
 و (۳) نوعی از سوسن و (۴) خاک انداز۔ صاحب

جہانگیری بمعنی سوم قانع و این را مرادف پیلغوش  
 دانست صاحب سروری بذکر معنی اول و دوم و  
 سوم و چهارم عمید (۵) نام قومی از ماجوج و ماجوج  
 کہ بواسطہ درازی گوش باین نام و سوم شد صاحب  
 ناصر بمعنی سوم و چهارم قناعت کردہ اکسانی  
 مزوری (۶) بر پیلگوش قطرہ باران نظارہ کن  
 چون اشک چشم عاشق گریان غمزہ (۷) (الو انصرح  
 آفتابش پیلگوش خاکروب باد اسمائش  
 گنبد خرماہ باد باد (از ثنوی مرہ و شتری ۵) تنقا  
 نرم پای و جای سگسارہ و مقام پیلگوش آدمی خوار  
 صاحب رشیدی ذکر معنی سوم و چهارم و پنجم  
 کردہ صاحب محیط بر پیلگوش می فرماید کہ اسم فارسی  
 لوف کبیر است و بر (بال راکس) می گویند کہ  
 بقول لفظ (لوف الجعدہ) و نزد بعضی اسم مندی  
 نام (آذان الفیل) کہ بفارسی پیل گوش نامند و بر گوش  
 بسبب کلانی مشابہ گبوش فیل۔ مرکب لغوی مائل  
 کہ گرمی و فرہ تلخ دافع فساد لیل و سودا و خون

<p>بجہت جذام و برص و دیگر امراض جلدیہ و نوآسمان کوزر نیچ و ریواج و جگری و بترکی اشقون و          و بواسیر و قروح و خنازیر و غیرہ نافع مؤلف آن نباتیست و گل آن سرخ رنگ و برگ آن          عرض کند کہ صحت این بر پیلغوش و پنیغوش گذشت عریض سرد و خشک در دوم آب غورہ آن          در پنجابین قدر کافی است کہ معنی اول و سوم کمی منقح و باقوت قابضہ و منافع بسیار دارد (الخ)          است (ارو) (۱۱) ایک و وا کا نام جس کو مؤلف عرض کند کہ گل ریواس را بیکوشک          ہندی میں بال رگس کہتے ہیں۔ اور عربی میں لوف کبیر ازین گفتند کہ قدری ہیں وارو (ارو) ریواس          ٹوٹت۔ (۳) گل نیلوفر کی ایک قسم۔ ذکر (۳) وہی کا پھول۔ مذکر۔</p>	<p>نمبر (۱۱) (۳) دیکھو پیلغوش کے قیسے معنی (۵) دیکھو پیلغوش کے پانچویں معنی۔</p>
<p><b>پیل مال</b> اصطلاح۔ بقول بہان باہیم بہ          وزن پیرزاں (۱) کنایہ از پی سرگردن و پانچ          نمودن صاحب نامری گوید کہ معنی پی سرگردن          چہ ہر مجرمی کہ در زیر پای پیل اگھند پیل حکم پیل بان          نام است صاحب نامری بذیل پیلغوش بحوالہ با زمین نرم کند۔ صاحب جہانگیری در لطحات          بہان ذکر این کردہ گوید کہ در فرنگ ہانڈیم می فرماید کہ پی سرگردن بقہر و غلبہ۔ صاحب بحر          صاحب سروری بحوالہ مؤید این را آورده و صاحب می طراز کہ پانچ مال نمودن بسبب انداختن درتہ          بحر ہم و خان آرزو در سراج ہم نقل بہان کردہ پیل (۲) باضافت مال بسیار۔ بہار مذکر این          صاحب محیط بر ریواس می فرماید کہ این بہان و ریواس گوید کہ نوع تغذیر است مخصوص سلاطین ہند          است و بر ریواس گوید کہ بفارسی ریواس و مؤلف عرض کند کہ تعریف بالا کاشف حقیقت</p>	<p><b>سیکوشک</b> اصطلاح۔ بقول بہان تصغیر          پیلغوش و گل ریواس را نیز گویند کہ عبرتی نورانی          نام است صاحب نامری بذیل پیلغوش بحوالہ با زمین نرم کند۔ صاحب جہانگیری در لطحات          بہان ذکر این کردہ گوید کہ در فرنگ ہانڈیم می فرماید کہ پی سرگردن بقہر و غلبہ۔ صاحب بحر          صاحب سروری بحوالہ مؤید این را آورده و صاحب می طراز کہ پانچ مال نمودن بسبب انداختن درتہ          بحر ہم و خان آرزو در سراج ہم نقل بہان کردہ پیل (۲) باضافت مال بسیار۔ بہار مذکر این          صاحب محیط بر ریواس می فرماید کہ این بہان و ریواس گوید کہ نوع تغذیر است مخصوص سلاطین ہند          است و بر ریواس گوید کہ بفارسی ریواس و مؤلف عرض کند کہ تعریف بالا کاشف حقیقت</p>

<p>لفظ نیست پیل مال - از قبیل پامال است - اسم مفعول  <b>پیل مرغ</b> اصطلاح - بقول برهان و بحر      ترکیبی یعنی مالیده شده در پای پیل دیگر هیچ (ارو) مرغیست که از بالای ستار آن پوستی مانند خرطوم      (۱) پیل مال اس شخص کو کہ سکتے ہیں جس کو ہاتھی خیل آویختہ است صاحب ناصری گوید کہ وجاہت      پاؤنہیں روند ڈالے - (۲) بہت مال - مذکر - کہ از ستارش خرطومی آویختہ و گردن او ہر خطہ</p>	<p><b>پیل محمود</b> اصطلاح - بقول بہار و اسند      باضافت نام پیل کہ سلطان ابرہہ بران سوار پیروست مؤلف عرض کند کہ ما حقیقت      شدہ برای ہدم کعبہ رفتہ بود ولیکن (پیلان محمودی) این بر معنی ہفتم بوقلمون نوشتہ ایم (ارو)      آن پیل اند کہ سلطان محمود از فتح ہندوستان دیکھو بوقلمون کے ساتوین معنی -</p>
<p>بغزنین برودہ بود (خواجہ نظامی) زر سپوار      از تو مقصود نیست ہا کہ پیل تو چون پیل محمود  <b>پیل معلق</b> (الف) اصطلاح - بقول بحر      ابر باشد صاحبان رشیدی و برہان و مؤلف      و بحر و (جہانگیری در لطعات) -  <b>پیل معلق در موالب</b> یعنی نوشتہ      پیل محمود - اس ہاتھی کا نام مشہور ہے جس پر خان آرزو در سراج ابرسیاہ گوید مؤلف عرض      سلطان ابرہہ نے سوار ہو کر کعبہ پر چڑھائی کہ مذکورہ موافق قیاس و کنایہ (ارو)      کی تھی - مذکر - (الف و ب) ابرسیاہ مذکر - کالی گھاٹ مویش</p>	<p>شہرت دار و بواسطہ واقعہ مذکورہ بالا (ارو)      پیل محمود - اس ہاتھی کا نام مشہور ہے جس پر خان آرزو در سراج ابرسیاہ گوید مؤلف عرض      سلطان ابرہہ نے سوار ہو کر کعبہ پر چڑھائی کہ مذکورہ موافق قیاس و کنایہ (ارو)      کی تھی - مذکر - (الف و ب) ابرسیاہ مذکر - کالی گھاٹ مویش</p>

سلو بقول برہان بروزن زلیو چوبکیہ بدان مسواک گفتند و عربان از اک خوانند و بار درخت  
 اراک و نیز گرفتہ اند صاحب سروری می فرماید کہ نام درختی است کہ از شاخہایش مسواک

می گفتند صاحب نامری بر چوب اراک قانع صاحب مؤید هم زبان سروری صاحب محیطی طراز و  
 که کبر بای فارسی به هندی اسم اراک است و آن درخت صحرائی است و در بند بسیار طولی است  
 می باشد و تر و هندیان گرم و سبک و ملین و شتهی طعام و دافع قوی که بعد طعام شود و در افع با  
 و بواسیر و امراض طحال و فساد ریح و سنگ کرده و شانه و فساد خون و منافع بی شمار دارد و مؤید  
 عرض کند که ما اشاره این برستی باج کرده ایم و صاحب محیط هر چه برابر اراک نوشته صراحتش بر  
 پر پر گذشت حاصل اینکه پیلو اسم زبان سنسکرت است و از نیکه چوب این درخت زرد رنگ  
 می باشد و پیلا در هندی زرد را گویند معلوم می شود که فارسیان تقریباً استعمال این کرده اند  
 (ارو) و کیو اراک -

سلوا بقول برهان و جامع و نامری و سرور می که یعنی بقدر جسد پیل صاحب رشیدی بر بسیار  
 و مؤید بر وزن بی نوا بفتح ثالث دار و فروش صاحب جهانگیری در لطافات این را معنی بسیار  
 و عطار را نام است مؤلف عرض کند که همین مرادف پیل بالا گفته شد این بر (پیل محمود)  
 لغت به موته اقل هم گذشت و ما هم در اینجا گذشت مؤلف عرض کند که معنی لغتی این  
 این کرده ایم و آن را اصل دانسته ایم و این را مثل پیل یعنی بقدر جبهه پیل و کنایه از و افزو بسیار  
 بندش و صراحت ماخذ این هم هم در اینجا مذکور موافق قیاس است (ارو) و کیو پیل بالا  
 (ارو) و کیو سلوا -

سلوا اصطلاح بقول برهان بر وزن و جامع بر وزن پیل یا پیه مرعکی است که آن را  
 پیشکار کنیه از بسیار بسیار صاحب نامری گویند پرستوک خوانند مؤلف عرض کند که ظاهر

اسم جامد فارسی زبان معلوم می شود و لیکن یکی از آن که خرطیلهها بر دوش کرده بکوچه با دار و فروشدند  
 معاصرین عجم می فرمایند که مرکب است از پیل و آفراسیاب آن را پیلور گویند و فیلیور معرب آن  
 و آیه در فارسی زبان مراد و مطلوب و حاجت است و ظواهره جمع معرب صاحب مؤید بذیل  
 گویند و معنی لغوی این حاجت فیل به قلب اصناف پیلور او ذکر این کلمه کرده و مرادش گفته مؤلف معنی  
 و از نیکه پرستوک اکثر بر پشت پیل نشسته کرم و چرخند که از نیکه این قسم تا جران خرطیله پایه سامان بر  
 جسمش رامی خورد و فارسیان آن را بدین اسم سر گرفته به کوچه و بر زن گشت می کنند و سامان  
 موسوم کردند و الله اعلم بحقیقه الحال (ارو) مختلف می فروشد فارسیان پیلور گفته باشند  
 و دیگر پرستوک - که مخفف پیلور می نماید که با شیر میاید بای تونرند  
 پیلور اصطلاح بقول بحر شخصی که دار و شده پیلور ماند و حاجت ناخدا میدارند تا کنیم (ارو) تنق  
 و اجناس عطاری و سوزن و ابریشم و مهره و سر پر لیسیم و کوچه کوچه گشت لگا کر پیچند و الا -  
 امثال آن بنامها گردانند و فروشد و راسته گوید پیلور قبول بر بان و جامع بانالی مجبول بر وزن  
 که به لام موقوف کسی که کسی و سفیداب و امثال حیل (۱۱) اصل ابریشم و غوره ابریشم که گرمند  
 آن که از آرایش زنان است در کوچه و بر زن باشد و (۲) کرم ابریشم و (۳) مطلق خرطیله و  
 بفروشد و در کتب لغت یعنی طبیب و دارو (۴) نوعی از گیاه دارو و (۵) چشم و یک چشم  
 فروش نوشته (مخلص کاشی) این مسکه از بطریق تشبیه و (۶) هر گرمی عموماً و گرمی که در میان  
 بهم طلبان معرکه گیرند و این خرقة پشمینه کشان پیلور و نبل بهم رسد خصوصاً آن را بر نیارند و نبل  
 صاحب رشیدی بذیل پیلور می فرماید که دار و فروشد و نیک نمی شود و (۷) چرخ و ریمی که از میان زخم

<p>قانع صاحب ناصری بذر معنی اول تا هشتم معنی چهارم و هشتم      و نهم را ترک کرده (مولوی معنوی ص) اگر چه پنجم      می زنی بود و سفینه خفته ره گم می گشتی صاحب رشیدی      معنی اول تا پنجم نسبت معنی پنجم گوید که مثل تامل ازینکه در      سز مولوی معنوی ص اول (گرچه یک چشم بر همه می زنی) و      شده - خان آرزو در سرچ هم زبان بر زبان می فریاد      کرده که معنی اول اصل است و در معنی پنجم مثل رشیدی      تامل دارد مؤلف عرض کند که معاصرین غم      معنی اول معنی غموره ابریشم و بعضی چهارم یعنی      دار و اسم جابد و اند و دیگر همه معانی مجاز      آن و بعضی بر آنند که معنی چهارم هم مجاز است که      دار و فروش دار و در پارچه جدا جدا کرده      دارند و همین است پدید بر سبیل مجاز و لیکن بر      دار و هم مستعمل شد که مجاز مجاز است صاحب      محیط ذکر این کرد و برابریشم گوید که اسم فارسی      است و یونانی بر آنی و بریانی ستاریه و تریکی      و عبری قزو و بهندی رشیم و بذیل این</p>	<p>بر می آید و روان می شود و (ص) سحر او زمین خشک      را نیز گویند که در میان دو آب واقع شده باشد      یعنی از دو طرف رودخانه می رفته باشد یا یک      رودخانه دو شاخ شود و آن زمین در میان      و آید و (۹) یعنی پیکان هم صاحب سروری گوید      که پله و پله هر دو بیای تازی هم مرادف یکدیگر      او ذکر معنی اول بگوانه (سامی فحلا سامی) کرده      مولانا کاتبی ص) وجود جاہل اگر شیخ و گرچه نسج      بود و چون مردم کرده شمر کو درون پیلید است      قمری ص) زانکه ایشان چو گرم قز بقند و از گیاه دار و اسم جابد و اند و دیگر همه معانی مجاز      در حرم گرد خود پیلید و معنی دوم را آورده آن و بعضی بر آنند که معنی چهارم هم مجاز است که      امیر خسرو ص) پیلید که از گرم گیاه گرد و نوش پیلید      یعنی همه آفاق پوش و بذر معنی سوم از خاقانی      ستند کرده (ص) در همه پیلید فلک پیلید و      زمانه را پیلید است به بخت خصم تو در روی در      بدبری و ذکر معنی چهارم تا هشتم هم کرده معنی      نهم را ترک کرد و صاحب چنگیزی معنی اول سوم تا</p>
---	--

<p>فکر پیلد ابریشم هم کرده و می فرماید که ابریشم خام      بقول شیخ گرم و خشک و در اول مگر حرارت آن ضعیف      تراز سیوست لطیف و منشف و مجفف و منقح و منقطع      و تقوی دل و دماغ و منافع بی شمار دارد (الخ) ریشش مؤنث (۸) و در زمین جود و تدویق که</p>	<p>و بر گرم ابریشم می طرز زد که اسم فارسی و کثر آن هم      فارسی و عبرتی دودا کهری و آن گرمی است که طبع      آن گرم در اول و خشک در دوم - نافع خفقان      و منافع بسیار دارد (الخ) مؤلف عرض کند که</p>
<p>سینه فلک اصطلاح - بقول بحر معنی صحرا می      صاحب مؤید مطبوعه بحواله (اصطلاح)      ذکر این کوده و لیکن در دیگر نسخ قلمی یافته نشد      مؤلف عرض کند که صاحب بحر نقل مؤید      برداشته و در مؤید تصحیف مطبع نو لکستوری      ازینکه لفظا و معنی خلاف قیاس و در نسخ قلمی      مؤید نیست (ارو) ناقبل ترجمه -</p>	<p>نظر به صاحب جامع که محقق زبان فارسی و اهل زبان      پند معانی را صحیح دانیم و نسبت معنی پنجم مثل رشیدی      و خان آرزو و هیچ تا مل نداریم - تا مل پر و با لفاظ      سند و لوی معنوی است اگر از آن سند قطع نظر کنیم      قول محققین اهل زبان سندی را ماند و جمله معانی      قیاس است و مجاز معنی اول مخفی مباد که آنچه در      موحده به بای عربی گذشت در بعض معانی مرادف      نیست و ما آن را مبدل این دانیم چنانکه اسپ و      اسب (ارو) (۱) و یکجوا ابریشم (۲) ریشم کند که کنایه باشد و در معنی ما را با صاحب بحر اتفاق</p>
<p>الف) پیل هوا اصطلاح - الف تعوی      ب) پیل هوایی رشیدی مرادف ب      ب) بقول برهان و بهار و (جهانگیری در لغت)      ابر صاحب بحر ابر سیاه گوید مؤلف عرض      کند که کنایه باشد و در معنی ما را با صاحب بحر اتفاق</p>	<p>فوق</p>

<p>الف مرکب اضافی است و ب مرکب توصیفی بارور و تا جو ر معنی لغوی این صاحب ادویه و  (دارو) الف ادرب کالی گشتا موش و کنایه از دار و فروش و به مجاز مستعمل شد به معنی  پیلور و اصطلاح بقول برهان باثانی مجول عام همین است حقیقت این اصطلاح (دارو) و دیگر  بر وزن شیشه گر شخصی که دارو و اجناس عطار پیچیده بقول اندک بواله فرنگک فرنگک بنفختین  و سوزن و ابرشیم و مهره و امثال آن به خانه ها و سکون سیم (۱) مخفف پیام مؤلف  نرواند و فروشد صاحب بگرگوید که مرادف پیلور عرض کند که دیگر محققین زبانندان و اهل زبان  پهارند که معنی بالا گوید که در کتب طب دارو ازین ساکت و معاصرین عجم بر زبان ندارند  فروش صاحب سروری از سدی سند آورد بدون سند استعمال تسنیم کنیم تحقیق ما از معاصرین عجم  (۲) چو در بسته باشد چه داند کسی که جوهر (۲) این اصل پیمان است که می آید معنی شرط و عهد و  فروختست یا پدید و در <b>مؤلف</b> عرض کند که پیمان مزید علییه این ولیکن حالا بر زبان معاصرین  پیلور) که گذشت مختلف همین است و این مرکب عجم نیست و متاخرین و متقدمین هم استعمال این کرده  است از پیدیه یعنی چهارش و کلمه و در از قبیل اند (دارو) (۱) و دیگر پیام (۲) و دیگر پیمان -</p>	<p>الف مرکب اضافی است و ب مرکب توصیفی بارور و تا جو ر معنی لغوی این صاحب ادویه و  (دارو) الف ادرب کالی گشتا موش و کنایه از دار و فروش و به مجاز مستعمل شد به معنی  پیلور و اصطلاح بقول برهان باثانی مجول عام همین است حقیقت این اصطلاح (دارو) و دیگر  بر وزن شیشه گر شخصی که دارو و اجناس عطار پیچیده بقول اندک بواله فرنگک فرنگک بنفختین  و سوزن و ابرشیم و مهره و امثال آن به خانه ها و سکون سیم (۱) مخفف پیام مؤلف  نرواند و فروشد صاحب بگرگوید که مرادف پیلور عرض کند که دیگر محققین زبانندان و اهل زبان  پهارند که معنی بالا گوید که در کتب طب دارو ازین ساکت و معاصرین عجم بر زبان ندارند  فروش صاحب سروری از سدی سند آورد بدون سند استعمال تسنیم کنیم تحقیق ما از معاصرین عجم  (۲) چو در بسته باشد چه داند کسی که جوهر (۲) این اصل پیمان است که می آید معنی شرط و عهد و  فروختست یا پدید و در <b>مؤلف</b> عرض کند که پیمان مزید علییه این ولیکن حالا بر زبان معاصرین  پیلور) که گذشت مختلف همین است و این مرکب عجم نیست و متاخرین و متقدمین هم استعمال این کرده  است از پیدیه یعنی چهارش و کلمه و در از قبیل اند (دارو) (۱) و دیگر پیام (۲) و دیگر پیمان -</p>
<p>پیمان بقول سروری (۱) یعنی پیمانیده یعنی پیداکنده اندازة هر چیز (خاقانی ۵) صبحدم  چون کله بند و آه برق آسای من با چون شفق در خون نشیند خزع شب پیامی من با و فرماید  که (۲) یعنی امر نیز (نزاری ۵) ساقیامی شوم از محنت دنیا فارغ با می به پیمانیه بسیار بر  من می پیامی با صاحب اند نقل بردارش مؤلف عرض کند که پیمانیدن مصدر است که  می آید و پیمانیه امر حاضر است و چون امر حاضر موافق قاعده عام فارسی با اسمی مرکب شود</p>	<p>پیمان بقول سروری (۱) یعنی پیمانیده یعنی پیداکنده اندازة هر چیز (خاقانی ۵) صبحدم  چون کله بند و آه برق آسای من با چون شفق در خون نشیند خزع شب پیامی من با و فرماید  که (۲) یعنی امر نیز (نزاری ۵) ساقیامی شوم از محنت دنیا فارغ با می به پیمانیه بسیار بر  من می پیامی با صاحب اند نقل بردارش مؤلف عرض کند که پیمانیدن مصدر است که  می آید و پیمانیه امر حاضر است و چون امر حاضر موافق قاعده عام فارسی با اسمی مرکب شود</p>

افاده معنی فاعلی کند حق آنست که پرو و معنی باللائق بیان نبود که مشتقات مساوی را بیان کردن  
کارمانست و از موضوع ما خارج معلوم می شود که صاحب سروری این را اسم جامد دانست بهر  
معنی و معنی اول ازین وجه غلط است که بدون ترکیب این معنی اصلا پیدای نمی شود و حق آنست که  
که این (۳) اسم مصدر راست یعنی مساحت - و برای پیمایش که آن حاصل بالمصدر پیمایش است  
و این اسم آن (ارو) (۱) ناقابل ترجمه (۲) پیمایش که (۳) پیمایش - ناپ - مؤنث -  
**پیمان** لقب برهان و جهانگیری و رشیدی و جامع و ناصری و سراج و مؤید بر وزن کیوان  
(۱) شرط و عهد و (۲) خویش و پیوند (حافظه) مراد و رت لب دوست است پیمانی و  
که بر زبان نرود و خبر حدیث پیمان به مولوی معنوی است) با این همه که قند تو کو عهد کو سوگند تو  
چون بود یا بر می شکن ای خویش و ی پیمان من با صاحب سروری بر معنی اول قانع مؤلف  
عرض کند که پیم اسم جامد فارسی زبان است که بجایش گذشت و این مزید علیه آنست زیرا که  
الف و نون زائد تان معنی اول حقیقی است و معنی دوم مجاز آن (ارو) (۱) عهد -  
قرار - مذکر (۲) خویش - پیوند - مذکر -

<p>پیمان پیمان لبستن اصطلاحی - صاحب (ارو) و عده کرنا - اقرار کرنا - عهد و پیمان اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت - صاحب پیمان لبس کردن - مصدر اصطلاحی - گوید که بعضی عهد کردن مؤلف عرض کند که صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت موافق قیاس است (ظهوری) توان جا عرض کند که ایغای و عده کردن است (معنوی) بزم اجل و اشکست و بدستی که پیمان به پیمان است (نیشاپوری) موافق شد ترا توفیق تا پیمان</p>	<p>کن</p>
---	-----------



<p>پیمان فرزندک اصطلاح بقول برهان و (عزم آن دارم که با پیمان نه پیمانی کنم که</p>	<p>پیمان فرزندک اصطلاح بقول برهان و</p>
<p>سراج نام کتابت در آداب جهانذاری از آباء وین سبوی زرق را بر سنگ قلاشی زخم کرد</p>	<p>سراج نام کتابت در آداب جهانذاری از آباء</p>
<p>که اولین خیمه بختان است صاحب ناصری صراحت (ارو) پیمان کرنا قول و قرار کرد و عهد</p>	<p>که اولین خیمه بختان است صاحب ناصری صراحت</p>
<p>فرید کند که دران از علوم حکمت و ملک واری <b>پیمان کشیدن</b> مصدر اصطلاحی صاحب</p>	<p>فرید کند که دران از علوم حکمت و ملک واری</p>
<p>نموده و تا زمان زروشت کل حکما و سلاطین این <b>پیمان کشیدن</b> مصدر اصطلاحی صاحب</p>	<p>نموده و تا زمان زروشت کل حکما و سلاطین این</p>
<p>بر وفق شرائع آن کتاب سلوک و زقاری کردند عرض کند که بعضی نقص پیمان کردن است -</p>	<p>بر وفق شرائع آن کتاب سلوک و زقاری کردند</p>
<p>و آن را ترجمه ها کرده اند از جمله آن ترجمه های (را سنج سر سندی) ز سر با سجد طاعت</p>	<p>و آن را ترجمه ها کرده اند از جمله آن ترجمه های</p>
<p>خرید و ن قرخ بوده و دیگری حکیم دانشمند بر بریده پیمان نه پیمانی کشیده (ارو)</p>	<p>خرید و ن قرخ بوده و دیگری حکیم دانشمند بر</p>
<p>مهر که ابو زهره معرب اوست بخوابش از شوهر و عدی کوی جانا و فاکرنا و عدی کی پیرا</p>	<p>مهر که ابو زهره معرب اوست بخوابش از شوهر</p>
<p>و اگر ترجمه آن کتاب کرد و آن را کتاب راهبر <b>پیمان گسستن</b> استعمال صاحب آصفی</p>	<p>و اگر ترجمه آن کتاب کرد و آن را کتاب راهبر</p>
<p>بدر سایر نیز می نامیده اند <b>مؤلف</b> عرض کند که <b>پیمان گسستن</b> استعمال صاحب آصفی</p>	<p>بدر سایر نیز می نامیده اند مؤلف</p>
<p>و مناعت (ارو) پیمان فرزندک <b>پیمان گسستن</b> پیمان باشد (فوقی اردستانی)</p>	<p>و مناعت (ارو) پیمان فرزندک پیمان باشد</p>
<p>کما نام بی جواب جهانذاری من بی حس کو شوخیگه گسته بود پیمان از من پخته بر کشیده</p>	<p>کما نام بی جواب جهانذاری من بی حس کو شوخیگه گسته بود پیمان از من پخته بر کشیده</p>
<p>که آباد مغیر عجم ز لکها بی جو بیلا پیغمبر تھا و امان از من پ (ارو) عهد تو ثنا و کیم</p>	<p>که آباد مغیر عجم ز لکها بی جو بیلا پیغمبر تھا</p>
<p><b>پیمان گسستن</b> استعمال صاحب آصفی <b>پیمان گسستن</b></p>	<p>پیمان گسستن استعمال صاحب آصفی</p>
<p>این کرده از معنی ساکت <b>مؤلف</b> عرض کند که <b>پیمان گسستن</b> استعمال صاحب آصفی</p>	<p>این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که</p>
<p>بعضی تحقیق قول و قرار کردن است (سلمان و <b>پیمان شکن</b> مؤلف عرض کند که از مصدر</p>	<p>بعضی تحقیق قول و قرار کردن است (سلمان و</p>

پیمان گسلیه ن اسم فاعل ترکیبی است (سائب) **پیمان گسختن** استعمال صاحب آصفی ذکر  
 (۷) فریب و عده او گرچه سائب بارها خورم این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند که معنی  
 پیمان خوشوقت از پیمان آن پیمان گسل گرم پیمان شکستن است (سعدی شیراز ۷۰) (فاروقی  
 ۷) (ارو) و کچو پیمان شکن - پیمان گسختن از معنی آنکه خواهد چو پیمان گسخت (ارو) و کچو پیمان  
 شکستن

**پیمانہ** بقول پیمان و جهانگیری و سرودی و جامع و مؤید پروزن میخانه (۱) نظر می کند که پیمان خیر  
 پیمانید و آن را تغییر پروزن و نیز گویند (۲) قدح شراب خواری هم (رکن الدین ۷) پیمانہ  
 خمرین غمست شد دل من پیکش از سر لطف و وفا شکل من (حافظ شیراز ۷) مراد و رلب دوست  
 هست پیمانی که بر زبان نبرم خبر حدیث پیمانہ (۳) صاحب نامری بزرگ معنی دوم گوید که از شعر اوجدی  
 معلوم شود که پیمانہ از قدح بزرگ تراست (۴) عاشقان در دوش راوردی میخانه ده (۵) از قدح  
 کاری نیاید بعد ازین پیمانہ ده (۶) و نسبت معنی اول می فرماید که پیمانہ با بسبب تفاوت اکنه و از منہ  
 تفاوت و تغیر پذیر است ولیکن در عرب به ترتیب مضبوط صاحب رشیدی بر معنی اول قانع خان  
 آریز و در سراج معنی اول را اصل و اند معنی دوم را مجاز آن بهار بزرگ معنی اول و دوم می گوید  
 که (۳) بجز شراب را هم گویند مؤلف عرض کند که چنانکه در ملحقات می آید (۴) قالب را هم  
 گویند چنانکه حافظ شیراز گوید (۵) دوش دیدم که ملایک در میخانه زدند پیکل آدم لبر شتند و به  
 پیمانہ زدن و با صراحت کامل این معنی بر (پیمانہ زدن) کرده ایم و این معنی هم مجاز معنی اول  
 است و معنی اول مرکب است از معنی سوم پیمان و فون و های نسبت (ارو) پیمانہ بقول آصفی  
 فارسی نکرده (۱) سیال یا مشروبات یا ملحات کے نام ہے کا ظرف (۲) جام شراب (۳) شراب  
 نوش

<p>(۴۴) قالب - بقول آصفیہ عربی - اسم مذکر - سانچا (فقانی شیرازی سے) کاری نشد از پیش بہ ترک  <b>سپمانہ آشامیدن</b>   مصدر اصطلاحی بقول می و ساقی پیمانہ بیارید کہ سوگند شکستیم ہزار  بجو بہار یعنی می خوردن <b>مؤلف</b> عرض کند کہ شراب لانا۔</p>	<p>متعلق یعنی سوم پیمانہ بسبیل مجاز (گلشن راز) <b>سپمانہ</b> اش پر شدہ   مثل صاحبان امثال  چو آشامیدم آن پیمانہ را پاک ہوا در افتادم زم زمستی فارسی و خزنیۃ الامثال ذکر این کردہ از معنی و محل  بر سر خاک ہوا (ارو) شراب پینا۔</p>
<p><b>سپمانہ آفتاب</b>   اسطلاح - بقول بہار و نیشاوری کہ گناہ از عمر بہ آخر رسیدن می آید و از زمین مصدر  پیمانہ کہ مثل آفتاب است و راضاعت نور یا پیمانہ کہ این مثل کہ فارسیان چون کسی را در ضعیف العمری ہر  اطفای حرارت آفتاب بدان توان کرد <b>مؤلف</b> لب گویند این مثل را بحق او استعمال کنند و  عرض کند کہ آفتاب یعنی شراب گذشت پس این صاحب مؤید (پیمانہ پر شد) را بہ معنی اجل رسید  مرکب اضافی است یعنی پیمانہ شراب (الوظالب و زندگانی سپری شد و رونق نماند آورد و  کلیم سے) زخاکی کہ از سایہ ات یافت آب ہوا لیکن مثل حقیقی ہمین است و قول مؤید خلاف  ساخت پیمانہ آفتاب ہوا (ارو) شراب کا الفاظ مثل و اصل این مثل (پیمانہ عمرش پر شد)  پیمانہ جام شراب - ساغر شراب - مذکر۔ کہ بخند لفظ عمر داخل محاورہ شد (ارو)</p>	<p><b>سپمانہ آورون</b>   مصدر اصطلاحی - بنا دکن میں کہتے ہیں اس کا پایہ لبریز ہو چکا ہے  آصفی ذکر این کردہ از معنی ساکت <b>مؤلف</b> عرض ہے یعنی وہ قریب المرگ ہے۔</p>
<p>کند کہ یعنی شراب آورون است موافق قیاس <b>سپمانہ پر سر کشیدن</b>   مصدر اصطلاحی بقول</p>	<p>کند کہ یعنی شراب آورون است موافق قیاس <b>سپمانہ پر سر کشیدن</b>   مصدر اصطلاحی بقول</p>

<p>بجودا شراب خوردن بهار گوید که گنایه از یکبار عرض کند که اصل این (پیمانه عمر پر شدن) است        شراب خوردن مؤلف عرض کند که همه شراب ولیکن در محاوره لفظ عمر حذف شد (باقر کاشی        موجوده جام را به یکبار و بیک جرعه خوردن است (۵) ای خضر با تو آب ز یک چشمه خورده ام        یعنی عادت است که چون گردن را بسوی پشت پیمانه من و تو زمینمانه پر شد است (۶) (ارو        خم داده پیمانه را بران بلند کند همه شراب و حلق پیمانه عمر نیز پیمانه لب گور پیمانه عمر آخر پیمانه        می رود (میرزا مصائب ۵) دامن فرصت سمانه سرگردان - مصدر اصطلاحی - بقول        ده از کف که دوران بهار بچشمیت چندانی که بهار گشتن و هلاک کردن مؤلف عرض کند که        کل بر سر کشد پیمانه را بچشمیت مباد که از سندان بالاکه ظاهر متعدی مصدر گذشته و موافق قیاس معلوم        پیش کرده بهار است معنی (۲۱) فائز شدن به نیل می شود مگر استعمال این از منظر تا گذشتت معاصرین        مرام پیدا است و این مجاز معنی اول است - عجم بزبان ندارند و محققین اهل زبان و زبان        (ارو ۱۱) شراب پیمانه یک گهوت مین کوان ذکر این مکرره اند بدون سندا استعمال تسلیم        شراب ساغری چنانا (۲۲) مقصد حاصل کرنا - نه کنیم ما گوید است آید این را مخفف (پیمانه عمر        کامیاب پیمانه - لبریز گردن) دانیم بخذف عمر (ارو ۱۱) هلاک        سمانه پر شدن - مصدر اصطلاحی بقول کرنا - بازوانا -</p>	<p>بجودا شراب خوردن بهار گوید که گنایه از یکبار        شراب خوردن مؤلف عرض کند که همه شراب        موجوده جام را به یکبار و بیک جرعه خوردن است        یعنی عادت است که چون گردن را بسوی پشت        خم داده پیمانه را بران بلند کند همه شراب و حلق        می رود (میرزا مصائب ۵) دامن فرصت        ده از کف که دوران بهار بچشمیت چندانی که        کل بر سر کشد پیمانه را بچشمیت مباد که از سندان بالاکه        پیش کرده بهار است معنی (۲۱) فائز شدن به نیل        مرام پیدا است و این مجاز معنی اول است -        (ارو ۱۱) شراب پیمانه یک گهوت مین کوان        شراب ساغری چنانا (۲۲) مقصد حاصل کرنا -        کامیاب پیمانه - لبریز گردن) دانیم بخذف عمر (ارو ۱۱) هلاک        سمانه پر شدن - مصدر اصطلاحی بقول کرنا - بازوانا -        بسبان ورشیدی و مؤید و بجزو (جهانگیری در سمانه خوردن) مصدر اصطلاحی بقول        طحات) و سراج گنایه از عمر به آخر رسیدن بهار و بهار یعنی شراب خوردن مؤلف عرض        گوید که گنایه از تمام شدن روزی مؤلف کند که موافق قیاس است که پیمانه مجازاً بمعنی شراب</p>
---	--

<p>آئنده (محسن تاثیر) ز من باید شغیر افایه عشق          که خوردم از ازل پیمانہ عشق (ارو) <b>تیم</b> ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند          مینا (پایه مینا بقول آصفیہ شراب مینا) که درست کردن پیمانہ شراب باشد (حبیب صفا)</p>	<p><b>سهمانه</b> و <b>داون</b> مصدر اصطلاحی - پیمانہ پیمانہ          شراب داون مؤلف عرض کند که موافق قیاس          که پیمانہ بمعنی شراب گذشت و این متعدی بود</p>
<p>این کرده از معنی ساکت (ندیم صغفہانی) عرض کند که شراب خوردن باشد که در عادت          بدفع غم و دوسه پیمانہ می دیدیم پس مستلم است          بساقی کنون سقایہ حاج (ارو) شراب (فغانی شیرازی) رسوائی و تردامنی از</p>	<p>سهمانه شکستن مصدر اصطلاحی - حساب          آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف          این کرده از معنی ساکت (ندیم صغفہانی) عرض کند که شراب خوردن باشد که در عادت          بدفع غم و دوسه پیمانہ می دیدیم پس مستلم است</p>
<p>دینا پیمانہ پر از شراب سے تو واضع کرنا شراب  <b>سهمانه زون</b> مصدر اصطلاحی - بقول آصفی (عربی) بدست من آستین برافشاند پیمانہ          و بگرگنایه از شراب خوردن (باقر کاشی) چیزی آفتاب شکست (ارو) شراب مینا -</p>	<p>سهمانه زون مصدر اصطلاحی - بقول آصفی (عربی) بدست من آستین برافشاند پیمانہ          و بگرگنایه از شراب خوردن (باقر کاشی) چیزی آفتاب شکست (ارو) شراب مینا -</p>
<p>که ز رسوا شدن آموخته باقر پیمانہ زون بر سر (الف) سهمانه کش          بازار دگر هیچ مؤلف عرض کند که موافق (ب) سهمانه کشی          قیاس متعلق بمعنی پیمانہ (ارو) شراب (ج) سهمانه کشیدن از شراب خوار و</p>	<p>دینا پیمانہ پر از شراب سے تو واضع کرنا شراب  <b>سهمانه زون</b> مصدر اصطلاحی - بقول آصفی (عربی) بدست من آستین برافشاند پیمانہ          و بگرگنایه از شراب خوردن (باقر کاشی) چیزی آفتاب شکست (ارو) شراب مینا -</p>
<p>مینا و کیمو پیمانہ خوردن - (ب) حاصل بالمصدر (ج) (حافظ شیرازی)</p>	<p>مینا و کیمو پیمانہ خوردن - (ب) حاصل بالمصدر (ج) (حافظ شیرازی)</p>

مطلب طاعت و پیمان درست از من مست **ا** اسم فاعل ترکیبی است (میرزا شفیق خلیف شریف خان  
 که به پیمان کشتی شهره شدم روز است **ب** صاحب **س**) دردی کش باوه محبت ما نیم **ب** پیمان گسار  
 مؤید هم این را یعنی سبک کشتی و شراب نوشی آورد **ن** نیم الفت ما نیم **ب** صاحب آصفی بسند بالا **ب** هم  
 و **ج** بقول بحر و بهار یعنی شراب خوردن **د** قائم کرده از معنی ساکت بخمال ما اگر چه یعنی شراب  
 سلیم **س**) در عشق دل پیاله چوستانه می کشد **خ** خوردن موافق قیاس است ولیکن بخیر از **الف**  
 در آتش است لاله و پیمان می کشد **م** مؤلف استعمال مشتقات این مصدر در محاوره عجم کم یافت  
 عرض کند که **الف** اسم فاعل ترکیبی است **پ** مخفی سباده پیمان در اینجا یعنی شراب است **ارو**  
 موافق قیاس **ارو** **ل** شراب خوار **الف** شراب خوار **ب** شراب پینا

**ب** شراب خواری **ج** شراب پینا - **پیمان** لبریز شدن **اصطلاحی بقول بحر و بهار**

**پیمان** گرفتن **اصطلاحی** - یعنی شراب **گنایه** از نام شدن روزی به آخر رسیدن عمر و مردن  
 خوردن **م** مؤلف عرض کند که موافق قیاس است **محسن تاثیر** در آرزوی تو پیمان اش شود

که پیمان به جای شراب را گفته اند **ظهوری** **س** لبریز کسی که کرد ترا دست در گم گستاخ **د**  
 برکناری دل بیک پیمان مست افتاده بود **د** **م** مؤلف عرض کند که این مختلف **پیمان** عملی  
 بخودی پیمان دیگر گرفت **د** **ارو** شراب پینا شدن است **ارو** **د** و کیهو پیمان پر شدن

**الف** **پیمان** گسار **اصطلاح** **الف** **پیمان** نوشیدن **استعمال** بقول بحر و بهار

**ب** **پیمان** گسار **د** بقول بحر و بهار **ارو** **د** و آنند کنایه از شراب خوردن **م** مؤلف عرض

پیمان کش یعنی شراب خوار **م** مؤلف عرض کند که **د** موافق قیاس است که پیمان یعنی شراب

(۸۷۶۶)

<p>بجایش گذشت (میرزا معرفرت ۵) نمیدانم (ار و و) نپوانا پیمایش کرانا -</p>	<p>بجایش گذشت (میرزا معرفرت ۵) نمیدانم (ار و و) نپوانا پیمایش کرانا -</p>
<p>نچا پیمانه می نوشد که باز امشب بکباب دل نیک</p>	<p>نچا پیمانه می نوشد که باز امشب بکباب دل نیک</p>
<p>سوداست از گلگشت مهتابش (ار و و) علی کننده چون باده پیمای و بادیه پیمای و شب</p>	<p>سوداست از گلگشت مهتابش (ار و و) علی کننده چون باده پیمای و بادیه پیمای و شب</p>
<p>شراب پینا - پیمای و امثال آن مؤلف عرض کند که این</p>	<p>شراب پینا - پیمای و امثال آن مؤلف عرض کند که این</p>
<p>پیمانه یافتن مصدر اصطلاحی - صاحب همان تسامح محققین است که صراحت آن بر</p>	<p>پیمانه یافتن مصدر اصطلاحی - صاحب همان تسامح محققین است که صراحت آن بر</p>
<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض لفظ پیمای کرده ایم اصلا این لغت معنی فاعلی</p>	<p>اصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض لفظ پیمای کرده ایم اصلا این لغت معنی فاعلی</p>
<p>کند که معنی شراب یافتن است که پیمانه یعنی شراب</p>	<p>کند که معنی شراب یافتن است که پیمانه یعنی شراب</p>
<p>بجایش گذشت (شانی شهدی ۵) در خوشاش تخطائی زائده در آخر لفظ پیماست و دیگر هیچ</p>	<p>بجایش گذشت (شانی شهدی ۵) در خوشاش تخطائی زائده در آخر لفظ پیماست و دیگر هیچ</p>
<p>زخم در سر کجا میخانه یابیم بگر از بهت دروی (ار و و) دکیو پیمای -</p>	<p>زخم در سر کجا میخانه یابیم بگر از بهت دروی (ار و و) دکیو پیمای -</p>
<p>شان پیمای یابیم (ار و و) شراب پانا - پیمایش اصطلاح - بقول رشیدی و آند</p>	<p>شان پیمای یابیم (ار و و) شراب پانا - پیمایش اصطلاح - بقول رشیدی و آند</p>
<p>پیماییدن بقول بجر بالفتح متعدی همیون</p>	<p>پیماییدن بقول بجر بالفتح متعدی همیون</p>
<p>کامل التصرفی) مضارع این پیمایند صاحب</p>	<p>کامل التصرفی) مضارع این پیمایند صاحب</p>
<p>سوار و این را بمعنی مساحت فرمودن گفته مؤلف</p>	<p>سوار و این را بمعنی مساحت فرمودن گفته مؤلف</p>
<p>عرض کند که تسامح اوست بلکه مساحت دادگی سیت -</p>	<p>عرض کند که تسامح اوست بلکه مساحت دادگی سیت -</p>
<p>و پیمایش کنانیدن است - مرکب از همان پیمای</p>	<p>و پیمایش کنانیدن است - مرکب از همان پیمای</p>
<p>که بجایش گذشت و نون زائد و تخطائی معروف</p>	<p>که بجایش گذشت و نون زائد و تخطائی معروف</p>
<p>بقاعده ترکیب معاصر متعدی و علامت مصدر ترکیب نمی شود چنانکه دشت پیمائی بمعنی پیمایش</p>	<p>بقاعده ترکیب معاصر متعدی و علامت مصدر ترکیب نمی شود چنانکه دشت پیمائی بمعنی پیمایش</p>

(۱۳۰۹۰۰۰۰)

دلهوری (س) من و شوخی و دشت پیمانی و دیکھو پیو پیو

لخم زلفش از شکن برگشت (ارو) دیکھو پیو پیو  
پیمبر اقل و عا برای خود کند مثل

سما شدن | مصدر است که محققین مساوی صاحب خزینة الامثال ذکر این کرده از معنی و

این را ز نوشته اند مؤلف عرض کند که مرکب محل استعمال ساکت مؤلف عرض کند که محققیت

است از پیمای که بجایش گذشت و متعلق بهی این بر (پیمبر اقل و عا برای خود کند) بیان کرده

سوم پیمایا تختانی زائد است چنانکه و فاء و و این مرادف آنست (ارو) دیکھو پیو پیو

و عطا و عطای و تختانی ثانی حسب قواعد وضع دعا برای خود کند

مصدر و در آخرش علامت مصدر مرکب کرده پیمودن | بقول بحر بوزن فرسودن (د) معنی

معنی پیمودن و شامل بر همه معانی که می آید و پیمایش کردن غلّه و امثال آن به پیمانه و (۲)

گذشت حاصل بالمصدر زمین است و پیمایش علی کردن زمین همراه رفتن و (۳) خوردن و آشامیدن

پیمودن که می آید متعلق باین هم باشد (ارو) و (۴) اندازه کردن و (۵) عرض دادن و

پیمایش کرنا - ناپا - ویکھو پیو پیو - می فرماید که کامل التصریف است و مفسر این

پیمبر اصطلاح - بقول بحر و اندورشیدی (پیماید) صاحب رشیدی بر معروف قانع و پیماید

مختلف پیماید که گذشت مؤلف عرض کند که نوادر بر معنی مساحت کردن قناعت کرده که متعلق

مواضع قیاس - اسم فاعل ترکیبی است یعنی پیماید به معنی چهارم از معانی بالاست صاحب موارد

پیام و این مخصوص است با پیغمبر خدای تعالی باشد بجز هر پنج معانی بالامی فرماید که (۶) ساختن -

و مراحت یا نخذ مبدرا نچا کرده ایم (ارو) چنانکه (لاف پیمودن) و (۷) زنده داشتن

<p>چنانکه (شب پیودن) و (۸) گذرانیدن چون پیش کرنا (۶) بنا کرنا (۷ و ۸) گذارنا بکرنا (عمر پیودن) و (۹) سرودن چون (نغمه پیودن) (۹) گانا -</p>	<p>چنانکه (شب پیودن) و (۸) گذرانیدن چون پیش کرنا (۶) بنا کرنا (۷ و ۸) گذارنا بکرنا (عمر پیودن) و (۹) سرودن چون (نغمه پیودن) (۹) گانا -</p>
<p>مؤلف عرض کند که ما معنی هفتم را داخل معنی ششم پیودن آبادی   مصدر اصطلاحی - یعنی</p>	<p>مؤلف عرض کند که ما معنی هفتم را داخل معنی ششم پیودن آبادی   مصدر اصطلاحی - یعنی</p>
<p>و اینیم که (شب پیودن) هم بمعنی شب گذارون عرض دادن و پیش کردن آبادی حاصل این آبادی می توان گرفت و در معنی ششم کردن و زردن هم کردن است - صاحبی از تبدیل معنی تخم پیودن شامل با بحد این مصدر است مرادف (پیمائیدن) این را آورده مؤلف عرض کند که اگر چه از</p>	<p>و اینیم که (شب پیودن) هم بمعنی شب گذارون عرض دادن و پیش کردن آبادی حاصل این آبادی می توان گرفت و در معنی ششم کردن و زردن هم کردن است - صاحبی از تبدیل معنی تخم پیودن شامل با بحد این مصدر است مرادف (پیمائیدن) این را آورده مؤلف عرض کند که اگر چه از</p>
<p>که گذشت و بحالت ترکیب از هر دو مصدر جمله سزا استمالش مصدر پیمائیدن ظاهر می شود و معانی بالا پیدای می شود و اسم این مصدر هم همان</p>	<p>که گذشت و بحالت ترکیب از هر دو مصدر جمله سزا استمالش مصدر پیمائیدن ظاهر می شود و معانی بالا پیدای می شود و اسم این مصدر هم همان</p>
<p>پیمای که بجایش گذشت اصل این پیمایدن بود الف (س) یافته کنج عشق آبادی پدید بر جهان خراب</p>	<p>پیمای که بجایش گذشت اصل این پیمایدن بود الف (س) یافته کنج عشق آبادی پدید بر جهان خراب</p>
<p>بدل شد به و او چنانکه تاغ و توغ و این کامل است پیمایم پو صاحب نو اور سکندری خورد که این نیست چنانکه صاحب بحر نوشته بلکه سالم التصریف را بذیل پیمائیدن جاداد که سعیدی بد و مفعول</p>	<p>بدل شد به و او چنانکه تاغ و توغ و این کامل است پیمایم پو صاحب نو اور سکندری خورد که این نیست چنانکه صاحب بحر نوشته بلکه سالم التصریف را بذیل پیمائیدن جاداد که سعیدی بد و مفعول</p>
<p>است که غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید و است (ار و و) آبادی پیش کرنا آباد بنا نام پیماید که بالاند کوشه مضارع این نیست بلکه پیماید</p>	<p>است که غیر ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید و است (ار و و) آبادی پیش کرنا آباد بنا نام پیماید که بالاند کوشه مضارع این نیست بلکه پیماید</p>
<p>پیمائیدن است که گذشت تسلیم و بی غوری محققین عرض دادن اضطراب کسی یعنی مضطرب کردنش مصادراست که پیماید را مضارع این فهمیدند صاحب موار و در این تبدیل معنی تخم پیودن کرده</p>	<p>پیمائیدن است که گذشت تسلیم و بی غوری محققین عرض دادن اضطراب کسی یعنی مضطرب کردنش مصادراست که پیماید را مضارع این فهمیدند صاحب موار و در این تبدیل معنی تخم پیودن کرده</p>
<p>(ار و و) (۱) ناپنا (۲) طے کرنا چلنا (۳) پیماید مؤلف عرض کند که از سند پیش کرده اش مصدر (۴) اندازه کرنا - پیمائیدن کرنا (۵) ظاهر کرنا پیمائیدن پیدا است - پیودن عیبی ندارد که</p>	<p>(ار و و) (۱) ناپنا (۲) طے کرنا چلنا (۳) پیماید مؤلف عرض کند که از سند پیش کرده اش مصدر (۴) اندازه کرنا - پیمائیدن کرنا (۵) ظاهر کرنا پیمائیدن پیدا است - پیودن عیبی ندارد که</p>

پہر و کی است (ظہوری سے) بر ظہوری دو	پہر و کی است (ظہوری سے) بر ظہوری دو
-------------------------------------	-------------------------------------

بیتابی پابریکون اصطراب پیمایم پ صاحب	بیتابی پابریکون اصطراب پیمایم پ صاحب
--------------------------------------	--------------------------------------

نوادریکندری خورد کہ این سذران بذیل پیمانید	نوادریکندری خورد کہ این سذران بذیل پیمانید
--	--

آورد کہ متعدی بد و مفعول گذشت حاصل این	آورد کہ متعدی بد و مفعول گذشت حاصل این
--	--

مصدر مرکب سکون را مضطرب کردن است	مصدر مرکب سکون را مضطرب کردن است
----------------------------------	----------------------------------

(ارود) مضطرب کرنا۔	(ارود) مضطرب کرنا۔
--------------------	--------------------

ممودن پادو   مصدر اصطلاحی مراد	ممودن پادو   مصدر اصطلاحی مراد
--------------------------------	--------------------------------

پیودن شراب کہ می آید (حسن مروی سے)	پیودن شراب کہ می آید (حسن مروی سے)
------------------------------------	------------------------------------

بادہ بسیار پیما ساقی پاد کو دماغی کہ کسی مست شود	بادہ بسیار پیما ساقی پاد کو دماغی کہ کسی مست شود
--	--

پو (ارود) دیکھو پیودن شراب۔	پو (ارود) دیکھو پیودن شراب۔
-----------------------------	-----------------------------

پیودن بروجر   مصدر اصطلاحی علی	پیودن بروجر   مصدر اصطلاحی علی
--------------------------------	--------------------------------

کردن بروجر صاحب موار و ذکر این بذیل	کردن بروجر صاحب موار و ذکر این بذیل
-------------------------------------	-------------------------------------

معنی دوم پیودن کرده مؤلف عرض کند کہ	معنی دوم پیودن کرده مؤلف عرض کند کہ
-------------------------------------	-------------------------------------

موانفی قیاس است (صائب سے) مراد خود	موانفی قیاس است (صائب سے) مراد خود
------------------------------------	------------------------------------

سدف در بستن لب دیدہ ام پاد ورنہ با چون	سدف در بستن لب دیدہ ام پاد ورنہ با چون
--	--

پروجر پیودہ ایم پ (ارود) خشکی اور پ پرتہ تو آنکہ جلوہ پیودہ پ (ارود) جلوہ	پروجر پیودہ ایم پ (ارود) خشکی اور پ پرتہ تو آنکہ جلوہ پیودہ پ (ارود) جلوہ
---	---

تری کوٹے کرنا۔	ظاہر کرنا جلوہ پیدا کرنا۔ و خلقت میں
----------------	--------------------------------------

**پیمودن جواب**

اصطلاحی یعنی

کردن راه صاحب موارذ که این بذیل معنی

عرض دادن جواب مؤلف کند که معنی

دوم پیمودن کرد مؤلف عرض کند که سندش

موارذ ذکر این بذیل معنی پنجم پیمودن کرده مراد

از جواب دادن است (جمهوری ۵) بسنن

مستعلق به مصدر پیمایدن است عیبی ندارد که

بگوشد خاموشی بجز بر سواش جواب پیمایم

گویت بود چشم انتظار که همچو میل سر مره عاشق

صاحب نوادر سکندری خورد که این سند را

راه پیمودی کشیم (ار و و) راسته طے کرنا

بذیل مصدر پیمایدن نوشت که متعدی بد و مفعول

مستعلق به مصدر پیمایدن

**پیمودن رقم بر کتاب**

اصطلاحی

است و نق آنست که مستعلق به مصدر پیمایدن

است و با پیمودن هم تعلق ندارد ولیکن عیبی

رقم زدن است مؤلف عرض کند که صاحب

نیست که پیمایدن و پیمودن هر دو یکی و متعدی

موارذ ذکر این بذیل معنی پنجم پیمودن کرده و

بیک مفعول است (ار و و) جواب دینا

سندش مستعلق به مصدر پیمایدن است عیبی

**پیمودن حوصله**

اصطلاحی یعنی

مزارد که هر دو یکی است صاحب نوادر سکندری

ظاهر کردن حوصله باشد (جمهوری ۵) این

خورد که این سند را بذیل مصدر پیمایدن جا

حوصله بر قطره گننام که پیمودیم خواهیم که بدریم

که متعدی بد و مفعول است (جمهوری ۵) شرح

نام بر آید مؤلف عرض کند که موافق قیاس استنغم از ان بنش است با که رقم بر کتاب

است (ار و و) حوصله پیدا کرنا

پیمودن راه اصطلاحی یعنی

پیمایم (ار و و) لکنا رقم کرنا

**پیمودن راه**

اصطلاحی یعنی

پیمودن سر مره چشمه

اصطلاحی

(جمهوری ۵)

بمعنی عرض و اذن سرمه بر چشم مؤلف عرض کند **چمپوون شنب** مصدر اصطلاحی بمعنی  
 که صاحب موار و ذکر این بذیل معنی پنجم چمپوون کرده و داشتن شنب - صاحب موار و ذکر این بذیل  
 و سندش متعلق به مصدر پمایدن است - عیبی معنی هفتم چمپوون کرده **مؤلف** عرض کند که شنب  
 نذار که هر دو یکی است و حاصل این سرمه در چشم متعلق به مصدر پمایدن است عیبی نذار که  
 کردن است تا بیانی را بفراید (ظهوری سه) هر دو کیفیت و مقصود ازین مصدر شنب بیدار  
 نه توان دیدنش به بیداری و سرمه بر چشم خواب بودن است و شب را به بیداری گذاشتن و جا  
 سپایم و صاحب نوادر سکندری خود و که این وار و که این را متعلق بمعنی هشتم چمپوون گیریم که حال  
 سند را بذیل پمایدن نوشت که متعدی بدو **نخند سه** تا بفریاد آدمیم از ناله شبهای خویش  
 است (ارو) سر مالگانا - کو پرستی میکن ز زنجوران شب پیمای خویش و  
**چمپوون سوال** مصدر اصطلاحی بمعنی (ارو) شب بیدار رہنا ہونا -  
 پیش شدن سوال است **مؤلف** عرض کند که **چمپوون شراب** مصدر اصطلاحی بمعنی  
 متعلق به معنی پنجم چمپوون و سندی که بدست آمد شراب خوردن - صاحب موار و ذکر این بذیل  
 متعلق به مصدر پمایدن است عیبی نذار که معنی سوم چمپوون کرده **مؤلف** عرض کند که  
 هر دو کیفیت (ظهوری سه) تناقل گرچه هر دو موافق قیاس است ولیکن سندش متعلق به مصدر  
 در میان می آنگذ خود را پاره پیماید سوال یک پمایدن است عیبی نذار که هر دو یکی است  
 نکا هم بی جواب امشب **سوال** (ارو) صاحب نوادر سکندری خود و که این سند را  
 پیش ہونا - بذیل پمایدن نوشت که متعدی بدو **مؤلف** عرض کند که

(۱۰۰۵۱)

<p>(ظهوری) چون بیادت شراب پیامیم بود (۵) تا چشم بهم زدیم این چرخ کی بود با هفتاد      اگر بوده ناب پیامیم (۶) (ار دو) شراب پنا - و دو سال عمر بر ما پیود (۶) (ار دو) عمر گزارنا  <b>پیودن صرصر بر نقاب</b>   مصدر اصطلاحی</p>	<p>بمعنی عرض دادن صرصر بر نقاب - صاحب موارد      ذکر این بذیل معنی پنجم پیودن کرده <b>مؤلف</b> عرض      کند که مراد از حرکت دادن و برداشتن نقاب و از سندش مصدر پیمایدن پیدا است عیبی      است و سند پیش کرده او متعلق بمصدر پیمایدن ندارد که هر دو یکی است (جامی) غریزه صرصر      عیبی ندارد که هر دو یکی است (ظهوری) هر گفتم ای نگور ای با بر و بر مالک این قیمت      نمودنش بعبده آن با صرصری بر نقاب پیامیم بر پیامی (۶) (ار دو) قیمت پیش کرنا -</p>
<p>صاحب نوادر سکندری خورده که این سند را  <b>پیودن لاف</b>   مصدر اصطلاحی یعنی      بذیل پیمایدن نوشت که مستعدی بد و مفعول است      (ار دو) نقاب کو حرکت دینا - اثما وینا - لاف زدن است - صاحب موارد و بذیل معنی  <b>پیودن عمر بر کسی</b>   مصدر اصطلاحی یعنی      گذرانیدن و گذاشتن عمر - صاحب موارد ذکر مصدر پیمایدن است عیبی ندارد که هر دو      این بذیل معنی ششم پیودن کرده <b>مؤلف</b> عرض یکی است (کمال اسمعیل) چه عذر خواهیم      کند که سند پیش کرده اش متعلق بمصدر پیمایدن ازین لافها که پیودم که که طبع من چو قلان است      است عیبی ندارد که هر دو یکی است (وجهی) گرد و خاطر م بهان (۶) (ار دو) لاف مارا -</p>	<p>بمعنی عرض دادن صرصر بر نقاب - صاحب موارد      ذکر این بذیل معنی پنجم پیودن کرده <b>مؤلف</b> عرض      کند که مراد از حرکت دادن و برداشتن نقاب و از سندش مصدر پیمایدن پیدا است عیبی      است و سند پیش کرده او متعلق بمصدر پیمایدن ندارد که هر دو یکی است (جامی) غریزه صرصر      عیبی ندارد که هر دو یکی است (ظهوری) هر گفتم ای نگور ای با بر و بر مالک این قیمت      نمودنش بعبده آن با صرصری بر نقاب پیامیم بر پیامی (۶) (ار دو) قیمت پیش کرنا -</p>

**سیمودن نغمه**

مصدر اصطلاحی - یعنی

بمعنی عرض دادن نور بر آفتاب مؤلف گوید که

**سیمودن نغمه مولف**

عرض کند که صاحب موافق

صاحب موافق و ذکر این بذیل معنی پنجم سیمودن کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

**سیمودن نغمه پنجم**

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

مقصودش خیرین نباشد که آفتاب را مشهور کرده

(۱۳۹۰۴)

ساحب نوادرسکندری خورد که این سدران بدل خویش به پیوند زمان با مؤلف عرض کند که	مصدر پیمانیدن نوشت که مستعدی بد و معقول موافق قیاس است (ارو) و دیگر پیمانید
است (ارو) هوس کرنا -	پسین ابران است که برینگی می آید (ارو)

**پیموده شدن مرحله** مصدر اصطلاحی -

بمعنی طی کرده شدن مرحله متعلق به معنی دوم پیوند	پسینا سگ بقول نویذ یعنی در یک مؤلف عرض کند
است مؤلف عرض کند که موافق قیاس است که دیگر همه محققین اهل زبان و زبانان ازین سکت	(ظهوری سے) کام دو جهان حاصل و تحصیل است
پیموده شد این مرحله وسیل بهانست (ارو) می فرماید که پیاس در رگوند پس بکاف تصفیر در یک	گفتن درست باشد حال این لغت بر زبان معاصرین
مرحله طی کیا جانا -	

**پیمونه** بقول بهار و اند به معنی پیمان مؤلف

عرض کند که سبذل آن چنانکه تاغ و قوغ غامیر معنی بنیاسک نه گیریم که بوجه گذشت چنانکه اسب و اسپا	عجمیت فارسی قدیم باشد ما می گوئیم که چر این را سبذ
(س) پالود جان خویش به پالونه بلا که پیود عمر و صراحت مانندش به در اینجا کرده ایم (ارو) و دیگر بنیاس	

**(الف) پینک**

(ب) بقول برهان و سروری و بهار بر وزن زیر کی (ا) نمودگی باشد یک

**(ب) پینکی**

و آن را بر بی سینه گویند - وارسته گوید که مقدمه خواب و آن پیشتر تریاکی را رود

(رباعی محسن) محسن دائم سرش در سینه زده که از شنبه پورت تا به آدینه زده که با سجده اینر و آشنا  
 نیست سرش که پیشانی او ز پینکی منیه زده که (رباعی باقر کاشی) آن خواجه که چون چراغ یک آب  
 نخورد که تا بود کسی زیر پوش فیض نبرد که مانند چراغی که بود کم روشن که از اول عمر پینکی زده تا در

ہم او کوید کہ (۲۱) صاحب این حالت نیز ولیکن خاص بر این معنی دانستن و انکار از معنی اول نمودن  
 خلاف جمهور است خان آرزو بذیل ج ذکر الف ہم کرده می فرماید حالت مذکور را گویند  
 و ب صاحب حالت را نام است (شاعر) اوقاد و پوچوز متقشر گجہ چرت و از آستین و  
 یا چہ تنبان پینکی و مؤلف عرض کند کہ اتفاق داریم با خان آرزو و در اسناد بالاحتیاتی  
 آذرب را یای وحدت می دانیم و الف حالاً ہم بزبان معاصرین عجم بدین معنی مستعمل ولیکن شک  
 نیست کہ استعمال ب ہم معنی اول است چنانکہ در (پینکی زدن) می آید مخفی مباد کہ پین با کسر در فارسی  
 قدیم بمعنی غفلت و لغت زرد و پارتی است و دستوران معاصر زردشت تصدیق این می کنند پس  
 الف بکاف تصغیر بمعنی غفلت خفیف باشد و در (ب) یای نسبت گرفتن خلاف ذوق است۔  
 (ارو) الف پینک۔ بقول آصفیہ ہندی۔ اسم مؤنث۔ ایون یا پوست کے نشہ کی غنودگی  
 ایون کی اونگہ آب فرماتے ہیں کہ یہ لفظ فارسی میں پینکی پایا جاتا ہے مؤلف عرض کرتا ہے کہ  
 آپ نے حق تحقیق ادا نہیں کیا پینک بھی فارسی ہے (ج) (۱) و کیو پینک (۲) پینکی اس شخص کو  
 کہہ سکتے ہیں جو بحالت پینک ہو۔

الف) پینکی زدن	صدر اصطلاحی۔ غفلت خفیف آمدن و (ب) اس پر فاعل ترکیبی
ب) پینکی زدن	صاحب آصفی ذکر است کہ بہار و کرش کردہ (باقر کاشی) (۲) ریزو
الف کردہ از معنی ساکت و از باقر کاشی ہندی	زدہانش آب حیوان پگرو و ہر گاہ پینکی زدن
پیش می کند کہ بر پینکی ما گذشت مؤلف عرض	بنیال ماجادار و کہ در سند بالایای وحدت گیم
کند کہ الف را (پینک زدن) دانیم معنی در	(ارو) الف پینک میں ہونا لب، چیک میں مبتلا

**پینو** بقول برهان و سراج و جامع بانون بر وزن لیمو (۱) کشک باشد که دوغ ترش خشک شده و بعضی اقط و بترکی قروت خوانند و (۲) ماست چکیده که روغن آن را گرفته باشند صاحب چهارمیه بر معنی کشک قانع (رفیع الدین لبنانی) ترا نظیر گوید چرا که نشنیده است به حدیث پیماست پینو و شکل کعب غزال یک صاحبان رشیدی و سروری و ناصری همزبانش (شمس فخری) تو چون شهید و نباتی و سودت با بود سخت و ترش مانند پینو **مؤلف** عرض کند که اسم جامد فارسی زبان (ارو) (۱) خشک دبی و کجور این (۲) سکه بقول آصفیه فارسی اسم مذکر تازه نکلا پوخته شود اگر کجا گم جهاک گمکن -

**پینوک** بقول برهان و رشیدی و سروری **پینو** و بقول برهان و سروری با و او بر وزن و اتند و جامع بسکون کاف یعنی پیوست که را **پینو** آتش کشک و آتش قروت را گویند چه و قروت و کشک باشد **مؤلف** عرض کند که این معنی آتش است **مؤلف** عرض کند که رافزید علیہ آن دانیم زیادت کاف زائد (ارو) موافق قیاس قلب اضافت (ارو) **پینو** و کجور پیوستگی آتش مؤنث -

**پینو** بقول برهان بر وزن کینه (۱) پارچه باشد که بر نقش و جامه و خرقة دوزند و (۲) پوست و پا و اعضا را نیز گویند که بسبب کار کردن سخت و سطر باشد صاحب ناصری نسبت معنی اول گویند که بعضی وصله نامند که بسبب وصل دو پارچه شکافه گردد و این در اصل (پینه) بود بفتح بای فارسی و کسر نون یعنی چیزی که در پی چیزی می نهاده اند و آن را (در پی) نیز گویند که بعضی (در پی) بر وزن فربی دانسته اند و خطاست ذکر معنی دوم هم کرده بسیار و ارسته بر معنی دوم قانع و

گویند کہ خراشیدگی سیاہ و سخت باشد (حکیم شنائی ۵) یکی مشت در کارم از کیسہ کرد و پیکر مچون  
شتر سینه ام پینہ کرد و پیکر خان آرزو در سراج بر معنی اول قناعت کرد و مؤلف عرض کند کہ مخند  
بیان کرد و ناسری موافق قیاس و معنی اول حقیقی است و دوم مجاز آن (ارو ۱) وہ  
تھکلی جو لباس یا جو تکی مین لگاتے ہیں۔ مونث۔ یا وہ کپڑے کی دہتی جو سیون کے پشت سے  
اس لئے لگا کر سیتے ہیں کہ کپڑا سیون سے ترک نہ جائے۔ مونث۔ (۲) جسم کا وہ موٹا چمڑا جو کام  
کی وجہ سے موٹا اور سخت ہو گیا ہو۔ گٹھا۔ مذکر۔

<p><b>پی نہادون</b> استعمال۔ بقول آصفی (۱) بنا پینہ لستین</p>	<p>مصدر اسطلاحی۔ بقول بحر و بہا</p>
<p>نہادون و (۲) قدم نہادون (معری نیشاپوری کون بہ کون زون سگان چنانکہ باہم بند شود و اسکا (۵) اسکندر آن زمان کہ ہری را نہاد پی پیکر (۵) بر کہن سال شعر تازہ مخوان پیکر کہ دل پینہ پینہ و اشتی ز دولت و اقبال تو خیر و (منطامی ۵) وار و (ناظم تبریزی ۵) پینہ بستہ است</p>	<p>کون بہ کون زون سگان چنانکہ باہم بند شود و اسکا (۵) اسکندر آن زمان کہ ہری را نہاد پی پیکر (۵) بر کہن سال شعر تازہ مخوان پیکر کہ دل پینہ پینہ و اشتی ز دولت و اقبال تو خیر و (منطامی ۵) وار و (ناظم تبریزی ۵) پینہ بستہ است</p>
<p>بہر سخت گاہی کہ نہاد پی پیکر گہداشت آئین کسری خصیہ ہر دو پیکر از حاکم کون کون وہ اند پیکر و کی پیکر مؤلف عرض کند کہ ہر دو معنی موافق عرض کند کہ واقع شدن سختی در جانی از اعضا جو قیاس (ارو ۱) (۱) نیو جانایا ڈالنا بقول گلغتی جلد پلر ز تعریف محققین بالا خوب نیست</p>	<p>بہر سخت گاہی کہ نہاد پی پیکر گہداشت آئین کسری خصیہ ہر دو پیکر از حاکم کون کون وہ اند پیکر و کی پیکر مؤلف عرض کند کہ ہر دو معنی موافق عرض کند کہ واقع شدن سختی در جانی از اعضا جو قیاس (ارو ۱) (۱) نیو جانایا ڈالنا بقول گلغتی جلد پلر ز تعریف محققین بالا خوب نیست</p>
<p>آصفیہ طرح افگندن کا ترجمہ۔ پنا ڈالنا۔ بنیاد (ارو ۱) گٹھا پڑ جانا۔ اعضا کا کوئی مقام ڈالنا یا رکھنا (حالی ۵) اگر شہر مین کوئی مسی کثرت کار وغیرہ سے مثل مٹی کے سخت ہو جانا بناوے پیکر تو فردوس مین نیو اپنی جاوے پیکر</p>	<p>آصفیہ طرح افگندن کا ترجمہ۔ پنا ڈالنا۔ بنیاد (ارو ۱) گٹھا پڑ جانا۔ اعضا کا کوئی مقام ڈالنا یا رکھنا (حالی ۵) اگر شہر مین کوئی مسی کثرت کار وغیرہ سے مثل مٹی کے سخت ہو جانا بناوے پیکر تو فردوس مین نیو اپنی جاوے پیکر</p>
<p>(۲) قدم رکھنا۔</p>	<p>ظاہر و سخت باطن مؤلف عرض کند کہ ان</p>

<p>مسد رگ گذشته یعنی اسم مفعول یعنی از اعضا جانی که و موافق قیاس (اروو) و درزی یا</p> <p>بوجه کثرت کار و غیر ذلک سخت شده باشد (صائب) موی جو کپرون یا جوتون مین پارچه یا چترے</p> <p>(س) دلبهای بته پینه ابیای روزگار و از انهن کی تھگی لگای - نذکر -</p>	<p>پلنگ کندجوی خون روان (اروو) گشای پینه زدن   مسد را اصطلاحی بهار</p> <p>پژاها مقام جسم - نذکر -</p>
<p>بذکر این از معنی ساکت و صاحب اند نقل نجاش</p> <p>پینه دوز اصطلاح - بقول بحر و بهار و نذکر مؤلف عرض کند که معنی درست کردن</p> <p>کسی که پارچه بر کفش و جامه و خرقه و امثال آن پینه در پارچه و کفش (علی خراسانی س) در</p> <p>دوزو (سینی س) در و لم از پینه دوزی بود صدرنگ نایب نظرم دم را بکبر عشاق تو بر جامه</p> <p>زخم بی شمار پانجه او زخم پنهان مرا کرد آشکار خود پینه زنده (اروو) تھگی لگای بقول آصفیه</p> <p>مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است پیوند لگانا - جوژ لگانا - رقعہ و دختن کا ترجمہ -</p>	<p>پینه زدن اصطلاحی بهار</p> <p>پینه دوز اصطلاح - بقول بحر و بهار و نذکر مؤلف عرض کند که معنی درست کردن</p> <p>کسی که پارچه بر کفش و جامه و خرقه و امثال آن پینه در پارچه و کفش (علی خراسانی س) در</p> <p>دوزو (سینی س) در و لم از پینه دوزی بود صدرنگ نایب نظرم دم را بکبر عشاق تو بر جامه</p> <p>زخم بی شمار پانجه او زخم پنهان مرا کرد آشکار خود پینه زنده (اروو) تھگی لگای بقول آصفیه</p> <p>مؤلف عرض کند که اسم فاعل ترکیبی است پیوند لگانا - جوژ لگانا - رقعہ و دختن کا ترجمہ -</p>

مؤلف بقول برهان و جهانگیری و رشیدی و جامع و سراج بمعنی اول و ثانی بواو کشید اگلوخ را گویند که

پارچه پای گل خشک شده باشد و (۲) باثالث مجهول مرئی که آن را رشته گویند که از اعضای آدمی بر

صاحبان سروری و مؤید بر معنی اول قانع صاحب نامری نذکر هر دو معنی گوید که مرض پیودر بلاو

لاستان پارس و بلخ بسیار واقع می شود مؤلف عرض کند که اسم جامع فارسی زبان است

که نار بگویند و آن تاری است سپید - اول آبله ظاهری شود و در و کند همین است پیش خیره

این گویند که تاری سپید گرمی است که در زمین باشد و کوچک تر که بنظر نیاید یا در آب می باشد -

چون در جسم انسان داخل می شود پرورش یافته در مقامی از جسم ظاهری شود و از آبله مذکور سورانی

پیدا شده از ان مقام سر بیرون می آورد و طبایعی هند و بیرون آوردن این کرم سعی می کنند اگر بر بی  
 بیمار شفای یابد و اگر می شکنند بیماریش روزها پنج ورم می کشد (ار و و) نار و بقول آصفیه  
 هندی بیماری رشته. ایک مرض کا نام جس میں آدمی کے بدن پر دانے دانے ہو کر ان میں سے ہلکا  
 سا نکلا کرتا ہے۔ نہرو۔ ناہرو۔ مؤلف عرض کرتا ہے۔ یہ فارسی ہے نہ ہندی۔

<p>سوار بقول مؤید مطبوعہ عدد ہزار را بجوازہ مؤید گوید کہ معنی یہ بالغت عرب گویند مؤ      گویند و ہم او بدون الف (پورا) را ہم ہمین عرض کند کہ موقدہ ہم اصلا لغت عرب نیست      معنی نوشته کہ بجایش می آید و در دیگر نسخ علمی البتہ در موقدہ بہ ہمین معنی گذشت و صراحت      این لغت یافته نمی شود البتہ پور مذکور مؤلف ماخذ ہمد را بنا کرده ایم اگر سزا استعمال این سبک      عرض کند کہ غیر از مؤید مطبوعہ وگیری از محققین فارسی گیر آید تو انیم قیاس کرد کہ مبدل آنست      یا معاصرین علم این لغت را نمی دانند تصرف مطبع چنانکہ تب و تب و دیگر ہمہ محققین و معاصرین علم      نو کشور باشد بدون سزا استعمال اعتبار را نشاء ازین ساکت (ار و و) دیگر ہوارہ کے پہلے      البتہ ہمین لغت بہ موقدہ گذشت و بوجہ سزا استعمال سوار بدن بقول انند بجوازہ فرنگ فرنگ      این را مبدلش تو انیم قیاس کرد و چنانکہ اسب بالفتح والکسر (ا) جواب داون و (و) قبول نمود      و اسب (ار و و) دس ہزار کا عدد و مذکر مؤلف عرض کند کہ بیوازیہ موقدہ اقل وزا      سوارہ بقول مؤید مطبوعہ غریب و تنہا و ہمینی ہوز آخر ہمینی پاسخ و جواب و اجابت و قبول      بہ بای عربی گویند و این درست تر است و بیوہ گذشت پس اگر ان را اسم مصدر قرار دہیم این      ہم ازین است کذا فی الاواث صاحب انند موقدہ وزای ہوز صحیح و انیم و استعمال این سبک</p>	<p>سوار بقول مؤید مطبوعہ عدد ہزار را بجوازہ مؤید گوید کہ معنی یہ بالغت عرب گویند مؤ      گویند و ہم او بدون الف (پورا) را ہم ہمین عرض کند کہ موقدہ ہم اصلا لغت عرب نیست      معنی نوشته کہ بجایش می آید و در دیگر نسخ علمی البتہ در موقدہ بہ ہمین معنی گذشت و صراحت      این لغت یافته نمی شود البتہ پور مذکور مؤلف ماخذ ہمد را بنا کرده ایم اگر سزا استعمال این سبک      عرض کند کہ غیر از مؤید مطبوعہ وگیری از محققین فارسی گیر آید تو انیم قیاس کرد کہ مبدل آنست      یا معاصرین علم این لغت را نمی دانند تصرف مطبع چنانکہ تب و تب و دیگر ہمہ محققین و معاصرین علم      نو کشور باشد بدون سزا استعمال اعتبار را نشاء ازین ساکت (ار و و) دیگر ہوارہ کے پہلے      البتہ ہمین لغت بہ موقدہ گذشت و بوجہ سزا استعمال سوار بدن بقول انند بجوازہ فرنگ فرنگ      این را مبدلش تو انیم قیاس کرد و چنانکہ اسب بالفتح والکسر (ا) جواب داون و (و) قبول نمود      و اسب (ار و و) دس ہزار کا عدد و مذکر مؤلف عرض کند کہ بیوازیہ موقدہ اقل وزا      سوارہ بقول مؤید مطبوعہ غریب و تنہا و ہمینی ہوز آخر ہمینی پاسخ و جواب و اجابت و قبول      بہ بای عربی گویند و این درست تر است و بیوہ گذشت پس اگر ان را اسم مصدر قرار دہیم این      ہم ازین است کذا فی الاواث صاحب انند موقدہ وزای ہوز صحیح و انیم و استعمال این سبک</p>
--	--

<p>فاری و رای مہلہ بدون سدا استعمال تسلیم نہ کنتیم اگرچہ ہست بر از اوج محل پو برگزشتہ است نہ کنگرہ اش          موخہ بای فارسی و رای مجہد بہ مہلہ بدل می شود از کیوان پانخان آرزو در سراج این را بہ طاک          چنانکہ تب و تب و بزغ و بزغ (ار و و) دانی حطی عوض فوقانی آورده مؤلف عرض کند کہ          جواب دینا (۲) قبول کرنا۔</p>	<p>فاری و رای مہلہ بدون سدا استعمال تسلیم نہ کنتیم اگرچہ ہست بر از اوج محل پو برگزشتہ است نہ کنگرہ اش          موخہ بای فارسی و رای مجہد بہ مہلہ بدل می شود از کیوان پانخان آرزو در سراج این را بہ طاک          چنانکہ تب و تب و بزغ و بزغ (ار و و) دانی حطی عوض فوقانی آورده مؤلف عرض کند کہ          جواب دینا (۲) قبول کرنا۔</p>
<p>سوازل بقول برہان و سروری و ناصر و جامع دانیم کی از معاصرین عجم گوید کہ بزمانہ پیشین          بروزن شیراز شپہ را گویند و آن را مرغ عیسی تعمیر قلعہ از سنگ و آہک نمی شد بلکہ از گل          ہم خوانند (مولوی معنوی ۵) در جہان روح ولای و دیوارگی قدیم در استواری بہتر از          کی گنجد بدن پو کی شود پیو از ہم فرہمای پو سب دیوار سنگی می بود و آثار آن الی الان قائم          سروری صراحت فرید کند کہ بوخہ ہم آمدہ و است کہ پیو استہ ہای قدیم در عالم شکستگی          عرض کند کہ صراحت ماخذ در موخہ کردہ ایم پو اسادہ اند و مانمی توانیم آن را منہدم کرد          ہمین قدر کافی است کہ این مبدل است چنانکہ و نمیدانیم کہ چہ چیز با خاک مخلوط می کردند کہ          اسب و اسب و عجب از محققین کہ ہمین سند این قدر استحکام می داشت نامی گوئیم کہ در آثار          مولوی معنوی را در اینجا ہم نقل کردہ اند (ار و و) قدیمہ ہندوستان ہم این قسم عمارات گلی موجود          دیکھو پیو از کہ پہلے معنی۔ است و می گویند کہ آب و خاک پو ہای کاغذ</p>	<p>سوازل بقول برہان و سروری و ناصر و جامع دانیم کی از معاصرین عجم گوید کہ بزمانہ پیشین          بروزن شیراز شپہ را گویند و آن را مرغ عیسی تعمیر قلعہ از سنگ و آہک نمی شد بلکہ از گل          ہم خوانند (مولوی معنوی ۵) در جہان روح ولای و دیوارگی قدیم در استواری بہتر از          کی گنجد بدن پو کی شود پیو از ہم فرہمای پو سب دیوار سنگی می بود و آثار آن الی الان قائم          سروری صراحت فرید کند کہ بوخہ ہم آمدہ و است کہ پیو استہ ہای قدیم در عالم شکستگی          عرض کند کہ صراحت ماخذ در موخہ کردہ ایم پو اسادہ اند و مانمی توانیم آن را منہدم کرد          ہمین قدر کافی است کہ این مبدل است چنانکہ و نمیدانیم کہ چہ چیز با خاک مخلوط می کردند کہ          اسب و اسب و عجب از محققین کہ ہمین سند این قدر استحکام می داشت نامی گوئیم کہ در آثار          مولوی معنوی را در اینجا ہم نقل کردہ اند (ار و و) قدیمہ ہندوستان ہم این قسم عمارات گلی موجود          دیکھو پیو از کہ پہلے معنی۔ است و می گویند کہ آب و خاک پو ہای کاغذ</p>
<p>سواستہ بقول برہان و سروری و ناصر و جامع رشیدی و موید و جامع بروزن پیراستہ برج قلعہ          و حصار و فصیل (اور فرودی ۵) برج پیو دانند اعلم بحقیقہ الحال با مجہد پیو یعنی اوکش و است</p>	<p>سواستہ بقول برہان و سروری و ناصر و جامع رشیدی و موید و جامع بروزن پیراستہ برج قلعہ          و حصار و فصیل (اور فرودی ۵) برج پیو دانند اعلم بحقیقہ الحال با مجہد پیو یعنی اوکش و است</p>

مخفف شده معلوم می شود (اردو) برج قلعه - مذکر - حصار - مذکر - فصیل - مؤنث -

سوره صاحب انند سوره مؤید گوید که هزار را گویند مؤلف عرض کند که بدون سند استعمال این را تسلیم نکنیم که دیگر همه محققین اهل زبان و زبان دان ازین لغت ساکت اند و معاصرین عجم بهم بر زبان ندارند (اردو) هزار -

سور قبول مؤید یعنی سوار که حدوده هزار است سند استعمال اعتبار را نشاناید که معاصرین عجم و فرماید که بابای عربی نیز گویند کذافی ز فغانگویا - و دیگر محققین زبان دان و اهل زبان ازین ساکت مؤلف عرض کند که مجرد قوش بدون (اردو) دس هزار - و یکوی سوار -

الف) سوز قبول مؤید با و او فارسی و تازی و تختیت معروف که استواری ندارد مؤلف عرض کند که در بعض نسخ قلمی مؤید این لغت موجود است و در بعض نسخ نیست - صاحب محیط این را به الف آخر (سوزا) نوشته گوید که اسم فارسی قسمی از قرصه و بر قرصه هر چه نوشت ما بر آتش کیم ابراهیم نقل کرده ایم و در اینجا اشاره -

ب) سوزه بای سوز آخر است جا دارد که صاحب انند تصحیف های سوز را حذف کرد (ب) اسم جا در فارسی زبان است و الف ظاهر مخففتش (اردو) الف اورب و یکوی شوکیه ابراهیم -

سوس قبول برهان و جهانگیری و رشیدی و (ابن یسین) با عقل کار دیده تجلوت شکایتی جامع کسر اول و او مجبول بر وزن فسوس الی می کردم از شکایت گردون پر فسوس با گفتم یعنی انتظار باشد و (۲) طمع و توقع را نیز گویند ز جور اوست که اصحاب فضل را با عمر غزنی

<p>اندر سپریوس (حکیم سنائی ۱۰۰) تابوی در نگارخانه آهوی چین (۱۰۰) بعد از آن با      کن (۱۰۰) نری هرگز از پیوس و پسند (صاحب نامری برادرش پیوست (۱۰۰) مهر ازین برگرفت و در      بزرگ هر دو معنی بالا گوید که این را (پیوز) هم گویند خان وی بست (۱۰۰) صاحب نامری بزرگ معنی اول      آرزو در سراج بز معنی دوم قانع مؤلف (۱۰۰) می فرماید که (۱۰۰) معنی پیوند و الحاق نیز و آن را      کند که همین نسبت به بای سوخته هم گذشت و ما این را پیوسته نیز گویند و معنی مرکب که مقابل بسبب است      مستدل آن دانیم چنانکه اسب و اسب (ارو) صاحب رشیدی پیوسته را معنی متصل و همیشه      (۱۰۰) دیکو پیوس که چو تھے معنی (۱۰۰) دیکو پیوس گفته می فرماید که برین قیاس پیوست و پیوستن      معنی اول - خان آرزو در سراج نسبت معنی سوم گوید که معنی      پیوست بقول برهان بفتح اول بر وزن اتصال که گویا فعل لازم است و معنی اتصال      نی بست یعنی (۱۰۰) پیوسته که همیشه و دائم و مداوم باشد کتبه نیز درین صورت متعدی باشد و فرماید      و (۱۰۰) معنی پیوند هم که ماضی پیوستن و پیوند کردن که برین قیاس پیوند می فرماید که بدل (پیوست) و الحاق باشد و با اصطلاح محققین وصول است و آن دو حال دارد یکی آنکه پای خود را      از قید تعین بدرجه اطلاق حقیقت یعنی نقطه اش بی پای دیگری بست درین صورت معنی اتصال      به دائره و قطره اش بجای و اصل شد صاحب سرور است و اگر پای دیگری به دیگری بست باشد      بر معنی اول و دوم قانع و نسبت معنی دوم صراحت معنی اتصال کردن بود لیکن معنی مجازی آن قدر      فرید کند که معنی پیوند کرد (طیبر فارسیابی ۱۰۰) از شهرت گرفته که معنی اصلی آن مجبور و متروک      نسیم شمایلت پیوست (۱۰۰) در خوی مجلت است گردیده و نکه برادرش بهار گوید که پیوست و</p>	<p>اندر سپریوس (حکیم سنائی ۱۰۰) تابوی در نگارخانه آهوی چین (۱۰۰) بعد از آن با      کن (۱۰۰) نری هرگز از پیوس و پسند (صاحب نامری برادرش پیوست (۱۰۰) مهر ازین برگرفت و در      بزرگ هر دو معنی بالا گوید که این را (پیوز) هم گویند خان وی بست (۱۰۰) صاحب نامری بزرگ معنی اول      آرزو در سراج بز معنی دوم قانع مؤلف (۱۰۰) می فرماید که (۱۰۰) معنی پیوند و الحاق نیز و آن را      کند که همین نسبت به بای سوخته هم گذشت و ما این را پیوسته نیز گویند و معنی مرکب که مقابل بسبب است      مستدل آن دانیم چنانکه اسب و اسب (ارو) صاحب رشیدی پیوسته را معنی متصل و همیشه      (۱۰۰) دیکو پیوس که چو تھے معنی (۱۰۰) دیکو پیوس گفته می فرماید که برین قیاس پیوست و پیوستن      معنی اول - خان آرزو در سراج نسبت معنی سوم گوید که معنی      پیوست بقول برهان بفتح اول بر وزن اتصال که گویا فعل لازم است و معنی اتصال      نی بست یعنی (۱۰۰) پیوسته که همیشه و دائم و مداوم باشد کتبه نیز درین صورت متعدی باشد و فرماید      و (۱۰۰) معنی پیوند هم که ماضی پیوستن و پیوند کردن که برین قیاس پیوند می فرماید که بدل (پیوست) و الحاق باشد و با اصطلاح محققین وصول است و آن دو حال دارد یکی آنکه پای خود را      از قید تعین بدرجه اطلاق حقیقت یعنی نقطه اش بی پای دیگری بست درین صورت معنی اتصال      به دائره و قطره اش بجای و اصل شد صاحب سرور است و اگر پای دیگری به دیگری بست باشد      بر معنی اول و دوم قانع و نسبت معنی دوم صراحت معنی اتصال کردن بود لیکن معنی مجازی آن قدر      فرید کند که معنی پیوند کرد (طیبر فارسیابی ۱۰۰) از شهرت گرفته که معنی اصلی آن مجبور و متروک      نسیم شمایلت پیوست (۱۰۰) در خوی مجلت است گردیده و نکه برادرش بهار گوید که پیوست و</p>
---	---

پیوسته هر دو معنی همیشه و این مجاز است و معنی (علی نقی کمره) درخت عیش با پیوسته بار آرد  
 متصل به صد باستعمل مؤلف عرض کند که بر محنت پیکندگر بوستان پیر از شاخ خلد پیوستش  
 هیچ یکی از محققین بالا بحقیقت پیوست و حق مؤلف عرض کند که محاوره معاصرین عجب  
 تحقیق اداساخت معنی سوم بیان کرده ناصر ذوق زبان ما برین مقام پیوند کردن را پسندمی  
 اصل است معنی پیوند پیوست هر دو مرادند و پیوست مخصوص است با غیر آن چنانکه با معنی در  
 یکدگر اند این اسم مصدر پیوستن است و آن هم صدوق پیوست کن تا مستحکم شود (ارو) (رو)  
 مصدر (پیوندیدن) که هر دو مصدر یکجای خود پیوست کر ما بقول آصفیه مانا چسبان کرنا  
 می آید و معنی مرکب مجاز باشد و معنی دوم ماضی مطلق مضبوط کرنا مستحکم کرنا

مصدر پیوستن و مراد فرید بریان با اصطلاح **پیوستگان** اصطلاح بقول برهان (۱۱)  
 سالکان مجاز است و بیرون از معنی حقیقی نیست مرکبات را گویند همچو نبات و جماد و حیوان و نبات  
 و معنی اول محقق پیوسته که می آید و حقیقه همین معنی نامری مراحت فرید کند که (۲) اولیا و کلمتین را  
 این قابل بیان بود و شتقات را داخل معنی کردن هم گویند که بمسدا و پیوسته اند (۳) بمعنی خوش  
 ضرورت نداشت (ارو) (۱۱) همیشه و گویو پیوند و اقربا نیز آمده (منه) از پیوستگان  
 پیوسته (۲) پیوستن کا ماضی مطلق و گویو پیوستن (۳) حرم بانای گوی پا یکی دختر می داد قآن بشوی  
 اتصال - قرب - ملاپ - نکر -  
 مؤلف عرض کند که ظاهر جمع پیوسته است

**پیوست کردن** مصدر اصطلاحی بقول بقاعده فارسی که های هوز آخر بدل شد به کاف  
 بحر و بهار معنی پیوند کردن چون درخت را با شاخ فارسی و الف و نون جمع در آخر و کنا به باشد از

<p>معنی اول و دوم و سوم و لیکن در معنی دوم اینقدر مذکر - (مقصد حاصل بودن) حاصل بالمصدر          صراحت لازم و انیم که با اصطلاح تصوف مرادگان <b>پیوستن</b> بقول بجزخ اول و ثانی (۱۱) پیوستن          و مرجمین را گویند با بجه معنی اول عام است و معنی (۲) طوی شدن و داخل گردیدن و قریب          دوم و سوم خاص - (ار و و) (۱۱) پیوندگه بود که پیوند مضارع این و کاش انصرافیه و لیکن</p>	<p>مطایع بود - طے بود - مذکر (۲) اولیای صیغه اسم فاعل نیاید و صاحب نواره این را          مرجمین مذکر (۳) خویش و اقربا مذکر - مرادف پیوندیدن گوید و بجز معنی اول و دوم  <b>پیوستگی</b> استعمال بقول مؤید بجواز قنیه و زنگی می فرماید که معنی (۳) گفتن هم چنانکه گفتن است</p>
<p>وسیلتی و بحسب رای خودش معنی توصل مؤلف سخن از هر دری پیوستم (۴) بستن چنانکه          عرض کند که اسم مصدر پیوستن است یعنی وصل (پیوستن دل در چیزی) و (۵) بر پا کردن چنانکه          و اگر سزا استعمال پیش شود معنی توصل را مجاز و انیم (پیوستن جنگ) و (۶) دوختن و استوار کردن          و بهتر از وسیلت باشد (ار و و) وصل چنانکه (پیوستن نظر) و (۷) نهادن چنانکه (پیوستن          - مطایع - مذکر - تیر و رکمان) صاحب نوادر بر متصل شدن قانع</p>	<p>مطلب مؤلف عرض کند که موافق قیاس است مؤیدی فرماید که بهم شدن و گویند، فلان با فلان          و مرکب اضافی از همان پیوستگی که گذشت و لیکن پیوست یعنی با او ساخت، مؤلف عرض          حالا بر زبان معاصرین عجم استعمال نیست - عرض این است که با دعای مؤید (۸) ساختن با کسی هم - معنی          حصول مقصد گویند (ار و و) حصول مقصد - سبب که این مصدر است که مرکب شد با اسم مصدر</p>
<p><b>پیوستگی مقصد</b> اصطلاح بقول بجز معنی اول صاحب رشیدی بذكر این صراحت معنی نکر و صاحب          بمطلب مؤلف عرض کند که موافق قیاس است مؤیدی فرماید که بهم شدن و گویند، فلان با فلان          و مرکب اضافی از همان پیوستگی که گذشت و لیکن پیوست یعنی با او ساخت، مؤلف عرض          حالا بر زبان معاصرین عجم استعمال نیست - عرض این است که با دعای مؤید (۸) ساختن با کسی هم - معنی          حصول مقصد گویند (ار و و) حصول مقصد - سبب که این مصدر است که مرکب شد با اسم مصدر</p>	<p>مطلب مؤلف عرض کند که موافق قیاس است مؤیدی فرماید که بهم شدن و گویند، فلان با فلان          و مرکب اضافی از همان پیوستگی که گذشت و لیکن پیوست یعنی با او ساخت، مؤلف عرض          حالا بر زبان معاصرین عجم استعمال نیست - عرض این است که با دعای مؤید (۸) ساختن با کسی هم - معنی          حصول مقصد گویند (ار و و) حصول مقصد - سبب که این مصدر است که مرکب شد با اسم مصدر</p>

<p>پیوست (که بجایش گذشت و خلاصت مصدر است)</p>	<p>پیوستن تار   مصدر اصطلاحی - یعنی وصل</p>
<p>بسی فوقانی زائد حذف شده پیوستن شد مرادف</p>	<p>آن مؤلف عرض کند که از مصدر عام (پیوستن)</p>
<p>مصدر پیوندن و کامل التصریف نیست بلکه اسم</p>	<p>چیزی و کسی) موافق قیاس (ظهوری) تار</p>
<p>التصرف است که غیر از ماضی و مستقبل و اسم</p>	<p>قانون جدائی به گستن پیوست به در رک و شیشه</p>
<p>مغول نیامده صاحب بحر سکندری خور و که</p>	<p>جان ناله زار آخ رشده (ار و و) تار کا طنا -</p>
<p>پیوندن و پیوندین را با این متعلق کرد و این را</p>	<p>پیوستن تیر در کمان   مصدر اصطلاحی</p>
<p>هم کامل التصریف دانست معنی دوم حقیقی است</p>	<p>درست شدن و گستن و داخل شدن تیر در</p>
<p>و حقیقتاً این مصدر لازم است چون پیوندن و</p>	<p>کمان متعلق بمعنی دوم پیوستن - بنده این در پیوستن</p>
<p>لیکن در محاوره هم معنی اول هم مستعمل شد که متعدی</p>	<p>نظر می آید مؤلف عرض کند که موافق قیاس</p>
<p>است چنانکه پیوندین و دیگر همه معانی بیان کرده</p>	<p>است (ار و و) تیر کا کمان مین آنا -</p>
<p>صاحب موارد و مجاز آن که صراحت هر یکی در لطفاً</p>	<p>پیوستن جنگ   مصدر اصطلاحی - حساب</p>
<p>می آید و پیوستگی که گذشت حاصل بالمصدر همین</p>	<p>مورد ذکر این بذیل پیوستن کرده که بمعنی بر پا</p>
<p>(ظهوری) پی بریدن نمی توان پیوست به تا کردن جنگ است (سعدی) زنی جنگ</p>	<p>کسی رم نکر در ام نکر و (ار و و) پیوست</p>
<p>کرنای پیوند کرنا - طنا (۲) طلق هونا - پیوست هونا پیش به مؤلف عرض کند که مختلف پیوستن</p>	<p>پیوست باشوی خویش به شایانگه چو رفتش تهدید</p>
<p>منا - داخل هونا (۳) کهنای (۴) باند هونا - پیوست کرنا (۵) است کنا - از جنگ کردن متعلق به</p>	<p>است کنا - از جنگ کردن متعلق به</p>
<p>(۶) استوار کرنا - (۷) رکنا (۸) موافقت کرنا - معنی دوم پیوستن بر سبیل مجاز (ار و و)</p>	<p>معنی دوم پیوستن بر سبیل مجاز (ار و و)</p>

(۱۰۰-۱۰۱)

(۱۰۱-۱۰۲)

جنگ کرنا لڑنا -

متعلق یعنی اول پیوستن است موافق قیاس

**پیوستن دل**

مصدر اصطلاحی - صاحب

(ار و و) نظر جاننا بقول آصفیه نگاه قائم کرنا

توارد بذیل پیوستن ذکر این کرده گوید که یعنی بستن

پیوسته بقول برهان و مؤید و سروری بر

دل در چیزی (میر معری ۷) بران عاقل که او بند

وزن برجسته (۱) یعنی همیشه و دائم و مدام

دل اندر طاعت نیروان باشد شاید گریه پیوندد

(۲) یعنی پیونز شده و در هم بسته و بلافاصله

دل اندر طاعت سلطان **مؤلف** عرض کند

(۳) کسی را نیز گویند که از بسیاری گریستن

که سند بالا متعلق با مصدر پیوندیدن است یعنی

نمی تواند سخن گفتن و اگر گوید گره بر بخشش بفتد -

پیوندیدن دل و طاعت) کتابه از طاعت کرد

صاحب جامع بذكر معانی بالا نسبت معنی دوم

پیوندیدن چیزی با چیزی یعنی چسپانیدن و پیوند

می فرماید که یعنی متصل - صاحب رشیدی بر معنی

گردنش متعلق معنی اول پیوستن (ار و و)

اول و دوم قانع (نوری ۷) با پیوسته از

دل کسی چیز پر لگانا بقول آصفیه دل بستن کا ترجمه

شک حسد پد روی بدخواه تو پوشت پلنگ

و بگوشستن دل -

(ایر خسر و ۷) زان زرو فولاد که پیوسته شد

**پیوستن نظر**

مصدر اصطلاحی - بقول صاحب

راه خصومت زمین بسته شد با صاحب بحر

موارد (بذیل پیوستن) یعنی دو ختن و استوار

بذیل پیوستن ذکر هر سه معنی کرده و بهار بر معنی

گردن نظر (مولانا لسانی ۷) در کان هر گه

اول و دوم قناعت فرموده - صاحب نفرنگ

که بهر قتل من پیوسته تیر پر من نظر بر شست

بشرح هفتمی فقره نامه شت ساسان نخست -

ایر و کان پیوسته ام **مؤلف** عرض کند که

(با پیوسته) را یعنی غیر مرکب آورده مؤلف

<p>عرض کند کہ این اسم مفعول پیوستن است یعنی جث بہون کہتے ہیں۔</p>	<p>عرض کند کہ این اسم مفعول پیوستن است یعنی جث بہون کہتے ہیں۔</p>
<p>چسپیدہ ومعنی دوم حقیقی است ومعنی اول مجاز</p>	<p>چسپیدہ ومعنی دوم حقیقی است ومعنی اول مجاز</p>
<p>آن ومعنی سوم مجاز مجاز (ار و و) پیوستہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ معنی عوارہ</p>	<p>آن ومعنی سوم مجاز مجاز (ار و و) پیوستہ از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ معنی عوارہ</p>
<p>بقول آصفیہ ہمیشہ مدام اور (۲) پیوستہ تلمیح ہمیشہ بودن است (معنی خیشا پوری سے)</p>	<p>بقول آصفیہ ہمیشہ مدام اور (۲) پیوستہ تلمیح ہمیشہ بودن است (معنی خیشا پوری سے)</p>
<p>ملاحظہ ہوا۔ بلافاصلہ متصل (۳) وہ شخص جو کثیر ملک را امینی با عمر او پیوستہ بود ہا امینی آمد سبر</p>	<p>ملاحظہ ہوا۔ بلافاصلہ متصل (۳) وہ شخص جو کثیر ملک را امینی با عمر او پیوستہ بود ہا امینی آمد سبر</p>
<p>گزیدہ سے بات نہ کر سکے۔ مذکر۔</p>	<p>گزیدہ سے بات نہ کر سکے۔ مذکر۔</p>
<p>چون عمر او آمد سبر ہا (ار و و) ہمیشہ رہنا۔</p>	<p>چون عمر او آمد سبر ہا (ار و و) ہمیشہ رہنا۔</p>
<p>د الف) پیوستہ ابرو اصطلاح بقول بجزند پیوستہ شدن استعمال بمعنی متصل شدن</p>	<p>د الف) پیوستہ ابرو اصطلاح بقول بجزند پیوستہ شدن استعمال بمعنی متصل شدن</p>
<p>کشادہ ابرو د ا بیتی کہ ہر دو مصراع آن با ہم است مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس باشد</p>	<p>کشادہ ابرو د ا بیتی کہ ہر دو مصراع آن با ہم است مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس باشد</p>
<p>تعلق داشتہ باشد صاحبان اندو مؤید ہر۔ (حافظ شیراز سے) گوئیے تکند بحث سر زلف تو</p>	<p>تعلق داشتہ باشد صاحبان اندو مؤید ہر۔ (حافظ شیراز سے) گوئیے تکند بحث سر زلف تو</p>
<p>ب) پیوستہ ابرو گویند کہ مختلف پیوستہ ابرو حافظہ پیوستہ شدن سلسلہ بار و ز قیامت</p>	<p>ب) پیوستہ ابرو گویند کہ مختلف پیوستہ ابرو حافظہ پیوستہ شدن سلسلہ بار و ز قیامت</p>
<p>باشد مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است ہا (ار و و) متصل ہونا۔ بلجانا۔</p>	<p>باشد مؤلف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی است ہا (ار و و) متصل ہونا۔ بلجانا۔</p>
<p>۶۱) یعنی کسی کہ ہر دو ابروی او کشادہ نباشد پیوستہ کردن استعمال بقول صاحب</p>	<p>۶۱) یعنی کسی کہ ہر دو ابروی او کشادہ نباشد پیوستہ کردن استعمال بقول صاحب</p>
<p>بلکہ متصل باشد ومعنی اول بر سبیل مجاز (ار و و) آصفی بمعنی پیوند کردن چون درخت را با شاخ۔</p>	<p>بلکہ متصل باشد ومعنی اول بر سبیل مجاز (ار و و) آصفی بمعنی پیوند کردن چون درخت را با شاخ۔</p>
<p>الف و ب) ۱۱) فارسیوں نے اس شعر کو پیوستہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است (کمال</p>	<p>الف و ب) ۱۱) فارسیوں نے اس شعر کو پیوستہ مؤلف عرض کند کہ موافق قیاس است (کمال</p>
<p>ابرو) کہل ہے جس کے دونوں مصرعون میں باہم اصفہانی سے) نوک پیکان ہمہ در چشم دلیران</p>	<p>ابرو) کہل ہے جس کے دونوں مصرعون میں باہم اصفہانی سے) نوک پیکان ہمہ در چشم دلیران</p>
<p>تعلق ہو ۱۲) پیوستہ ابرو وہ شخص جس کی ہر دو غرقہ ہا ہر دو ان غنچہ کہ پیوستہ کنی با عمر ہا (ار و و)</p>	<p>تعلق ہو ۱۲) پیوستہ ابرو وہ شخص جس کی ہر دو غرقہ ہا ہر دو ان غنچہ کہ پیوستہ کنی با عمر ہا (ار و و)</p>
<p>لی ہوئی ہوں اور کشادہ نہوں جنکو دکن میں غانا (قلم گانا بقول آصفیہ پیوند گانا) (دیکھو از شاخ</p>	<p>لی ہوئی ہوں اور کشادہ نہوں جنکو دکن میں غانا (قلم گانا بقول آصفیہ پیوند گانا) (دیکھو از شاخ</p>

پویست کردن

پویسته گرمی

معنی در مؤید قائم گروید سلسله ردیف هم تا

خیال مای کند و در دیگر نسخ قلمی مؤید هم این

(۱۱) پویست کردن و (۱۲) موافقت نمودن صاحب

مؤید این را مرادف پویست گرمی گوید مؤلف عرض

است تسامح و بی غوری صاحب آنند که

کند که حاصل بالمصدر پویسته گرداندن باشد

برداشت ما (پوسیدن) را بجایش نوشته ایم

موافق قیاس (ار و و) پویست بندی موافقت

در اینجا همین قدر کافی است که (ج) الطریقه

صاحب رشیدی (الف) پویس و پویسد و پویسی

معنی امیدوار و (ب) پویسی

معنی امیدوار و مرکب شد از اسم مصدر (پویس)

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

معنی امیدوار و (ج) پویس

<p>امیدواری (ج) امید رکنا - امید کرنا - که عروسی را نام است و صاحب اند نقل بکارشان و کچو بوسیدن کے پہلے سہنے - غائب و بطوی در قاطع برہان اعتراض با بر صاحب</p>	<p>امیدواری (ج) امید رکنا - امید کرنا - که عروسی را نام است و صاحب اند نقل بکارشان و کچو بوسیدن کے پہلے سہنے - غائب و بطوی در قاطع برہان اعتراض با بر صاحب</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>	<p>سویڈ و کر این کرده و جمع این (پیوگان) آورده و صاحب اند نقل پرو برداشته و صاحب برہان</p>
--	--

پیوندی ہم آمدہ چون (برگ پیوند) و (شاخ پیوند) و می فرماید کہ: لفظ بریدن و بستن و شدن و  
 شکستن و گردن و گرفتن و گسستن مستعمل (خلاق المعانی ۱۷) جہاں لفظ گر کند پیوند با طبع تو غم  
 طبع غم را از نشاط آن پیدا آید و نہ (۲) (فردوسی ۱۷) چہ تاختی پیش فرزند او (۳) پرستندہ تونہ پیوند  
 او (۴) (سعدی ۱۷) وہ کہ گر مردہ باز گر دیدی (۵) بمیان قبیلہ و پیوند (۶) (ظہوری ۱۷) بارگ  
 جان کیست این پیوند (۷) در سطرہ بیچ و تابی ہست (۸) (خاقانی ۱۷) چون کار و لم ساختہ شد ختم  
 از خود (۹) شیرین مثل شبنو و با عقل پیوند (۱۰) (حاتم بیگ خلف احمد بیگ ہمدانی ۱۷) ز بس بیگناہ  
 از آشیان (۱۱) غریبم در وطن چون شاخ پیوند (۱۲) صاحب سفرنگ بشرح شصت و شہتمی فقرہ دستار  
 آسمانی بفرز آباد و خشوران و خشور ذکر این معنی متعلقان و اقارب کردہ مؤلف عرض کند کہ  
 ہمین است معنی دوم شک نیست کہ بمعنی اول اصل است و معنی دوم و سوم مجاز آن و پیوند و شکست  
 و امثال آن را با معنی سوم متعلق دانیم و سہ معنی پنجم بر (پیوند شکستن) می آید و صراحت کافی ہمدار  
 کنیم کہ در پیمان ہم دست بدست می پیوند و معنی ششم را لغوینداریم کہ بہار بمعنی شعر ہمدانی غور  
 نگر و (برگ پیوند) یا (شاخ پیوند) مرکب اضافی است و معنی مرکب توصیفی ہم دارد چنانکہ (برگ  
 پیوندی) و (شاخ پیوندی) پس بیچ ضرورت ندارد کہ از مرکب اضافی معنی مرکب توصیفی پیدا  
 کنیم و معنی (شاخ پیوند) شاخ پیوند زوہ باشد و این معنی مفعولی از لفظ پیوند پیدا می شود و مخفی ماند  
 کہ بمعنی چہارم امر حاضر پیوندن و پیویدین است کہ می آید و این بمعنی اول اسم ہر دو مصدر مذکور  
 باشد (ارو) پیوند بقول آصفیہ فارسی اسم مذکر (۱۳) باندش بستگی اسی سے اتصال  
 مراد ہے اور معنی اتصال بھی لفظ پیوند سے ظاہر ہے (۱۴) خویش و تبار (۱۵) ترکیب اشجار (۱۶)

دیکھو پیوندین و پیوندن یہ اس کا امر حاضر ہے (۵) اہم بقول آصفیہ۔ مذکر۔ قول و قرار۔ پیمان  
(۶) پیوندی۔ پیوند سے منسوب۔

**پیوند از ہم گسستن** مصدر اصطلاحی (نظامی سے) از خلق آنچنان برد پیوند را کہ گنگ  
جدا شدن۔ صراحت این با سند بر (پیوند گسستن) و انہ بیند خداوند را کہ (ار دو) یگانگی اور  
می آید (ار دو) جدا ہونا۔ خوشی کو مٹانا۔

**پیوند آیدن** بقول بحر متعدی پیوستن و **پیوند سریدن** مصدر اصطلاحی۔ صاحب  
فرماید کہ کامل التصریف و مضارع این پیوندانند آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض  
ولیکن صیغہ اسم فاعل نیامدہ مؤلف عرض کند کہ قطع تعلق کردن و بیگانگی اختیار کردن کلمہ  
کند کہ متعدی بد و مفعول پیوندین است کہ می آید ہمدانی (۵) از تازہ گلین خود پیوندتا بریدم  
و این را با مصدر پیوستن بیچ تعلق نیست و بقاعدہ با بیچکس سازم گونی بخار ماخم بہ (ار دو)  
فارسی موافق قیاس و قیاس می خواهد کہ اسم فاعل قطع تعلق کرنا۔ بیگانگی اختیار کرنا بیگانہ بنا۔

این پیوندانندہ غلط نباشد نمی دانیم کہ صاحب **پیوند بستن** مصدر اصطلاحی۔ صاحب  
بہرچہ انکار می کند (ار دو) دیکھو پیوندین آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض  
پہ اس کا متعدی بد و مفعول ہے پیوند کروانہ کند کہ (۱) یعنی بستن شاخی بہ شاخ و ختی و ارشاد

**پیوند کردن** مصدر اصطلاحی۔ صاحب آن و (۲) تعلق پیدا کردن و یگانگی اختیار کردن  
آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مؤلف و یگانہ شدن (خرین ۵) بی نالہ از ولم نفسی ہر  
عرض کند کہ خوشی و یگانگی را دفع کردن باشد نہی زندہ پیوند و باول انکار بستہ ام بہ (ار دو)

پیوندگانا - بقول آصفیه (۱) ایک درخت کی شاخ یعنی محبت دنی (ارو) اول محبت دنی  
 کو دوسرے درخت کی شاخ میں پیوست کرنا (۲) روحانی تعلق - مذکور۔  
 میل سے میل ملانا - مؤلف عرض کرتا ہے کہ پیوند حسین **اصف** صاحب  
 یگانگی اختیار کرنا تعلق پیدا کرنا۔  
 پیوند بودن استعمال - صاحب آصفی ذکر عرض کند کہ تلاش نسبت کردن برای عروسی  
 این کرده از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ (فردوسی) بد و باز دادند فرزندان او بیخوبی  
 یعنی یگانگی و تعلق بودن است (خان آرزو) پیوند پویند او پند (ارو) نسبت تلاش کرنا  
 پخل قامت او بر کرا پیوند خواهد بود بزود چسبی تمام پیوند خواستن **اصف** صاحب اصطلاحی مراد  
 تر خود در بند خواهد بود و معاصرین عجم استعمال پیوند حسین کہ گذشت مؤلف عرض کند کہ  
 این می کنند (البرو) پیوند رینا پیوند مونا - موافق قیاس است (زلالی خوانساری) س  
 یگانگی مونا تعلق مونا۔  
 پیوند جانی اصطلاح - بقول بہار معروف از خدا فرزند می خواست (لمہوری) س  
 صاحب انند گوید کہ مراد پیوند روحانی است پیوند خویش را پیوندی خواہم بوسل کہ ذوق بہا  
 و او ہم از معنی ہر دو ساکت مؤلف عرض کند ہر دو برکتان خوش غالبست (ارو) کہ  
 کہ تعلق روحانی یا شد اگر چه پیرونی است و لیکن پیوند حسین - ملاپ چاہنا وصل چاہنا۔  
 یہ زبان فارسیان استعمال (پیوند روحانی) پیوند و اون استعمال - صاحب آصفی ذکر  
 است می گویند کہ با او پیوند روحانی داریم **اصف** صاحب از معنی ساکت مؤلف عرض کند کہ

<p>(۱۱) یعنی وصل کردن چیزی با چیزی و (۲) عقد بیدلان مدو کرد و پوزن اسناد می کشاید که (ب) کردن کسی با کسی (ناظم هروی ۱۵) خداوندی قرب و یگانگی و وصل داشتن است (ار و و) که بهر نسل فرزند به هم ارض و سما را داد پیوند (ب) (حاجی ۱۵) برد از مایه های چند با وی به زین پیوند پرا هم او را پیوند مو (ب) یگانگی رکنا - را دید پیوند با وی (ار و و) (۱) ملانا (۲) قرب حاصل کرنا -</p>	<p>عقد کرنا -</p>
<p><b>پیوند روحانی</b> اصطلاح بقول بهار و نند</p>	<p>عقد کرنا -</p>
<p>مرادف همان پیوند جانی که گذشت مؤلف عرض</p>	<p>(الف) پیوند وار (اصطلاح لالف)</p>
<p>بگسلد پیوند روحانی ز دست انداز مرگ</p>	<p>(ب) پیوند و داشتن بقول بهار هر چیز که آن</p>
<p>از جمله پیوند روحانی ز دست انداز مرگ</p>	<p>را پیوند کرده باشند (شفیع اثر ۵) الفت بعد</p>
<p>از جمله پیوند روحانی ز دست انداز مرگ</p>	<p>از جدائی بدنا باشد لیس به گرمه چسبان بود چون</p>
<p>کاشه پیوند وار به صاحب آصفی ذکر (ب) کرده (ار و و) دیکه پیوند جانی -</p>	<p>از جدائی بدنا باشد لیس به گرمه چسبان بود چون</p>
<p>از معنی ساکت مؤلف گوید که الف از مصدر پیوند ساختن استعمال - صاحب آصفی ذکر</p>	<p>کاشه پیوند وار به صاحب آصفی ذکر (ب) کرده (ار و و) دیکه پیوند جانی -</p>
<p>دار بیان تعلق دارد و هر دو مرادف یکدیگر که صراحت</p>	<p>از معنی ساکت مؤلف گوید که الف از مصدر پیوند ساختن استعمال - صاحب آصفی ذکر</p>
<p>آن بجایش کنیم و در اینجا همین قدر کافی است که</p>	<p>دار بیان تعلق دارد و هر دو مرادف یکدیگر که صراحت</p>
<p>بالا باب تعلق ندارد (وله ۵) چو یوسف از</p>	<p>آن بجایش کنیم و در اینجا همین قدر کافی است که</p>
<p>مردن به بی پیوند سازد استخوانم را (ار و و)</p>	<p>بالا باب تعلق ندارد (وله ۵) چو یوسف از</p>
<p>پیوند کرنا - وصل کرنا - ملانا -</p>	<p>مردن به بی پیوند سازد استخوانم را (ار و و)</p>